

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 210 • Mart 2011 • Masrafı: 2€

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

JAPONYA'DA NÜKLEER SANTRALLAR ÖLÜM SAÇIYOR!

Japon halkına yapılacak en önemli dayanışma, Avrupa'da atom enerji politikalarını teşhir etmektir

→ sayfa 3'te

BASYAZI

Kongrelere Doğru

Sevgili okurlarımız da hatırlayacaktır ki geçen sayılarımızda da derneklerin, federasyonların ve konfederasyonumuz ATİK'in kongrelerinin yaklaşmasından ötürü bazı yazılar kaleme aldık. Ancak genel duruma göre tam anlamıyla doğru bir metod izlediğimizi söyleyemeyeceğiz.

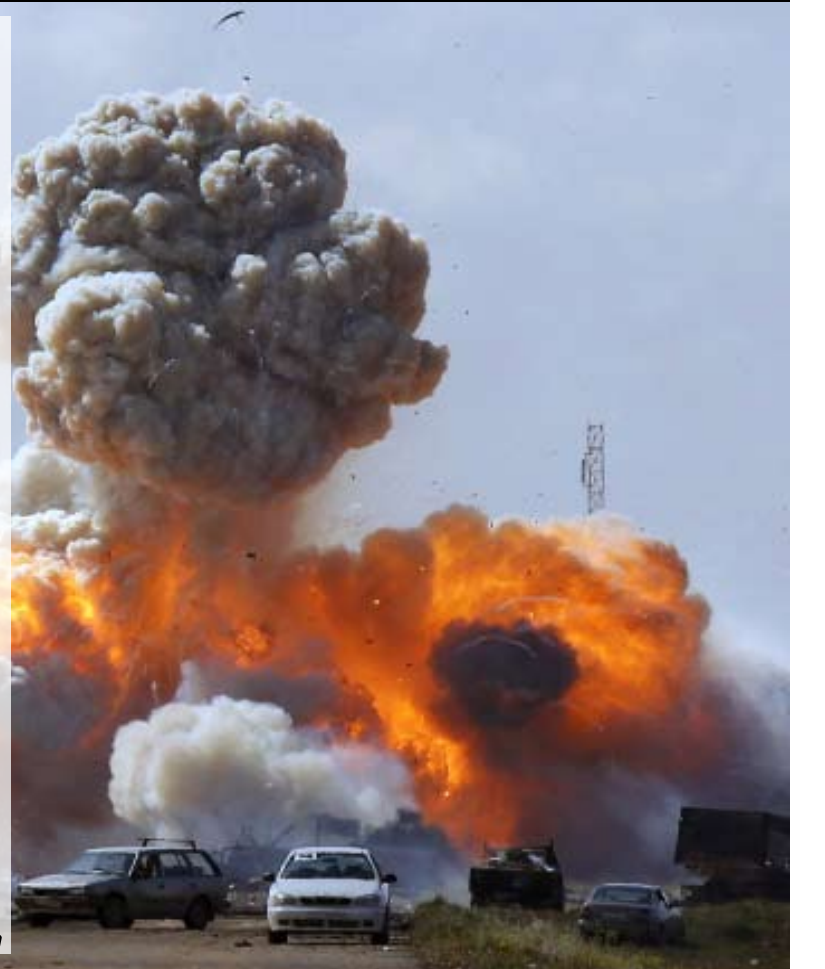
İster üyelerimizde isterse de yönetimlerimizde olsun, halen konuya sadece bürokrat anlamda bir bakış açısı söz konusudur. Kongreler sadece oylama için yapılmış toplantılar olarak görülmekte ve ele alınmaktadır. Bundan ötürü önümüzdeki süreçte bulunan kongrelerin niteliği ve karşı karşıya olduğumuz durumlar açısından misyonunu bir daha gözden geçirmekte fayda görüyoruz.

→ sayfa 2'de

EMPERYALİST KORSANLAR LİBYA'DAN DEFOLUN!

BM Güvenlik Konseyi'nin Libya'yı 'uçuşa yasak bölge' ilan etmesi ve sözde 'sivillerin korunması için gerekli önlemlerin alınması' kararına bağlı olarak ABD, FRANSA ve İNGİLTERE devletlerinin başını çektiği üçlü emperyalist saldırganlık koalisyonu tarafından Libya'ya hava saldırısı başlatıldı. Emperyalistler, "saldırılarda sivil halktan kaybın beklenenin çok altında olduğunu" söyleseler de, yüzlerce sivil insanın katledildiği ve hatta bir hastanenin dahi bombalandığı haberi internet ağları üzerinden yayılıyor. Efendiler kendi aldıkları kararları/yasaları da yeri geldiğinde hiçe sayarak sivilleri imha etmekten, savaş suçu işlemekten asla çekinmiyorlar.

→ sayfa 9'da

Amed NEWROZ'da Bir Başkaydı

Newroz Bayramı nedeniyle tüm gözle- rin çevrildiği Amed'de, Newroz kutlaması için sabahın erken saatlerinden itibaren sokağa çıkan her renk ve sestən yüzbinlerce binlerce kişi Newroz Meydanı'na aktı. Sarı, kırmızı, yeşil renklere bürünen kentın değişik mahallelerinden hareket eden on binler, yürüyerek ve araçlarla alana ulaştı. Kırmızı, sarı, yeşil renklerle süslenen ve Türkçe ve Kürtçe "Newroz pîroz be" yazılı araçlarla gruplar halinde Newroz Alanı'na gitmeye başladı. Yer yer ateşlerin yakıldığı kentte kadın, çocuk, yaşlı yediden yetmiş herkes yöresel kıyafetleriyle Diyarbakır

Başkanı Gülten Kışanak, Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir protokolde yöresel kıyafetleriyle yerlerini aldılar.

Kutlamanın açılış konuşmasını yapan Newroz Tertip Komitesi, Newroz'un direniş olduğunu belirterek, halkın Newroz'unu kutladı.

Tertip konuşmasının ardından, kutlama Koma Nergizên Botan grubunun müzik dinletisi ile devam etti. Amed Newroz'u birçok ilden farklı olarak ulusal ve uluslar arası alanda da ilgi çekiyor. Bu yıl da Almanya, Avusturya, Hollanda, İngiltere, İs- viçre, ABD ve Fransa gibi birçok ülkeden

onlarca parlamenter, DKÖ, STÖ temsilcisi kente geldi.

SahneNEWROZ'a Yaraşır Şekilde Süs- lenmişti

Alanda bulunan sahnenin soluna 15 Şubat'ı protesto etmek için bedenini ateşe veren Mustafa Malçok, sağına da trafik kazasında yaşamını yitiren Kürt siya- setçiler Cihan Deniz ile Hüsnü Ablay'ın

dev posterleri yer alırken, hemen üstte de Rahşan Demirel, Zekiye Alkan, Şirin Elem Hulu ve Hüseyin Xizri'nin posterleri yer alıyordu. Alan yeşil sarı kırmızı flama, balonlar ve BDP bayrakları ile süslenirken biri yeşil, biri sarı ve diğeri kırmızı olmak üzere "Newroz pîroz be!" yazılı balonlar dikkat çekiyordu. Sahne duvarına "Ji bo jiyaneke bi rûmet an azadî an azadî" yazısı bulunurken, sahnenin hemen arkasında da "Netewe demokratik, komara demokratik, xweseriyê demokratik" yazılı dev Newroz afişi yer alıyordu.

Alanın 2 kilometre dışında çok sayıda polis görevlendirilirken, helikopterler sa- bahın erken saatlerinde alanın üzerinden uçuyordu.

Amed Newroz'unda konuşan DTK Eş Başkanı Ahmet Türk, Kürt sorununun di- yalogla çözümünü istediklerini belirterek,

"Kürt halkı özgür- lük ve barış yolunu ortaya çıkarmış. Önümüzde önemli olanaklar duruyor. Olanakları Barışa çevirebiliriz. Gelin Kürtlerin ve Kürt Halk Önderi'nin elini tutun" çağrısında bulundu.

Newroz'un Kürtlerin yüreğın- de önemli bir yer

tuttuğuna değinen Türk, "Newroz onur- dur, başkaldırıldır. 2011 Newroz'u Kürt sorununun çözüm Newroz'u olacak. 2600 yıl önce Demirci Kawa zulme karşı ateş yakmış. O zamandan beri kutlanıyor ve bu mücadele devam ediyor. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan 21 Mart'ta üç dört kibritle bedenini ateşe vererek Newroz ateşini halkın özgürlüğü ve onuru için yaktı. Maz- lum Doğan'ın bedeninde yanan ateşlerle bugün her alanda Newroz ateşi yükseli- yor" dedi.

"Kürtler İradelerini Gösterdiler; De- mokratik Özerklik"

Diyarbakır Newroz'unda konuşan BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, Şırnak ve Bingöl'de yürütülen operasyonlara sert tepki göstererek operasyonlar sonucu ya- şamını yitiren HPG gerillalarının "Newroz şehidi" olduğunu ifade etti. Yaklaşan se- çimlere de dikkat çeken Kışanak, "Amed 12 Haziran'da yapılacak seçimini bugün yaptı. Zaferini ilan etti" dedi.

Emperyalist saldırganlığı kınayan Kışa- nak, başka halklara özgürlük diyeceksin, ama Kürtleri görmezden geleceksin. Bu bir celişki değilmi dedi. Libyaya yapılan saldırıyı kınayarak, Libya halkı kendisi De- mokrasiyi getirecektir. Kadafinin iktidarı halka bırakması gerektiğini söyledi.

AKP nin secimlerde san- dığa gömüleceğini söyledi. Kürt halkının demokratik mücadelede ısrarlı oldu- nu ancak kimilerinin tasfiye hesapları yaptığını hatırla- tan Kışanak, "Eğer birileri tasfiye hesabı yapıyorsa ona en büyük cevabı da Amed halkı verdi. Bu halkı tasfiye etmeye kimin gücü yeter. Kürt halkı çözüm önerilerini her gün meydanlarda haykı- rıyor" dedi.

Kürtlerin İstemleri

2011 yılının Newroz meydanlarından başlayarak çözüm yılı olacağını kaydeden Kışanak, sözlerini şöyle sürdürdü: "Biz ken- dimize, halkımıza, direniş ruhuna, özgür- lük sevdasına güveniyoruz. Ve inanıyoruz ki 2011 yılı barış ve kardeşlik, demokratik bir anayasayı yapma yılı olacaktır. Bura- dan Türk, Kürt halkına her bir ferdine çağ- rıda bulunuyoruz. Tüm güçler demokratik anayasa yapım sürecinde kenetlenmelidir. Demokratik Özerkliği inşa etmenin süreci geldi. Kürt halkı kendi kimliği ile yaşamak istiyor. Demokratik anayasa Kürt halkının kimliğini güvenceye almalı. Yine Kürt halkı anadillerinde eğitim istiyor. Türkiye'deki tüm anadillerin önündeki engellerin kaldı- rılmasını istiyor. Hayatın her alanında ken- di dilimizi konuşmak istiyoruz. Demokra-

tik bir anayasa anadil hakkını da güvence altına almalı. Üçüncü talebimiz Demokra- tik anayasada olmazsa olmaz talebimiz öz yönetim hakkımızdır. Bu halk kendi ken- dini yönetmelidir vesayetçi sistem sona ermelidir. Demokratik Özerklik Türkiye'nin de kurtuluşudur. Demokratik Cumhuriyet ancak Demokratik Özerklikle ve Demokra- tik Özerk Kürdistanla mümkündür. Tüm demokrasi güçleri bu talepler etrafında kenetlenmeli ve demokratik bir anayasa yazarak artık tekçi zihniyeti tarihin çöplü- ğüne atmalı. Merhaba Demokratik Cum- huriyet, merhaba Demokratik Özerklik, merhaba Demokratik Özerk Kürdistan. Tüm Türkiye halkına ve demokrasi güçleri- ne çağrımız var. Amed'in sesini artık Trab- zon, Edirne, Çanakkale duysun istiyoruz. Biz artık uzattığımız barış elini tutacak

Türk halkı istiyoruz. Demokratik Cum- huriyete yürümek istiyoruz, barış ve kar- deşliği tesis etmek istiyoruz. Ortak vatan- da demokratik ulus esprisiyle yaşamaya hazırız siz de hazır mısınız ey Türkiye hal- kı." dedi

Kültürel Etkinlikler Kısa Tutuldu

Diyarbakırdaki Newroz kutlamasının ardından Kürt sorununun çözümü için Ko- şuyolu Parkı'nda kurulan "Demokratik Çö-

sokaklarını renk cümbüşüne çevirdi.

Kent Merkezinde Kimse Kalmadı

PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın poster- leri ve KCK bayraklarıyla alana yürüyen kitle sık sık, "Newroza te pîroz be ey Serok Apo", "Biji Serok Apo", "PKK halktır halk burada" şeklinde sloganlar attı. Yoğun kit- le akışı dolayısıyla Newroz Parkı'na giden yol trafiğe kapanırken, araçlardan inen- ler kortejler halinde Yenihal kavşağında toplandı. Newroz alanına binlerce kişinin akını sürerken tamamen boşalan kent ses- sizliğe büründü. Miting dolayısıyla Urfa yolu trafiğe kapanırken, araçlar uzun süre trafikte kaldı. Havaalanı Caddesi, Kantar kavşağında da trafik sıkıştı.

Newroz programı demokrasi mücade- lesinde yaşamını yitirenlerin anısına saygı duruşuyla başladı. DTK Eş Başkanları Ah- met Türk ve Aysel Tuğluk, BDP Eş Genel

ATİK

AHM - ATİK Haber Merkezi

Internet: www.atik-online.net

e-mail: atik2@atik-online.net

Impressum:
V.i.S.d.P
I. Yildirim
Postapart nummer 15809
6802 JX Arnhem - Nederland

Yazışma Adresleri:
Nelson Mandela plein 1
2575 T.H. Deen-Haag - Nederland

haber göndermek için:
mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net
e-mail: atik2@atik-online.net

JAPONYA'DA NÜKLEER SANTRALLAR ÖLÜM SAÇIYOR!

Japon halkına yapılacak en önemli dayanışma, Avrupa'da atom enerji politikalarını teşhir etmektir

Japonya'da meydana gelen deprem, sel felaketi binlerce insanın ölümüne ve evsiz kalmasına yol açtı. Yüzyılın felaketi olarak tarihe not düşülen depremin şiddeti 8,9 olarak ölçülmüş, ardından gelen tsunami dalgaları uğradığı kentleri yerle bir etmişti. Deprem ve sel felaketinin ardından asıl şok etkisi yaratacak haber Fukushima Atom Santrallerinden geldi. Reaktörlerin soğutucu sisteminin çöktüğü, meydana gelen Hidrojen atom patlamaları, nükleer reaksiyonları ile çevreye yüksek miktarda radyasyonlu maddelerin salınmaktadır. Her ne kadar Japon egemenleri söylemek istemese de doğaya salınan radyoaktif sezyum ve iyot kimyasal maddeleri göstermektedir ki, nükleer reaksiyonlar meydana gelmiş durumdadır. Böylece doğaya yüksek miktarda radyoaktif maddeler salınmıştır. Yerküremiz, içtiğimiz kaynak suları, besin maddeleri, doğal kaynaklar, deniz yaşamı zehirlenmiş durumdadır.

Özellikle Fukushima atom reaktörleri, daha da fazla tehlikeleri kendi içerisinde barındırmaktadır. 3. Reaktör plütonyum içeren, yanıcı karma-oksit elementlerle işlemektedir. Plütonyum atom silahlarında kullanılan en tehlikeli ve zehirli bir maddedir. **Yani insanlık, tarihin en büyük felaketi ile karşı karşıyadır belirlemesi, pekte abartılı bir belirleme olmayacaktır.**

Tabii ki bu durumdan en fazla etkilenen ise başta ezilen yöre halkı olmak üzere tüm insanlık ve canlılardır. Canlı yaşam büyük bir darbe almış durumdadır. Yöre halkı Hiroşima ve Nagazaki'den sonra bir kez daha bir felaket ile karşı karşıya kalmaktadır. Ancak bu felaketin deprem ve sel boyutu doğal sebeplerden kaynaklı olsa da, radyasyon ve zehirlenme boyutu ise tamamen emperyalist politikaların bir sonucudur. Başta Japon emperyalistleri olmak üzere tüm emperyalistlerin insan ve canlı yaşamı yok sayan Atom politikası teşhir olmuş durumdadır. Japon hükümet yetkililerinin halkın karşısına çıkıp, ortaya çıkan felakete karşı çaresiz olduklarını dile getirmeleri, deyim yerindeyse sahtekarlığın bir başka

versiyonudur. Atom santrallerin Japonya gibi deprem bölgesine kurulması önceden bilinen bir gerçektir. Bu gerçekliğe rağmen Japon emperyalizmi canlı yaşamı hiçe sayarak bu santrallerin kurulmasını sağlamıştır. Bugün ise bağımsız uzmanların bölgede araştırma yapmasına dahi izin verilmemekte, acil müdahaleler engellenmekte, bilgiler ise manipüle edilmektedir. Uluslararası yardım kuruluşlarına bir kaç gün sonra ancak izin verilmiştir. Kitlesele boşaltmalar asgari düzeyde dahi gerçekleştirilmemiş-

dir. Buna neden olarak **halkta olası bir paniği yaratmamak** şeklinde olmuştur.

Yaşanan bu felaketten sonra dünya çapında Atom reaktör santrallerine karşı tepkiler artmış durumdadır. Sadece Almanya çapında 100 binin üzerinde insan Almanya'da ki Atom santrallerinin kapatılmasını talep etmişlerdir.

Alman hükümeti deprem öncesi aldığı kararlar eski olsun olmasın tüm santrallerin kapatılmayacağını açıklamıştı. Santrallerin kullanım sürelerini uzatmakla kalmamış, perde arkasında santrallerin güvenlik standartları düşürülmüş, tadilat giderleri de 500 milyon ile sınırlandırılmıştı. Biblis ve Neckarwestheim gibi eski reaktörlerin olduğu santrallerde yüzlerce teknik arızanın meydana geldiğini düşünürsek, bu maddi kaynağın çok yetersiz olacağı görülecektir. Ancak gelinen aşamada, Japonya depre-

mi bazı gerçeklerin daha da günışığına çıkmasına neden olmuştur. Tüm bu protestoları dindirmek için aynı hükümet santrallerin güvenlik noktasında gözden geçirileceğini bildirmişti. Deprem öncesi santrallerin güvenlik normlarını düşüren, eski olmalarına rağmen **Biblis** ve **Neckarwestheim** santrallerinin çalışmasına karar veren hükümet deprem sonrası artan tepkiler karşısında **güvenlik** telaşına düşmüştür. Bununla durmayan hükümet, ölüm riski taşıyan atom santrallerine karşı gelenleri ise damgalama telaşın-

santrallerde soğutma sisteminde yaşanan arızadan dolayı kapatıldığında ortaya çıkmıştır. Burada ki gerçeklik, sermaye sahiplerinin santraller üzerinden yüksek kar elde etme gerçekliğidir. Her sene, alman enerji tekelleri sahiplerine 8 ile 10 milyar avro kar bırakmaktadır. RWE gibi Almanya ve Avrupa'nın en önemli enerji devinin Atom santrallerinin kapatılmasını düşünmesi dahi beklenemez. Siemens, Rus ve Fransız firmalarla birlikte dünya atom santral ve uranyum kapasitesinin üçte birini ele geçirme hedefindedir. Çin emperyalizmi yeni sürece yeni atom santralleri ile devam etme hedefindedir.

Tüm bunlar kimlerin atom felaketine sebep olduğunu kanıtlamaktadır. Atom politikasına karşı çıkanların kapitalizmin köklerine kadar inmek zorundadırlar. Emperyalizm, öldürdüğü canlıların cesetleri üzerinden yükselmektedir.

Japon halkının acılarını en üst düzeyde paylaşmaktayız. Bugünlerde Japon halkı, depremin sel felaketinin ve radyasyon yayılmasının yaralarını sarmaya çalışacak, umutsuzluklarını umuda dönüştürme mücadelesi verecektir. Deprem ile yıkılan, selin altında kalan yakınlarının ve evlerinin acısını içine gömerek yeni bir hayat yaratacaklardır. Ancak, canlı yaşamın geleceğini tehdit eden, gelecek kuşaklara da hayati tehlikeler sunan radyasyonun emperyalist politikalar sonucu oluştuğunu mutlaka kavrayacaktır.

Japon halkına yapılan en önemli dayanışma, Avrupalı Emperyalistlerin atom enerji politikalarını teşhir etmek olacaktır. Almanya'nın başta eskimiş atom Biblis ve Neckarwestheim santralleri olmak üzere tüm santrallerin kapatılmasını sokaklarda haykırmak gerekmektedir. Yıllardan beri süregelen, atom atıklarının Gorleben'de muhafaza edilmesi teşhir edilmelidir. Zaman, yaşanılacak bir dünya için doğal ve yenilenebilir alternatif enerji kaynakları talebini daha yüksek sesle dillendirme zamanıdır. En önemli talep ise Atom santralleri hemen kapatılmalıdır.

dadır. Kötü durumdan yararlanmaya çalışan çıkarıcı gruplar olarak göstermeye çalışmaktadır. Alman hükümet bileşenleri yıllardan beri atom santrallerinin kapatılmasına karşı çıkmışlardı. Yeşiller ve SPD partilerinden oluşan Schröder hükümeti de kapatılma talepleri ile iktidara gelmiş, ancak yaptıkları tek şey kullanım sürelerinin uzatılması olmuştur. Özellikle Yeşiller/SPD dönemi atom atık transferine karşı gelen gruplar, dönemin çevre bakanı Trittin tarafından tehdit edilmişlerdi. Yeşiller partisi o dönem yapılan protestolara katılmama çağrısı yapmışlardı. Diğer partililer bir yana, 'çevreci' Yeşiller partisinin ikiyezli politikaları ibret vericidir.

Almanya'da yeterli enerji kaynaklarının olduğu, Atom santrallerinin kapatılması ile enerji kıtlığı yaşanmayacağı bilinen bir gerçekliktir. Bu gerçeklik, 2003 yılında

KONGRELERE DOĞRU

Sevgili okurlarımız da hatırlayacaktır ki geçen sayılarımızda da derneklerin, federasyonların ve konfederasyonumuz ATİK'in kongrelerinin yaklaşmasından ötürü bazı yazılar kaleme aldık. Ancak genel duruma göre tam anlamıyla doğru bir metod izlediğimizi söyleyemeyeceğiz.

İster üyelerimizde isterse de yönetimimizde olsun, halen konuya sadece bürokrat anlamda bir bakış açısı söz konusudur. Kongreler sadece oylama için yapılmış toplantılar olarak görülmemekte ve ele alınmaktadır. Bundan ötürü önümüzdeki süreçte bulunan kongrelerin niteliği ve karşı karşıya olduğumuz durumlar açısından misyonunu bir daha gözden geçirmekte fayda görüyoruz.

Kongreler nedir, ne içindir?

Kullanılan her araç için öncelikle ne oldukları ve ne işe yaradıkları tanımlanır. Kongreler açısından da bunu yapmak gerekiyor. Kongreler DKÖ'ler için oluşan en geniş katımlı (yani en demokratik) ve merkezi iradedir. Bir örgütte merkezi olarak konacak ve bütün üyelerin hem fikir olduğu kararların alındığı, aynı zamanda yeni fikirlerin doğduğu ve kendini tartıştığı yerlerdir.

Kongreler doğru ve yanlış görüldüğü, tahlil edildiği, anti-tezlerin sunulduğu, en yüksek siyasal irade ile ileri sıçramaların yapıldığı en merkezi örgütlenmedir. Buralarda özellikle kitleler arasında saklı kalan yaratıcılık, değişik fikirler, tahmin edilmeviş öngörüler, yüzyüze kalınan sorunlar ve çözüm metodları, merkezi olarak konan siyasetin yerellere uygunluğunun tartışılması, DKÖ'lerin devamını sağlayacak kadro niteliğindeki fonksiyonerlerin açığa çıkması damga vurmalıdır. Gelen her birey, her fonksiyoner sadece kuru bir metin okuma, veya alanlardaki sığ tartışmalar üzerinden değil, özelde kendi alanının politik olarak tahlili, ileriye dönük fikirleri ve merkezi siyasete dair yorumlarıyla gelmelidir.

Çünkü kongrelerimiz sadece geçmiş yılı (veya yılları) değil, bugünden geleceği tahlille daha ileri ve kitlesel örgüt olmanın yollarını açmalıdır. Ancak bunun için de geçmişten beri devam ettirdiğimiz bazı zaaf ve hastalıklarımızın peşin peşin önüne geçmeliyiz.

Kongrelerde yaşananlar, sebepleri ve olması gerekenler(?)

Kongrelerimize genel olarak baktığımızda belli başlı sıkıntılar hemen dikkat çekmektedir, öyle ki bunları görmek için 2 kongre izlemek bile yeterli hale gelebiliyor. Bunları şöyle bir sıralayım ve onlar üstünden tartışalım;

- Katılımın sıradanlaşması ve sadece belli başlı insanların tartışmalara katılması

- Doğru ve yanlış arasındaki çatışmanın sağlıklı şekilde yapılmaması

- Düşüncelerin açıklanmasından kaçınılması eğilimi

- Esas yerine talilerin tartışılması, gündemlerin boğulması

- Kongrelerin belirleyici rolünün görülmemesi

KATILIMIN SIRADANLAŞMASI: Kongrelerimizde özellikle tartışılarda şöyle bir üslup yaşanmaktadır; "Biz geçmişte...", "2 yıl önce şunu denemiştik...", "(Hiçbir gerekçe koymadan) Bizce bu yersizdir..." vb. Açık ki bu yaklaşımların ve tartışmaların sadece

geçmiş örnekler üzerinden gitmesinin tek bir sebebi olabilir, kongredeki katılımın sıradanlaşması. Bu sıradanlaşma, mevzular üzerine kafa yormamaktan, olay ve olgulara sadece kalıpla bakmaktan yani bir bütün olarak olay ve olgular karşısında dogmatik kalmaktan kaynaklıdır. İster delegeler isterse de dinleyici olarak katılanların bu duruma böyle yaklaşması, kongre gündemlerine kafa yormamasından, nereye ne şekilde katkı sunabileceğini değerlendirmemesinden gelmektedir. Politik olan bir mücadeleye aynı şekilde politik olarak kafa yorulmaması, araştırmalara gidilmemesi, sırf bir sözcük ona ters geldi diye içerik yerine şeklin tartışılması...vb. tüm bu sıradanlaşma belirtileri ancak karşımıza çıkan gündemlere kafa yorulduğunda, onlara ilişkin politik bir araştırma yapıldığında, her kaynaktan çeşitli örnekler derlenerek alternatifler üretildiğinde ortadan kalkar. Bu kendisine fonksiyoner (aktivist ve faaliyetçi) rolü biçen ve bu rolü hayata koymaya çalışan herkes için birebir pratiğin örgütlenme şeklidir. Bu şekilde hayata geçmezse elbette toplantılarda, tartışmalarda, kongrelerde hep aynı yüz-

ler, aynı söylemleri söyleyecek ve ilerleme dediğimiz olgu doğallığında gerilemeye dönüşecektir.

DOĞRU VE YANLIŞIN ÇATIŞMASI: Bir diğer noktamızda doğru ve yanlış fikirler arasındaki çatışmanın sağlıklı gerçekleşmesidir. Sunulan fikir ve öneriler sebep-sonuç ilişkisi, getiri ve götürüleri, devrimci-demokrat tarza uygun olup olmadıkları çok fazla sorgulanmaksızın, bir federasyonun veya derneğin böyle bir kararı olduğu gerekçesi ile oylanabilmektedir. Oysa ki kongrelerin demokrasinin merkezi olmasının sebebi her düşünce ve fikrin her yönlü tartışılması ve doğrunun tespit edilerek bu yönde karar hakkı kullanılması ile olur. Bizde olan ise şöyledir; kişiler şayet federasyonları o konu üzerine önceden bir karar almışsa doğru ve yanlışlığı düşünmeksizin "zaten bu yönlü karar var" denerek oylamada da o yönlü oy kullanılmaktadır. Oysaki bahsettiğimiz bu tarzın en basit kavramımız olan eleştiri-özeleştirisi ile bir alakası bile yoktur. Eylemi düşünce merkezli değil, düşünceyi eylem merkezli ele alan bir yaklaşımdır. "Önce yap, sonra düşün" demokrasi mücadelesi içinde tükenmeye ve tüketmeye gebe bir yaklaşım tarzıdır. Gerçekte bu tarz "Düşün, planla, yap" şeklinde olmalıdır. Üzerine gerçek anlamda düşünülmemiş (Doygunluk seviyesine gelene kadar irdelenmemiş) bir fikrin eyleme dönüşmesi ise bugünlerde sık sık çarpabildiğimiz pratiğin ve hayatın beton duvarına vurmaya mahkumdur. Bu konuda eyleme, eylemden önce kafa yormak ve bunu çok yönlü tartışmalara sunmak doğru tarzdır.

ESAS YERİNE TALİLERİN GÜNDEM OLMASI: Belki tüm başlıklar içerisinde bizim canımızı en fazla yakan başlıklardan teki de budur. Özellikle genel bir yaklaşım olarak

şuna denk gelmekteyiz; gelen delegeler belirlenen ve önerilen gündemler yerine kendi subjektif gündemlerini tartışmanın daha fazla kaygısını gütmektedir. Bu esas olan bir çok gündem varken bunların tali konulara boğulmasına sebebiyet vermektedir. Tartışılan tali konular çözüm üretmediği gibi aynı zamanda da gelecek üzerine alınacak kararlarda insanların irade belirtmesini engellemekte, bütünü parçaya feda etmektedir.

Böyle bir tarz, yani subjektif koşulların objektif koşul ve olaylar yerine tartışılması, artık hoş karşılanmayacak kadar DKÖ'lerimizin ve haliyle federasyon ve konfederasyonun önünü tıkamaktadır. Şekle, hitaba, yereldeki kişisel sorunlara, demokrasi mücadelesini merkezinde tutmayan sorunlara dair yaratılan gündemler ve/veya bunların kasten dillendirilmesi ve tartışmaların boğulmaya çalışılması şeklindeki yönelimler sadece bir örgütün tasfiyesine hizmet eden eğilimlerdir.

Kongrelerde olması gereken esasların tartışılması ve tali olanların da bu yönelim çerçevesinde şekle sokulmasıdır. Bu yapıldığı oranda hem yerellerdeki (dernek veya ülke) hem de merkezi bollerdeki (ATİK ve federasyonlar) çalışmalar ileriye sıçrayacaktır.

KONGRELERİN BELİRLEYİCİ ROLÜNÜN GÖRÜLMEMESİ: Bu kadar tartışmadan sonra inanıyoruz ki bir çoğumuz kongrelerin belirleyici olduğu konusunda hemfikirdir. Lakin görülmesi gereken bir konuda nasıl belirleyici olduğudur. Bir ATİK kongresinde alınan kararların hepsi Avrupa çapı için geçerli ve genel olarak girilmesi gereken yönelim konusunda olacaktır elbet. Öte yandan ise bu karar ve yönelimlerin alındığı yerde kalması olmaması gerektir. En basit örnek üzerinden dile getirelim; geçen senelerdeki ATİK kongresinde yapısal sorunlar ele alınmış, bu yönlü politikalar tartışılmıştır. Ancak durup düşünüldüğünde bu yönlü yerelerde uygulanan pratiklerin sayısı çok azdır. Bunun sebebi genelin (belirlenen yönelim, anlayış ve kararın) özele (Bulunulan yerele) uyarlanarak uygulanmamasıdır. Oysa hareketsiz bir anlayış ve kararın gerçekteki anlamı sıfırdır. Kafamız şunda net ve açık olmalıdır; alınan ve belirlenen genel karar ve anlayışlar kongreye katılan herkes tarafından yerelerde somut eylem ve uygulamalara dönüştürülmelidir. Bu karar ve anlayışlar uygulanacağı zaman herkes kendi yereline ilişkin tespitlerini yapmalı ve politikayı hangi başlıklarla hayata koyacağını belirleyerek eyleme geçmelidir.

Kongrenin belirleyicilik rolü ancak bu şekilde ortaya çıkar. Bunun olmadığı tartışmalar ise laf ebeliğinin ötesine geçmez ve hesabını önce hakları üzerinde oyunlar oynanan kitleler sonrada tarih sorar.

BU KONGREDE GÜNDEMİMİZ NEDİR, NASIL İŞLEYEBİLİRİZ?

Önümüzdeki kongrede bir yıldan beri tartışmasını sürdürdüğümüz ATİK Program Taslağı ile ilgili yoğun bir gündem durmak-

tadır ve esas da bu oluşturmaktadır. Lakin program konusunda halen de tüzüğe tekbül eden bazı söylemler kulaklarımıza gelmekte. Kendi üyelerimizin kafası bir tüzük ve bir program arasındaki fark konusunda açık değildir, ve şu anda bizlere yansıyan manzara da bu yönlüdür.

Peki konuyu ele aldığımızda ilk önce bir tüzüğün ne olduğunu kendimize soralım. Tüzük kurumun "üyelerinin haklarını ve yükümlülüklerini saplar" veya "nasıl inşa olduğunu ortaya koyar." Yani tüzük işleyişi, üyelerin üstlendiği sorumluluk ve bunlardaki haklarını saplar ve belirtir. Ancak bir programın ne olduğu sorusuna burada olmayanları düşünerek cevap bulmak zorundayız. Bunun içinde gene kaynaklara başvurmalıyız.

Program; "tüm çalışmaların hedefleri ve görevlerinin ortaya konmasıdır." "Program olmadan örgüt olaylar nasıl gelişirse gelişsin hep kendi çizgisini sürdürebilecek herhangi bir politik organizma olarak olamazdır." Yani bir program, tüm gerçeği ile o örgütün çizgi meselesidir ve bunu açıklığa kavuşturarak süreklileştirir. Kurumsallaşma, yani çalışmaların süreklileşmesi ve istikrarlı hale gelmesi, açısından kaçınılmaz ve bir o kadar can alıcıdır.

Bunu; kendi yerellerimizde bundan ötürü daha dikkatli ve mümkün olduğu kadar en geniş katılım ile ele almalı ve tartışmalıyız. Öncelikli belirlenecek program bunca zamandır tartışılan ve her yerelde resmen farklı yorumları olan çizgimiz konusunda bizi aydınlatacak, misyonumuzu kavrama ve neler üzerinden uygulayacağımızı tayin edecektir.

Aynı zamanda en geniş katılımın farklı bir noktası da şudur, bir eylem veya bir bildiri veya broşür gibi bu tartışmaların örgütlenme gücü vardır, içinden çıkacak farklı öneri ve yöntemlerin de zenginleştirme etkisi vardır. Bundan ötürü bu tartışmalar en geniş kitleye yayılmalı, çıkan öneri, eleştiri ve hatalar mümkün olduğu kadar yazılı ve sistemli bir halde kongreye de taşınmalıdır. Bu hem çoğulcu demokrasiyi uygulamak açısından altın bir fırsattır hem de demokrasiye katılanların örgütlenmesi açısından altındandır.

Her delege ve dinleyici kongreye katıldığında şunda hem fikir olmalıdır "İkna etmek isteyen kişi ikna olmaya da hazır olması lazımdır". Her hangibir şekilde çıkan önerileri küçümsemek, eleştiri ve hatalı görülenleri iletmemek, en geniş yığınları bu tartışmalara katmamak sadece ve sadece bizim ilerideki hareketlerimizi boşa düşürecek ve hatta sağlaştırmak ve yaymak istediğimiz ilerici demokrasi anlayışına darbe vuracaktır. Tüm bu anlayışların tersine hareket etmek sadece DKÖ'lere yüklediğimiz demokratik misyonun oturmasını engelleyecek ve uzun süredir tartıştığımız daralma, gerileme...vb. olaylara yeni ve gelişebilecekleri zemin sunacaktır.

İşte bundan ötürü şimdi her komite, yönetim kurulu, federasyon yönetim kurulu... vb. yönetici organın ve fonksiyonerin karşısında bahsi geçen doğru tarzı oturtmak ve tarza bağlı kalarak bu tartışmaya en zengin katılımı örgütlemek durmaktadır.

Doğruların yolumuzu açacağına olan inancımızla tüm dostlarımızı en geniş kitlelerin fikirlerini ve önerilerini almış şekilde ATİK kongresine katılım sunması için selamlıyoruz.

Modern Kölelik: Kiralık İşçilik (Leiharbeit)

Ufuk Berdan

Türkçe literatüre 'kiralık işçilik' olarak yerleşen modern köleci istihdam sistemi artık bütün AB ülkelerinin gündeminde. Ücretli emek güçlerinin sürekli ve şiddetli kanayan bir yarasıdır kiralık emek. Geniş bir kesim tarafından 'modern kölelik' yasası veya sistemi olarak anılan bu uygulamanın Almanya'da başlangıç tarihi 1. dünya savaşının hemen ertesine denk geliyor.

Yine o dönem savaştan sonra krizleri ve yıkımları bertaraf etmek için bir çare olarak düşünülüyor ve faşizm koşullarında da kiralık işçilik, esir işçiliği ile egemenler azami kar politikalarını

biraz da bu sayede gerçekleştirebiliyorlar.

2. Paylaşım savaşı sonrası 1950-1975 arası dönemde de bu yasa çeşitli biçimler altında bir çok sektörde uygulanıyor. Özellikle 1980'lerden sonra yasalarda yapılan değişiklik ve reformlarla taşeron işçilik, kiralık işçilik, süreli işçilik gibi farklı uygulamalar bir yasal düzenleme içinde adım adım birleştirildi.

Bir önceki Schröder-Fischer merkezli SPD-Yeşiller hükümeti döneminde 2004 yılında yapılan düzenlemeyle köle işçiliği yasası son halini aldı. Şimdiki CDU-FDP hükümeti ise aynı yasa da patronlar lehine bazı rötuşlar yaptı. Patronlara, özellikle kriz süreçlerinde, daha rahat işçi alıp-çıkarma düzenlemeleri getirerek sermaye güçlerinin iş piyasasında oldukça rahatlamasını sağladı.

Emeğin her hangi ticari bir mal/meta gibi alınıp satılması bir yana, kısa-orta ve uzun vadeli kiralanması iş piyasasında patronların çıkarlarını gözetken eski ama şimdilerde daha çok yaygınlaşan bir modern sömürü uygulamasıdır. Kalifiyeli veya kalifiyeksiz işçi emeği yasal olarak kurulabilen 'simsarcılık acentası' şirketler tarafından ucuz işgücü olarak alınıp-satılabilmektedir.

Kiralık işçilik/emekçilik reel ücretlerin ciddi oranda aşağı çekilmesi, işçi-emekçi örgütlenmesinin parçalanması, kriz dönemlerinde çalışanlara çok rahat çıkış verilebilmesi, büyük şirketler için hiç bir sosyal sorumluluğun (hastalık, emeklilik, işsizlik sigortası, ek ödenekler v.s.) üstlenilmek zorunda olmaması, üretimin talepteki artışa göre hızla yükseltilebilmesi, hastalanma oranlarının bu işçiler arasında diğerlerine nazaran oldukça düşük olması, bir çok üretim alanında çalışmış olmalarından kaynaklı, kiralanmış işçilerin nispeten daha tecrübeli olmasının üretime olumlu katkısı türünden sermaye lehine 'kaymak gibi' denilebilecek düzeyde önemli avantajları bulunmaktadır.

Gelinen a ş a m a d a Almanya'dan ve Amerika'dan örnek alınarak bir çok

Avrupa ülkesinde de yaygınlaşan bu uygulama, sendika çevreleri, ilerici partiler, sosyal çevreler ve göçmen örgütleri tarafından protesto edilmekte ve kaldırılması talep edilmektedir.

Kiralık işçi sayısı bir çok Avrupa ülkesinde hızla artış göstermekte, düzenli işçilik ise giderek azalmaktadır. Örneğin Almanya'da 2011 itibarıyla 1 Milyon sınırına erişmiş durumdadır. Kiralık işçilik veya güvencesiz işçilik, emperyalist neo-liberalizmin politik ekonomisine başlı olarak, esnek üretim modelinin istihdam alanına bir yansımasıdır. Tekelci rekabette üstün gelebilmek için maksimum kar amaçlanmakta ve bu amaç bu ve benzer modern sömürü biçimleriyle gerçekleştirilmektedir. Kiralık işçiler düzenli çalışanlarla kıyaslandığında, aynı işi yaptıkları, hatta çoğunlukla daha üretken çalıştıkları halde 2/3 (üçte iki) daha az kazanç elde etmektedirler.

Kiralık işçilik, sadece temizlik ve

endüstri sektöründe çalışan kalifiyeksiz veya düşük kalifiyeli emekçileri değil, yüksek meslek grupları sayılan akademisyen, sanatçı, mühendis, teknisyen, yönetici büro elemanları da kapsamaktadır. Ve bu durum bir çığ gibi büyümektedir.

Kiralık işçiler, yasa-lar yoluyla kiralık işçi acentalarının akılalmaz baskı metotlarına maruz kalmaktalar. Hatta şirketlerin bazıları kendilerini 'hukuk-dışı alan'da hissedecek kadar ileri gidebilmekteler. Güvencesiz işlerde ve kiralık firmalarda çalışanların büyük bir çoğunluğu göçmen veya göçmen kökenli vatandaşlardır. Ayrıca gençler ve kadınlar içinde kiralık işçilik oranı hızla yükselmektedir.

Özellikle güvencesiz işçilik (düşük ücretli kısa süreli, kayıtlı veya kayıtsız işler) tipik bir kadın emekçi, özellikle de göçmen kadın sorunu olma halini almıştır artık. Bu işçilerin çoğu kazançları normal standartlarda geçinmelerine yetmediği için bir çok ülkede ek sosyal yardım almak zorunda kalıyorlar. Güvencesiz işçilik veya kiralık işçilik fakiri daha fakir, zengini daha zenginleştiriyor. Bu istatistiklerle de ölçülebilir bir durumdur. Bunun için ILO istatistiklerine bakmak bile yeterlidir.

Almanya'da krizin atlatıldığı ekonominin yeniden büyüme trendine girdiği dillendirilmektedir. Kriz devresel ve istatistiki olarak atlatılmış olabilir. Ancak yapısal kriz etkisinden hiç bir şey kaybetmeden hatta daha da katmerleşerek devam etmektedir. Aşıldığı söylenen krize rağmen düzenli işlerde artış olmadığı gibi kiralık işler adeta katlanarak çoğalmaktadır. Kiralık iş ve işçilik hem ekonomik kriz ve resesyon dönemlerinde hem de ekonomik canlanma ve büyüme dönemlerinde kapitalist üretici açısından büyük bir nimettir.

Patronlar kiralık işçilerle, kont-

ratlı kendi işçilerini de karşı karşıya getirmenin yöntemlerine de sürekli başvurmakta. Kapitalizm her çözüm reçetesiyle bir başka krizi tetiklemektedir. İstihdam alanından da bu tez geçerlidir. Kapitalizmin yapısal krizi uluslararası kapitalizmin genel bir sorundur ve bu sistem var oldukça, yapısal kriz de, sistemin ayağında bir pranga gibi, varlığını sürdürecektir ve bir gün ayaklar bu pranganın ağırlığını taşıyamaz hale gelecektir.

Bir araştırma kurumu olan YouGoy şirketinin ZEIT ONLINE için yaptığı ve geçen Şubat ayında açıklanan bir araştırmaya göre; katılımcıların ezici çoğunluğu 'eşit işe eşit ücret' talebini doğru buluyorlar. Katılımcıların % 49'u kiralık işçilerin ilk günden itibaren aynı ücreti almalarını doğru buluyor. % 42'si ise sadece bir kaç ay (üç ay) gibi bir zamandan sonra aynı ücreti almalarını doğru buluyormuş. Katılımcıların sadece % 7'si farklı ücret sistemini meşru görüyormuş. Buna göre halkın ezici çoğunluğu ücretlerin eşitlenmesini talep ediyor. Patronlar ise uçurumsal düzeyde farklı ücret sisteminde ısrar etmeye devam ediyorlar.

Avrupa'nın bir çok ülkesinde demokratik kitle örgütleri, ilerici bazı partiler veya milletvekilleri, çeşitli sendikalar artık kiralık işçiliğe, modern köleliğe karşı bayraklarını ve seslerini yükseltmeyi sürdürüyorlar.

Biz de ATİK ve bünyesindeki federasyonlar, gençlik ve kadın örgütlenmeleri olarak; kiralık işçiliğin derhal iptal edilmesi, eşit işe eşit ücret ödemesi ve en az brüt 12 €'luk asgari ücret talepleriyle halkın ve en geniş emekçilerin içinde yükselen bu tepkiye ortak olmalıyız.

Kiralık İşçiliğe Hayır!

Yaşasın İşçilerin Enternasyonal Birliği!

Mercek

Şiwan ve "Dost eli"

Kürt sanatçı Şiwan'ın AKP hükümetinin Başbakan yardımcısı Bülent Arınç'la görüşmesinin yankıları ve çalkantıları oldu. Her kesim durduğu ve baktığı yerden yorumlar yaptı. Kimi karşı çıktı, kimi savundu. Şiwan'ın görüşme trafiği içinde gösterdiği davranış çizgisine bazı Kürt yazar ve aydın çevrelerden eleştiriler yapıldı. Bu eleştirilere ve uyarılara karşılık olarak Şiwan'da açıklama yaparak söyleyeceklerini söyledi. Bu konuda söylenenleri, yazılanları bu konuyu mevzu-bahis ederek daha başka alanlarda da derin analizler yapıldı. Buradan tarihe bir not düşülmesi bakımından şunları söylemekte fayda görmekteyiz; Şiwan Kürt halkının özgürlük mücadelesi ile simgeleşmiş önemli sanatçılardan biridir. Kürt ulusunun diriliş mücadelesine müziği ile katkılar yapmıştır. Bu hakkını teslim edelim. Ama bu hak ona maksadını aşan, konularda açıklama yapma hakkını vermemeli. Şiwan yaptığı ilk açıklama ve söyleşilerde;

Uzatılan "dost" elini sıktığını söylüyor. Uzatılan elin dost eli olduğunu söylemek büyük bir gafdır. Dost-düşman ayrımını silikleştiren bir yaklaşımdır. İzledikleri imhacı ve tasviyeci politikalarla Kürt ve Türk coğrafyasında binlerce Kürdün, yurtseverin ve devrimcinin kanının akıtılmasının en üst düzeyde sorumlularının ellerine dost eli demek, Kürd kamuoyunun ve devrimci- demokratik kamuoyunun vicdanlarını sızlatmıştır. Ayrıca o eller (Bülent Arınç ve Ertuğrul Günay) devletsel el olarak Şiwan ve bir kısım Kürt aydını üzerinden kendi politikalarını perdelemeyi amaçlayan AKP'nin, makyevelist planlarının bir parçasıdır. AKP kendine yandaş, kapıkulu Kürt aramakta ve devşirmeye çalışmaktadır. AKP'nin bu politikalarına bilerek ve isteyerek veya niyetinden bağımsız olarak alet olan bir kesim mevcuttur. AKP bu kesimlere her türlü TV-basın-medya olanağını sunmakta ve "açılım" politikalarına alet etmektedir. "Açılım" politikalarının "kaşıkla verip, sapıyla gözünü çıkarmak" olduğunu akli basında olan herkes görmektedir. Kürt ulusunun diriliş ve özgürlük davasına katkı yapan, destek sunan herkesin bu süreçte daha duyarlı olması, sorumlu davranması gereklidir. TC. yetkilileriyle görüşüp Kürt halkı adına müzakereler ve anlaşmalar yapma meselesi sanatçıların ve bazı bireysel düşünen aydınların görevi olamaz. Bu görev onları aşan niteliktedir. Karmaşıktır ve risklidir.. Bu görev esasta Kürt ulusunun haklarını almak yolunda mücadelenin yükünü omuzlayan, örgütlü dinamiklerin, parti ve örgütlerin temsilcileridir... Kürt camiasında ve kamuoyunda popüleritesi olan bazı kesimlerin rol çalmaya çalışması ahlaki değildir. Barış savaşı taraflar yaparlar. Savaşın tarafları ve sözcüleri de bellidir. Bu taraflar ve sözcüler bir realitedir. Kürt ulusunun ciğliğini türkülerle haykıran, Şiwan'ın açıkça şu gerçeği söylemesi ve yüksek sesle dillendirmesi kendisinden beklenir.

"KCK operasyonları adı altında seçilmiş belediye başkanları dahi tutuklanıp, kendi dillerinde kürtçe savunma hakkı bile verilmeyen, Kürtlerin anadilde eğitim hakkı kabul edilmezken, Onbinlerce Siyasi tutsak zindanlarda zulüm görürken, Seçim barajı gibi engellerle her türlü hıyile Kürt ulusunun özgür iradesi engellenmeye çalışılırken beni Türkiye'ye davet ederek demokratik ve özgür bir ortam varmış gibi oyun oynamanıza göz yumamam ben Kürt halkının bir sanatçısı olarak sizin politikalarınıza payanda olmam " demelidir. Böyle bir tavır AKP hükümetinin beklentilerini boşa çıkarır ve Kürt halkına direnme yolunda umut aşılar. Şiwan mızrağın sivri ucunu devlete ve bugünkü imhacı - iki yüzlü politikaları uygulayan AKP'ye yöneltmelidir. Bu genel durusu gösterdikten sonra, mevcut Kürt hareketinin diri dinamiklerinin politikalarını - duruşlarını, taleplerinin yetersizliklerini ve yanlışlarını eleştirebilir. Onları uyandırabilir. Buda onun demokratik hakkıdır. Kürt hareketinin örgütleri de kendilerini eleştirenlere tahammül etmeli, tehdit ve gözdağı çağrıştıran açıklamalardan özenle kaçınmalı, hata yapana, eksik davranana, yanlış düşüne "dost elini" uzatmalı, dışlamayı değil sonuna kadar kazanmayı yeğlemelidir. Newroz'u kutladığımız bu süreçte Türk ve Kürt coğrafyasında, işçi ve emekçilerin özgürce birarada yaşadığı, yeni bir demokratik düzen arzulan bütün kesimlerin asgari müştereklerde ittifak içinde olmalarını, birlikte mücadele hattında birbirlerine dostluk ellerini uzatmalarını istiyor, Newroz bayramınızı, Newroz ateşi sıcaklığıyla kutluyoruz.

"MİSAFİR İŞÇİ"

Özden ÇİÇEK

Daha öncesinde bir gezi yazısı ya da gözlem yazısı yazdığımı hatırlamıyorum, ancak serginin adı "misafir işçi" (Gastarbeit in Hannover) olunca ve de 2011 yılı Türkiyeliler açısından göçün 50. yılını doldurması sebebiyle, ille de yazmak gerektiğini düşündüm.

"Misafir işçi" adlı sergi Hannover'de Tarih Müzesi'nde izleyici ve misafirleriyle buluşuyor. Sergiyi bir Alman arkadaşımla gittim. Kimi zaman iyi ve nitelikli sanatsal çalışmalardan ve de etkinliklerden haberdar olamıyoruz, haberdar olduklarımızdan çevremizi bilgilendirmenin bir görev olduğunu düşünüyorum. Ayrıca sanatın herhangi alanında, herhangi iyi bir örneğinin hayatlarımıza değmesini istiyorum. Değsin ki, yaşamımızı ve hayatı anlamakta ve de dönüştürmekte estetize etsin bizi. Yazının başında belirtmem gereken bir konu da; bu satırları okurken "biz bunları yaşamıştık" ya da "biz bu hayatı yaşamaktan geliyoruz zaten" diyebilirsiniz. Peki aynaya günde kaç kez bakar kişi? Yaşadıklarımızı -bu unutkanlık histerisinden kurtulmak için -ayna tutmaya ihtiyacımız var.

Müzenin giriş katında, fazlada geniş olmayan alanın içersinde duruyor göçün hikayesi, belki de bu denli kısa, ancak bir o kadar da yalın anlatılabilir. Serginin broşürünü edinmiş olmaktan kaynaklı neyle karşılaşacağımı tahmin etsem de, tahmin edemediğim detaylarla karşılaştım. Şunu da açıklamadan geçemeyeceğim; Almanya'da yaşayanlar bilir; yazılı/görsel kaynaklara fazlasıyla önem verildiği için, herhangi bir konuda herhangi bir etkinliğin duyurusunu özenle hazırlanmış broşür ve kataloglar yardımıyla önceden bilebiliyorsunuz.

Türkiyeliler açısından göçün hikayesi 1961 yılına denk düşüyor, bu zamanın en iyi anlatımı da köleci toplumlar tarihi bilgimizi çağrıştıran "sağlık muayeneleri" adlı fotoğraflar oluyor. İnsanların "gönüllü entegrasyonu" sağlayıp sağlamayacaklarına bakılmaksızın; dişlerine, gözlerine ve kulaklarına bakılarak çalışma müsaadeleri alabiliyorlardı. Ancak İspanyollar, Yunanlılar, İtalyanlar... açısından göçün hikayesi daha da eski. Sanırım göçün en iyi sembollerinden birisi tahta bavullar, tabi bir de tren biletleri... Fotoğraf karelerinde yoğunluklu olarak erkek işçileri görüyorsunuz, eşleri ve çocukları daha sonra fotoğraf karelerine dahil oluyorlar. Bu da, en azından bizler açısından anlaşılır öyle değil mi? Çünkü biraz para biriktirip döneceklerdi, zaten isteseler de eşleri ve çocukları hemen gelemezdi. Geline aşamada misafir işçilerin bir kısmı para biriktirip dönme yerine, kökleri burada boy veremeye başladılar desek yanlış olmayız. Kim bilebilir ki yasayacağı hayatın yörüngesini?

Sabırla bekleyişin ardından, eşleri ve çocuklarıyla kadınların fotoğraflarını görebiliyorsunuz. Kimi evinde durup çocuklarına bakarak, kimi çalışarak, kimi de mesleğini bırakarak gelmiş ve yaşama dört elle sarılmış. Tabi 1960'lıların Türkiye'sinde meslek sahibi kadının ne kadar az olduğunu tahmin edebilirsiniz. Sergideki öğretmen kadın örneği, fabrikadaki hayatına son verip öğretmenliğine tekrar kavuşabilecek kadar azimli hayatını gösteriyor bizlere. Bir başka kadın fotoğrafı da 1961 yazında, fabrikanın makineleştiren hayatına karşın, tek başına yürüyüş yaparak ve de dondurmasını yiyerek keyfini çıkarıyor "özgürlüğün". Diyeceksiniz ki; özgürlük bu denli basite indirgenebilir mi? Yaşadığın hayat ve koşullara göre kimi zaman "evet, bu kadar basite indirgenebilir" diyebiliriz.

Şimdinin Türkiye'sinde örtünmenin özgürlüğe sayıldığı, çalışmaya gerek kalmayıp evde kalınabileceğinin öğütlediği bir yaşamdan geliyor olmak, tırnak içine alınsa da özgürlüktür pek tabi kadınlar için.

Şüphesiz her gördüğüm nesneyi tek tek anlatacak değilim, kendi açımdan öne çıkanları paylaş-

mak istiyorum. Sanayi devrimini yapmış bir ülkede yaşıyor olmaktan kaynaklı, siyasal bilinç de işçilerin yaşamına giriyor. Örneğin 8 Mart ve 1 Mayıs yürüyüşü fotoğraflarına rastlıyorsunuz. Farklı dillerde yazılmış sloganlar ve pankartlar gökkuşağını andırıcasına bize bakıyor. Adından anladığım kadarıyla İspanyol bir kadın, Fabrika hayatının insanı robotlaştırdığından bahsediyor, kadının cümleleri serginin duvarında önemli bir slogan olarak duruyor. Sergiyi Alman arkadaşımla gezdiğim için ister istemez birbirimize sorular soruyoruz, yorumlarda bulunuyoruz. Misafir işçiler yavaş yavaş yaşadıkları coğrafyada kalıcı olmaya başlayınca ırkçılık da palazlanmaya başlıyor. Gözümüze "yabancılar dışarı" afişleri çarparak birbirimizin gözüne bakıyoruz ve aynı anda iç çekiyoruz yabancı düşmanlığımızı mahkum ederek. Sergide beni şaşırtan detaylar olduğunu söylemişim, bunlardan birisi de özel yaşamaların mahremiyetini betimlemek için çekmelerde fotoğraflar, hikayeler ve belgeler duruyordu isteyen açıp bakabiliyordu.

"Gurbetçilerin" olmazsa olmazlarından Volkswagen münibüsleri ve seyahat eşyaları... serginin unutulmayanlarından. Mesleğim gereği göçün müzikle ilişkisi acaba kurulmuş mudur diye düşünürken, göçmen işçilerin müzikle ilişkisi üzerine de iyi detayların düşünülmüş olduğunu görüyorum. Memleketlerine götürdükleri LP çalarları, kasetçaları örneklerken, o dönemlerin "Köln bülbulü" diye lanse edilen Yüksel Özkasap şarkılarını kulaklıklar sayesinde size dinletiyor bu sergi. Diğer ülkelerin göçmenlerine ait müzik örneklerine de rastlıyorsunuz.

Gezimin ardından sonra bende oluşan düşünce; öncelikle insanın konar göçerliği idi. Hani okul bilgilerimizden hatırlayacak olursak; insanın ve de her toplumun kendi tarih bilincinde, anlatılarında "yerleşik hayata geçişin" öyküleri mevcuttur. Ancak bu sergiden sonra aslında göçün hep devam ettiğini ve de devam edeceğini bilince çıkarıyorsunuz. Çünkü insan, hep kendisi için daha iyi olanı, daha yaşanır bir hayatın peşinde olduğunu kavriyorsunuz.. İlk insan toplulukları, daha iyi yaşayabilmek için soğuk iklimlerden sıcak iklimlere, tarımın yapılacağı sulak yerlere göçle başlamamış mı yaşama tutunma çabası.

Göç hikayelerinin ve göç yaşamlarının içersinde dramatik öğelere fazlasıyla rastladığımı söyleyebilirim. En dramatik olanları da kağıtsız çalışanlar, umut tacirlerinin gemileriyle deniz aşırı ülkelere giderken okyanuslarda yaşamı sonlananlar... Doğal olarak geldiğim ülke açısından Türkiyelilerin yaşamına büyüteçle bakmaktan kaynaklı sosyal, siyasal ve ekonomik sorunlar hergün katlanarak büyüyor. Bana kalırsa sorunların en büyüğü yer ise; psikolojik dünyaları... Çünkü göçün derin travmalara sebep olduğunu hepimiz biliyoruz.

Sergi tarihsel dönem olarak 1980'ler sonrasında bitirmiş, ancak söylediğim gibi göç devam ediyor hiç durmaksızın. Devam eden göçü bu sergide izlemek elbette mümkün değildi, öyle olsa koca müze binasının rezervasyonu gerekecekti. İnsan yaşamında farklı farklı öğrenme ve algı biçimleri var şüphesiz. Görsel bellekle de olsa tarih bilincini oluşturmada önemli bir yere sahip fotoğrafların, sunulan nesnelere ve de yazılı kaynakların.

Görsel belleği diri tutacak fazlasıyla materyale sahip günümüz insanı, asl-olan insanın kendi yaşamına sahip çıkması tabii ki. Evet, misafir işçilikten yabancılaşma, yabancılıktan göçmenliğe evrilmek... Bundan sonrası tanımlamak şimdiden mümkün değil, yaşanacak süreçlerin nicel birikimlerine bağlı. Mümkün olan tek şey; yaşadığımız üzüntüleri, sevinçleri yan yana getirebilmektir. İnsanın yaptıkları, yarattıkları ve de yaşamlarından kesitleri göstermek, sonraki kuşaklara aktarmak en kalıcı olanı...

ATİK ve DDSB'nin Sempozyumunda İşçiler ve Emekçiler Gündemdedi

DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) ve ATİK'in "İşçilere ve emekçilere yönelik saldırılar ve görevlerimiz" adlı Uluslararası Sempozyum İstanbul'da gerçekleşti. Petrol-İş sendikasının Konferans Salonunda, çok sayıda kitlenin katılımıyla yapılan sempozyumda DDSB ve ATİK çeşitli konularda sunumlar yaptı.

Üç farklı oturumun yapıldığı program saat 10.50'de başlayarak 19.30'a kadar sürdü.

Kriz ve Torba Yasası

Açılış konuşmasını Belediye-İş 2 Nolu Şube başkanı **Hasan Gülüm** yaptı. **Hasan Gülüm** süreci kısa değerlendiren ve emekçilerle işçilere yönelik saldırılara karşı örgütlü olmanın önemine değinerek, bu sürecin sabır ve inatla örüleceğini söyledi.

Daha sonra 1. Oturuma geçildi. Bu oturumda **Mustafa Sönmez**, Ekonomik kriz ve emeğe yönelik genel saldırılara değinerek özetle saldırıların arka planını anlattı. Krizin Faturasının emekçilere ödetildiği ve Kapitalistlerin bir toparlanma yaşadıklarını söyledi. **Mustafa Sönmez**'den sonra Deri-İş eğitim uzmanı **Engin Çelik**'te son süreçlerdeki saldırılara da Torba yasanın ne olduğu ve neler getireceği konusunda sunumunu yaparak, esnek çalışmanın üzerinde durdu. Torba yasanın işçilerin ve çalışanların haklarını gasp eden bir çok uygulama getireceğini bunu içinde karşı mücadelenin örülmesinin önemini vurguladı. Sunumlardan sonra söz hakkı katılımcılara verildi ve sorular alındı. Sorulara verilen cevaplarla oturum sonlandırıldı.

Gerger: Halk hareketleri kendi önderini yaratacaktır

2. Oturumda **Haluk Gerger** Orta

Doğudaki Halk hareketleriyle ilgili bir sunum gerçekleştirerek, Kuzey Afrika'daki Devrimler ve Halk hareketleri konusunda detaylı bir sunum yaptı. **Gerger** "Hiç bir şey çıkmaz denilen halkların neler başarabilecek-

lerini herkes görmek zorunda. Tüm diktatörlerin er ya da geç yıkılacaktır" dedi. Kitlelerdeki değiştirici güce dikkat çeken **Gerger**, önderlikten yoksun olsalar da, mutlaka kendi içinden önderliklerini ve örgütlerini yaratacaklarını vurguladı.

Gerger sunumun sonunda ise "Önemsinmesi gereken en önemli konu da, bu halk hareketlerinin tüm dünya halklarına cesaret verdiği ve kitlelerin kendilerine olan güveni tazelediğidir" belirterek sunumunu sonlandırdı.

Gürcan: Saldırıları sadece yarı-sömürgelerde değil

2. Oturumda ise ATİK ve Avrupa Delegasyonundaki katılımcılar sunumlarını gerçekleştirdiler. ATİK Genel

Sekreteri **Süleyman Gürcan**, ilk olarak Avrupa'daki saldırıların içeriği ve nasıl gerçekleştiği hakkında bilgi verdi. Göçmenlere yönelik saldırıların bir kat daha katmerli olduğunu vurgulayan **Gürcan**, sadece sömürge ve yarı sö-

mürge ülkelerde değil, Avrupa'da da emeğe dönük ciddi saldırıların olduğunu söyledi.

Komintern başkanı **Nadir Aykut** ise devamla dünya genelindeki bu saldırıların emperyalist merkezli olduğu belirtti. Esnek Çalışma, taşeronlaştırma, kısa süreli ve düşük ücrete çalıştırma ve örgütlemeye yönelik saldırıları dile getiren **Aykut**, Avusturya'daki sendikal çalışmalarda atılan başarılı adımlardan örnekler verdi. **Aykut** ayrıca sınıf sendikacılığının önemine vurgu yaparken, sendikal bürokrasisine karşı mücadelenin mutlak yapılması gerektiğini belirtti.

Sendikada yönetici olmak önemli
IG-Metal sendikası katılımcı **Markus Stocker**'da genelde

Almanya'daki işçilere yönelik saldırılar konulu bir sunum gerçekleştirdi. Sendikalı olmanın, hak alma mücadelesinin önemi hakkında konuşan **Stocker**, sınıf bilinçli işçilerin mutlaka sendika yönetimlerine girmeleri ve çalışma yürütmeleri gerektiğini söyledi. Yine IG-Metal temsilcisi tüm engellere rağmen işçilerin ve ezilenlerin mücadele ederek kazanacaklarını söyledi.

Sunumların bitiminden sonra katılımcılara söz hakları verilerek, gelen sorular yanıtlanarak oturuma on verildi.

İşçi Direnişleri ve Deneyimler

Son oturum işçi direnişleri ve elde edilen deneyimler konuluydu. Türkiye'deki işçi hareketleri, sorunları ve deneyimlerle ilgili Deri-İş Eğitim uzmanı **Eren Korkmaz** ve Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** sunum yaptılar.

Kadın işçilerin örgütlenmesi ve sendikalarda kadınların konumu konularında ise somut örneklemeler ve ayrı sunumlar gerçekleştirildi. Devamındaki Serbest Kürsü bölümünde ise söz hakkı alan katılımcılar konuşmalarını yaptılar. Deri- İş Başkanı **Musa Serivi** de kısa bir sunum yaparak var olan sorunların nasıl giderileceği ve çözüm yöntemleri üzerinde durdu.

Avrupa Kadınların Kurtuluş Hareketinden bir temsilci ise genelde Kadınların örgütlenme sorunlarına değinerek daha fazla örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini söyledi.

Serbest Kürsüde ayrıca semtlerde çalışma, işçi örgütlenmesinde genç işçilerin ve kadınların örgütlenmesi gibi tebliğler sunuldu. Yine Uluslararası dayanışmanın önemi de vurgu yapılarak Sempozyum sonlandırıldı.

ATİK'den Kamuoyuna Çağrı;

DESA, Grup Suni Deri ve Yeşil Kundura'da ki işçilerin sürdürdükleri mücadelenin başarılı olması için uluslararası dayanışmayı büyütelim!

Son günlerde tüm dünyada yaşadığımız gelişmeler ortadadır. Başta Avrupa'da olmak üzere tüm dünyada hızla şiddetlenen bir işçi mücadelesi vardır. Daha Fransa ve İngiltere'deki eylemleri unutmadan şimdi de Türkiye'de benzer işçi direnişleri yaşanmaktadır. Daha dün TEKEL işçilerinin konuşurken bugün çok daha sert koşullarda DERİ işçilerinin eylemlilikleri söz konusudur.

Sendikaya üye olmanın bile işten çıkartılmanın yeterli bir sebebi olduğu Türkiye'de DESA, Grup Suni Deri ve Yeşil Kundura'da çalışan işçilerinin durumu bu gerçekliği tekrardan gündeme taşıyor. Durumu anlatmak gerekirse;

"DESA'da işçiler üzerindeki baskı devam ediyor. Düzce'de işçi sınıfının uyanışı ve artan mücadelesi, DESA'da ki işçilerin sendikaya üye olması sonucu DESA yöne-

ticilerinin işçiler üzerindeki baskıları artmış durumdadır. Özellikle işçiler üzerinde psikolojik taciz vakaları artmaktadır."

"DESA yönetimi tarafından sendikaya üye olan işçiler gün boyu kameraya çekerek göz hapsine almakta, özellikle kadın işçiler yönetim tarafından çağrılarak sendikaya üye olup olmadıkları sorgulanmakta, istifa etmeleri için baskı uygulanmaktadır."

"Sağlığa zararlı kimyasal maddelerin kullanıldığı bölümlerde havalandırmalar düzenli açılmayarak işçilerin sağlığı ile oynanmakta, işçiler üzerinden yapılan baskılarla sendikanın DESA'ya girmesi, işçilerin kendi sendikal örgütünü kurması engellenmek istenmektedir."

"Çorlu'da işçilerin sosyal ve anayasal haklarını koruma ve geliştirme temelinde örgütlenme hakları için yürüttükleri

çalışmayı gerekçe göstererek Grup Suni Deri'de işçilerin bir kesimi işten atılmak istenmiştir."

Deri-İş Sendikası 14 Ocak 2011 tarihli başkanlar kurulu bildirgesinde özellikle bu duruma yer vermiştir. Görülmekte ki gelişen işçi mücadelesi tüm dünyada farklı engellemeler ve saldırılarla karşılaşmaktadır. Nitekim Avrupa'da patronlar direnişçi işçilerin üstüne polislerle saldırırken Türkiye'de şu anda bu durum çok daha gerici ve gayri-insani uygulamalarla gerçekleştirilmektedir.

Örgütlenmek ve demokratik hakları talep etmek tüm yeryüzünde "en doğal hak" olarak tabir edilirken DESA, Grup Suni Deri ve Yeşil Kundura'da çalışan işçilerin bu hakkının gasp edilmesi kadar tahammül sınırlarını zorlayan bir olay olamaz. Özellikle "demokrasi" güfteleri

okunan Türkiye'de, halende sendikal mücadele tüm yasal düzenlemelere karşı halen "illegal" gibi lanse edilmekte, bu mücadeleye katılan işçi ve emekçiler işkence niteliğindeki uygulamalara göğüs germek zorunda kalmaktadır. Örgütlenmek ve özlük hakları için mücadele vermek hepimizin en doğal hakkıdır ve vazgeçilmezidir.

Biz ATİK olarak halen direnişte olan işçilerin haklı ve meşru direnişlerini selamlıyor ve destekliyoruz. Ayrıca bu patronların güç bulduğu ticari ilişkilerin bir çoğu ise gene Avrupa'dadır. İşçi mücadelesinin enternasyonal olduğunu unutmamak gerekir. Her direniş farklı desteklere ihtiyaç duyar. İşte bu desteği tüm dünyada yaptığımız gibi Türkiye'deki işçilere de göstermek için; emekten yana olan kişi ve kurumları direnişteki işçilere destek vermeye çağırıyoruz.

Çorlu'daki İşçilere ATİK'ten destek ziyareti

Enternasyonal sempozyuma katılan ATİK Delegasyonu, Çorludaki direniş çadırını ziyaret etti. Hava koşul-

disler Odasında) düzenlediği toplantıda Desa ve Grup Suni Deri'deki direniş kampanyalarının daha verimli yürütülmesi için daha nelerin yapılabileceği üzerinde tartışmalar yaptı. Bu toplantının daha da genişletilmesi ve farklı Sendika ve kurumlarında bu kampanyaya dahil edilmesi üzerinde ortaklaşıldı.

ATİK Delegasyonu Cumartesi 21 Şubat'ta saat 9.00'da Deri-İş genel merkezinde kahvaltıda buluştu.

Kahvaltı sonrası Deri-İş çalışanları tarafından Desa ve Grup Suni Deri'deki gelişmeler hakkında bilgilendirme yapıldı. Sonrasında ise delegasyon Çorlu'ya doğru yola çıktı. Saat 16.30 dolaylarında Grup Suni Deri'nin önünde dire-

nişilerin çadırına ulaşan delegasyon, çok soğuk ve sert hava koşullarında, sobanın ve direnişçilerin sıcaklığı ile ısındı. Yapılan sohbetlerde işçiler, çok kararlı olduklarını ve sonuna kadar direnişi sürdüreceklerini söylediler. Delegasyon, çeşitli sorular sorarak süreci öğrenme ve kavramaya çalıştı. Direnişçilerle ayrıca bir röportaj yapıldı.

Bu görüşmelerle birlikte içilen çadır çayı ve yapılan sohbetler bir anda ortamı ısıtmıştı. Direnişçiler ve delegasyon kaynaşmıştı bile. İşçiler, çadırlarının 6 kez yıkıldığını ve bir kez de yakıldığını belirterek, her defasında daha kararlı bir direniş sergilediklerini anlattılar. Patron ve adamları tarafından 'bu direnişi devam etmeleri halinde başlarına çok kötü şeyler geleceği' şeklinde tehdit edildiklerini anlatan işçiler, korku ve sindirme yoluyla, baskı altına bırakıldıklarını ve direnişin kırılmaya çalışıldığını söylediler. Fakat tüm bu baskılara boyun eğmeyeceklerini, kazanana kadar direneceklerini ve sendika haklarının en demokratik hak

olduğunu vurguladılar. İşçiler, bu hakkı mutlaka alacaklarını belirttiler.

Direnişçiler delegasyonu ise daha fazla onların sesi ve kulağı olmaya, direnişlerine destek sunmaya ve bunu her tarafa yaymaya çağırdılar. Özellikle Avrupa'daki sendikalarla ortak kampanyaların ele alınması gerektiğini belirten işçiler, delegasyonun onları ziyaret etmesine çok sevindiklerini ve yalnız olmadıkların hissettiklerini belirttiler.

Bir delegasyon temsilcisi ise cevaben direnişi her şekilde destekleyeceklerini ve bu direnişler için Avrupa'da kampanyalar yürütüleceğini anlatarak, **"sizin işyerinizle Avrupa'da dayanışma ağları oluşturacağız, sendikal haklara yönelik saldırıları gündemleştireceğiz ve önümüzdeki süreçte farklı protestolar yapacağız"** sözünü verdi.

Yakalan bu sıcak ortamdan ayrılmak istemese de, delegasyon işçilerle vedalaşarak saat 18.30'da direniş çadırından çıktı.

larına rağmen işçiler ve delegasyon arasındaki sohbet, direniş ve destek sözleri yürekleri ısıttı.

Delegasyon, Cuma günü DDSB'nin (Devrimci Demokratik Sendikal Birliği) ve TMMOB (Türkiye Mimar ve Mühen-

ATİK Delegasyonundan DESA İşçileri ile Dayanışma!

ATİK Delegasyonu Düzce'de Desa'nın önünde işten atılan işçileri ziyaret ederek destek sundu. ATİK Delegasyonu Saat 12.00'de Desa'nın önünde işçilerle buluşarak direnişleri hakkında bilgi edindi. Desa'da Sendikalı olmak için mücadele yürüten Hakan Lermi ve Serdar Kuruk işveren tarafından işten atıldıktan sonra direnişe başlamışlardı. Bu direnişe destek çoğalarak büyüyor.

Sendikal haklar için mücadele yürüten işçilere karşı baskı ve tehdit, işten atma gibi yöntemler uygulanmaktadır. Desa da 2008 yılında Emine Aslan Sarayköy'de direniş başlatmış ve bu direniş kazanımla sonuçlanmıştı. Bu direnişle birlikte Desa sahibi verdiği sözde durmayarak imzaladığı protokole aykırı davranarak, işçilere baskı uygulamakta, işten atmakta, sendikaya üye olanlara ihtarnameler ve tehditler savurarak Desa'da ki sendikal örgüt-

lemeyi engellemeyi hedeflemektedir. Buna karşıda Desa'da çalışan sendikalı işçilerde hakları için mücadeleyi yükseltme kararlılarındadırlar.

Ziyaret hakkında bilgi veren ATİK Sekreteri Süleyman Gürcan, **"Desa'nın önüne vardığımızda işçiler molaya çıkmışlardı. Bir çok işçi kapıda bizi karşılayarak sonuna kadar işten atılanların yanında olacaklarını söylediler. Öğle vaktinde işten atılan Hakan ve Serdar adlı işçiler sürekli kapıda bekleyerek direnişlerini çalışan diğer işçilerle paylaşmaktadır"** sözlerine yer verdi.

Delegasyonun işçilerle yapmış oldukları sohbetlerde, işçilerin kararlı oldukları, direnişi sonuna kadar yürüteceklerini ve Desa'da mutlaka örgütleneceklerini ve sendikal haklarını alana kadar işten atılanların yanında olacaklarını söylediler. Birçok işçinin sindirildiğinden dolayı kapının önüne

gelemediği ancak işçilerin yanında olduklarını bildirdikleri belirtildi. Özellikle çalışan kadınlar üzerinde ciddi baskıların olduğu ve kadınların sindirilmek istendiğini bizzat sendikalı kadın işçiler tarafından dile getirildi. Kadın işçiler devamın-

da sendika haklarını ve yetkiyi alana kadar mücadele edeceklerini, kaybedecek bir şeylerinin olmadığını belirttiler. Çalışma koşullarının çok ağır olduğunu ve bundan dolayı da mücadele etmekle mecbur olduklarını vurguladılar. ATİK Konsey Üyesi Mehmet Tohumcu, **"Kadın arkadaşlar söylemleriyle bize oldukça umut verdiler"** vurgusunda bulundu. Tohumcu devamında, **"Keza diğer işçilerle yaptığımız sohbetler ve karşılıklı sorular, cevaplarda da anlaşılana, işçilerin işten atılan arkadaşları kazanana kadar destekleyeceklerini gördük. İşçilerin artık üzerlerindeki korkuyu atıklarını ve zinciri, kırdıklarını his ettik. Görüşmede Deri-İş Başkanı Musa Servi ve diğer yöneticileri de vardı. Karşılıklı sohbetler ve konuşmalarla bu süreci işçilerin ağızda duymak bizi de heyecanlandırdı. İşçilerin ATİK'ten istekleri bu direnişi mutlaka Avrupa'da yayılması ve destek sunulması, sorunların Avrupa'da ki sendikalara ulaştırılması"** sözlerine yer verdi.

Delegasyonda yer alan ATİK sekreteri Süleyman Gürcan yaptığı ko-

nuşmayla işçilerin yalnız olmadığını, yanlarında destekleyen milyonların

olduğunu belirterek, direnen işçilerin sesi ve kulağı olacaklarını ve bu süreci kampanyalar örgütleyerek mutlaka sendikaların gündemine sokacaklarını ve işçilerin fabrikada Avrupa'da ki mücadele ile birleştirilerek sonuç alacaklarına inandıklarını, bunun uzun süreli düşünülmesi gerektiğini belirtti. Avrupa'ya döndükten sonra hemen çalışmaların yürütüleceğini, kampanyaların hızlandırılacağını belirterek konuşmasına son verdi. Konuşmayla birlikte hep bir ağızdan işçiler sloganlarını haykırarak kararlı olduklarını gösterdiler.

İşten atılan işçilerinde bu mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceklerini ve Desa'da sendikal hakkı mutlaka sağlayacaklarını belirterek görüşme sonlandırıldı.

SINIF BİLİNCİNİN ÖNEMİ

Yusuf Köse

Her zaman önemli olduğu gibi, günümüz koşullarında işçi sınıfının (ve elbette tüm emekçi halkın) sınıf bilincine sahip olmasının önemi, kendini ciddi bir şekilde dayatmaktadır. Burjuvazinin çok yönlü saldırısıyla karşı karşıya kalan işçi ve emekçilerin sınıf bilincine sahip olmaları, bu tür karşı devrimci ve şekere bulanmış reformist düşünceleri daha net görmelerine ve onların burjuva özünü yakalamalarına hizmet edecektir.

Kitle hareketlerinin devrimci bir içeriğe sahip olmaları devrimci hedefleri içermesiyle ölçülür. Bu da kitlelerin devrimci teori ile donanmaları ya da onlara devrimci sınıfın devrimci teori ile önderlik etmesiyle olabilir. Devrimci teoriye sahip olmayan bir hareketin eyleminin devrimci olması, söylem yerindeyse kuşun taşa çarpması gibidir ve arkası gelemez. Lenin söylemiyle; "Devrimci teori olmadan devrimci hareket de olmaz." Sorun bu kadar net ve anlamlıdır.

Kitlelerin kendiliğinden hareketlerinin ilerici (her zaman bu içerikte olmadığı bilinir) ve demokratik muhtevalar içermesi ya da bu tür şeyleri hedeflemesi, onların bilinçli hareket ettiği ya da önderliğinin devrimci olduğu anlamına gelmiyor.

Kuzey Afrika (Arap halkları) ve Ortadoğu halklarının sisteme karşı ayaklanmaları, ilerici ayaklanmalar olmasına karşın, sosyalizmi hedeflemediği herkesçe bilinen gelişmelerdir. Daha fazla ekonomik ve demokratik haklara sahip olmayı hedefleyen bu ayaklanmalar, ne var ki, işçi sınıfının devrimci bilincinden yoksun olmasından dolayı, burjuvazinin liberal ya da reformist görünümü kesimlerinin rahatlıkla etkisi altına girebilmektedir. Örneğin, 30 yıldır Hüsnü Mübarek'i halkın tepesinde sopa olarak tutan emperyalist burjuvazi, ona karşı önlenemez kitle hareketinin gelişmesi sonucu, Mübarek'e karşı ve "demokratik

hak ve özgürlüklerden yanaymış" gibi bir görüntü sergileyebiliyor. Böylece kitleleri daha ilk başta karşısına almayarak, onları yanlış yöne yönlendirmenin teorik zeminini hazırlayıp, kendi çıkarları doğrultusunda politik taktikleri kitlelere benimsetmenin pratik adımlarını atabiliyorlar. Ya da Libya'da, Kadafi'nin baskılarına karşı halkı koruma adına Libya'yı işgale hazırlanıyor. Ne için? Libya'daki petrol için.

Başta Tunus olmak üzere peşi sıra ayaklanan Arap halklarının direkt hedeflerinde baştaki yöneticiler olmasına karşın, o yöneticilerin kişiliğinde somutlaşan kapitalizm var. Faşizm, sömürü ve ağır baskı koşulları altına yaşamamak ve buna karşı başkaldırı var. Bu anlamda da, bu ayaklanmalar sıradan ve küçümenecek ayaklanmalar değildir. Arap halkları, her ne kadar sınıf bilincinden ve devrimci bir önderlikten yoksun bir şekilde ayaklansalar da, hedefleri ve istemleri ilericidir. Onlar, kendi pratiklerinden çıkardıkları bilinçle hareket ederek emperyalist tekellerin ve yerli işbirlikçi egemenlerin çıkarlarına karşı baş kaldırdılar ve baş kaldırmaya devam ediyorlar. Bu anlamda sosyalist devrimi öğrenmeye devam ediyorlar.

Emperyalist burjuvazi ve işbirlikçi egemen sınıflar, kitlelerin haklı öfkelerinin yönünü değiştirmek için ve öfkeleri yatıştırmak için olsun, kitlelerin yanındaymış gibi gözükmeleri, kitlelerin taleplerini desteklediklerinden değil, kitle hareketlerinin daha ileri ve daha örgütlü hale gelmemesi için burjuvazinin uzun vadeli çıkarları doğrultusunda yapılan taktiksel manevralardır.

Mısır halkına karşı emperyalist burjuvazinin güdümlü ordusu olan Mısır ordusu, halkın yanında "gözükmesi anlaşılır" olmasına karşın, halkın bu ordunun gerçek yüzünü görememesi, sınıf bilincinden yoksun olmasından kaynaklanıyor. Oysa bu ordu, Mısır halkına karşı emperyalizmin ve Mısır egemen sınıfların çıkarlarını koruyan faşizmin uygulayıcısıdır.

Burjuvazinin teorik olarak Marksizmi çarpıtmak için büyük bir çaba harcaması buradan anlaşılabilir. Aynı şekilde, Marksist örgütlere karşı yoğun bir baskı uygulamaları ve onların kitleler içinde örgütlenmelerinin önünü kesmek için her türlü yola baş vurmaları da buradan anlaşılabilir.

Burjuvazinin Marksizmin kitleler içinde kök salmasını ve onların eyleminde yol gösterici bir hale gelmesini önlemenin bir yolu olarak da reformizmi teorik olarak devreye sokmasıdır. Reformistler de buna yatkındır ve her ülkede anında egemen burjuvazini imdadına bir yan kurtarıcı gibi yetişir. Reformizm, söylem yerindeyse; emperyalizmin arka cephesinden ön cephesine kısa süreliğine bir geçiş yaparak işçi ve emekçilerin devrimci eylemi karşısında burjuvazinin stepnesi olabilir.

Bunun örneği, zaman zaman Türkiye'de de yaşandı. En son, anayasanın bazı maddelerinin değişimi için yapılan "referandum"da, bazı reformistlerin "evet"çi olması bazıların ise "hayırcı" olması en yakın örneklerden biridir. Reformizmin bir eğilimi de, egemen sınıflar arasındaki çelişki de birinin yanında diğerine karşı yer almaktır. Bunlar da, tarihteki ataları gibi aynı görevi üstlenmişlerdir. Türkiye'de, "Birikim" çevresinin Marksizmi islam motifli egemen sınıf burjuvazisine "yararlı" hale getirme çabalarında olduğu gibi... Ancak Marksizm "şerbet" değildir. O işçi sınıfının pozitif bilimidir.

Marksizm çok açık ve net bir bilim olmasına karşın, onu anlaşılabilir kılan kesimlerin başında küçük burjuva reformistleri gelmektedir. Örneğin, 1979 İran'ında Şah'a karşı Humyeni'yi ateşli bir şekilde destekleyen bütün ilerici ve komünist güçler, bu desteğin karşılığını çok ağır bedeller vererek ödemişlerdir ve hala ödemeye devam ediyorlar.

Yine, kendine komünist diyen bir çok örgüt, İran-Irak gerici savaşında İran egemen sınıfların yanında saf tutarak kendilerini yok ettirmişlerdir.

Marksizm net ve anlaşılır bilimsel bir teoridir. Çelişik ve karmaşık bir yanı yoktur. O işçi sınıfının bir bilimi ve onun çıkarlarına hizmet eder. İşçi ve emekçilerin çıkarlarına ters düşen şeyleri Marksizm reddeder. Marksizm bu kadar yalın ve açıktır. İşçi sınıfı bilincine sahip olmayanlar yalpalılar. Bu bilince sahip olanlar her zaman ve her yerde kimin yanında yer alacaklarını bilirler. Burjuvazi ile proletaryanın çıkarlarının kolayca ayırt ederler. Kalın duvarlarla birbirinden ayrılmış burjuvazi ile proletaryanın sınıf çıkarlarını bir birine karıştıranlar, özünde burjuvazinin yanında yer alanlardır.

Son gelişmeler bir kere daha ortaya koymuştur ki, Marksist bilinci kitleler içinde geliştirmenin ve bu doğrultuda örgütlenme yapmanın kaçınılmazlığı kendiliğinden ortadadır. Sosyalizmin teorik olarak kitleler içinde ete kemiğe bürünmesi, kitlelerin eylemini de devrimcileştirerek ve hedeflerini netleştirecektir. Marksizmin kitleler içinde ete-kemiğe bürünmesi, kitle eylemlerini daha büyük bir devasa haline getirerek emperyalizme ve gericiliğe kalıcı şamarlar indirebilecektir.

Marksizmin kitleler içinde kök salmasını sağlama işi Marksistlere düşmektedir. Marksist toplumsal bilincin Marksist devasa pratik eylemliğe dönüşmesi, işte o zaman, kitlelerin bilincinde daha net yankılanacak ve yer edinecektir. Marksizm gücünü, işçi sınıfı hareketinden alır. İşçi ve emekçilerin kitlesel hareketleri aynı şekilde Marksizmi güçlendirir. Burjuvazinin kitle hareketlerinden korkusu bu nedenledir. Ancak korkunun ecele faydası yoktur ve Marksizm dünya işçi sınıfı ve emekçilerin eylemlerine yön vermeye ve dünyayı sallamaya devam edecektir.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI SAVUNMAK SUÇ DEĞİL ONURDUR!

Mücadele Gazetesi: Sayın Pınar Sağ, son dönemde Kaypakkaya'yı övdüğünüz nedeniyle mahkemece 10 aylık cezaya çarptırıldınız. Yine aynı nedenlerle Mehmet Özcan ve Ferhat Tunç'a da cezalar verildi.

Mahkemenin cezasına karşılık olarak sizin de bazı demeçleriniz oldu. Kamuoyunda ve medyada size destekler oldu. Duygularınızı kısaca okuyucularımızla paylaşır mısınız ?

Pınar Sağ: Evet sevgili dostlar, oldukça sancılı, bir o kadar da karmaşık bir dönem yaşadım. Öncelikle Kaypakkaya gibi asil, ser verip sırrını vermemiş, direnmenin temsili olmuş bir önderimizin adının asla övgüye ihtiyacı yoktur. Ben Kaypakkaya'nın bu ülke yasalarından, Diyarbakır Cezaevi'nden alacaklı olduğuna inanıyor ve onun savunduğu değerlerin hala geçerliliğini koruduğunu düşünüyorum. Evet, pek çok devrimci, demokrat ve aydın kurumlardan destekler aldım ve bir o kadar önemi çok büyük olan işçi sınıfından, telefonlar açan tanımadığım köylülerden, üniversiteli öğrencilerden, sanatçı ve aydınlardan, köşe yazarlarından, yoldaşlarımdan; tabi ki çok mutlu oldum, kendimi hiçte yalnız hissetmedim, çok yorgun düştüğüm anlarımda cezaevlerinden aldığım destek mektupları bana güç

kattı. Buradaki mesele Pınar SAĞ MESELESİ DEĞİL, KAYPAKKAYANIN UĞRADIĞI HAKSIZLIKTIR. Bu haksızlığa karşı çıktıkları için, hesabını sormaktan çekinmedikleri için yanımda olan tüm dostlar varolsun.

Mücadele Gazetesi: Türkiye'nin aydınlarının yeterince sizin yanınızda olduğunu düşünüyor musunuz ?

Pınar Sağ: Türkiye'nin aydınları tabi ki tam anlamıyla yanımda duramazlar, çünkü savunduğum değerlerin yanında durmak onları taraf eder: iktidarla ,infazlarla karşı karşıya bırakır. Türkiye aydınları bir elin parmakları kadar mı? Destek verenler ortada, başını kuma gömenlerde!

Mücadele Gazetesi: Halkın ve dinleyicilerinizin tepkisi nedir ?

Pınar Sağ: Çok güzel, çok güçlü ve bir o kadar da davaya inanan halk ve dinleyici tepkisiyle karşı karşıyayım. Halk bir deryadır, halk her şeydir, sokakta insanlar yolunu çevirip dertleşiyorlar, yanımda olduklarını ve beni çok yürekli bulduklarını söylüyorlar. Geri adım atmamam ve atmayacak olmama ise alışık olmadıklarını, bir sanatçı tavrı olarak değerlendiriyorlar. Çünkü o kadar çok bu halkı pazar meselesi yaptılar ki, her insanım diyenin yapması gereken bu tutum artmış gibi durdu. İnsan inandığını savunmalı, arkasında bedeli ne olursa olsun durabilmeli. Bir sanatçı yaşadığı toplumun sıkıntılarında var olabilmeli, sanatçı aynı zamanda halkının savaşçısı değil midir?

Bize ne paşaların sofrasından, ihanetçilerin muhabbetinden, benim için halk her şeydir..

Mücadele Gazetesi: 18 Mayıs 1973'de Diyarbakır'da işkencede katledilen İbrahim Kaypakkaya'ya olan ilginizin sebebi nedir ? İnsan olarak işkencede katledilen birinin yanında olmak mı, yada onun düşünsel-teorik önermelerinin sizin üzerinizde bıraktığı etki mi ?

Pınar Sağ: Mayıs ayı ne acıdır, nasıl kanatır insanın yüreğini, çiğliğini kendin bile duyamazsın kanayan dilinde. Öncelikle ben Kaypakkaya geleceğinin yaşatıldığı bir aile ortamında doğdum. Annemin davası benim de devam oldu. Sonra ben büyüdükçe İ.KAYPAKKAYA daha da serpildi fikrimde, mücadelesi, insana bakışı, kimsenin eleştiremediği veya cesaret gösteremediği Kemalizme yaklaşımı, Kürt halkının bağımsızlığını savunması, sömürüye ve sınıf ayrımlarına karşı mücadelesi, işçiye-köylüye verdiği değeri, yaklaşımı ve bunların dışında parça parça edilerek yine de işkencede dimdik durması, ben Kaypakkaya'yı yaşama karşı duruşundan dolayı benimsiyorum.

Mücadele Gazetesi: Bu 18 Mayıs'ta İbrahim Kaypakkaya'nın katledildiği yer olan Diyarbakır Cezaevi önünde bazı aydınlardan ve demokratik kurumların basın açıklaması yapacağı ve Kaypakkaya'yı anacağı bilgisine sahibiz. Size çağrı yapılırsa bu etkinlikte yer alır mısınız?

Pınar Sağ: Canımla başımla katılırım.

Mücadele Gazetesi: Çıkarmak üzere olduğunuz CD müzik albümünüz olduğunu biliyoruz. Ne zaman piyasaya çıkacak ? Sanatsal çalışmalarınızda geleceğe dönük başka ne gibi uğraşlarınız var..?

Pınar Sağ: Evet 'Mavi Bir Düş' adlı çalışmam bir hafta içinde tüm engel ve olumsuzluklara rağmen çıkacak. Herkesi çok mutlu etmek derdim, değil bu yüzden yaşama ne taraftan bakıyorsam bunu yansıtmaya çalıştım, yeni çalışmamda hem

özgün hem halk ezgilerinin olduğu bir çalışma, zincirlerimi biraz daha kırdım, daha da kıracağım gibi görünüyor. Her zaman yan yana olmaktan onur duyduğum işçi sınıfı, toprakları ellerinden alınan köylüler, direnen öğrenciler, yasaklı sanatçılar, egemenden değilde ezilenden yana duran tüm yol arkadaşlarımla direnip de teslim olmayan, ser verip sırrını vermeyenler için 'MAVİ BİR DÜŞ'.

Mücadele Gazetesi: Sizleri Avrupa'daki emekçi göçmenler ve demokratik çevreler katıldığı etkinliklerden

tanımakta, Gazetemiz aracılığı ile emekçi göçmenlere bir mesajınız var mı ?

Pınar Sağ: Yaşam bir kavgadır, önemli olan bu kavgada yılmadan, yenilmeden mücadele etmektir. Tüm emekçi göçmen dostlarıma artık biz olarak hareket etmek zorunda olduğumuzu, dünya coğrafyasının hangi noktası olursa olsun davamız sosyalizmi yaşayacağımız günlerin özlemiyle direnmek ve kapitalizme teslim olmamaktır demek istiyorum. Hepinizi en candan sevgimle ve devrimin elbet bir gün geleceğine olan inancımın selamlıyorum.

Mücadele Gazetesi: Sorularımıza verdiğiniz yanıtlar için, teşekkür ediyor, sanatsal çalışmalarınızda halkın yanında, halkın sanatçısı olarak onurlu bir duru sergilemeye devam edeceğinize olan inancımızla başarılar diliyoruz..

Pınar Sağ: Ben de tüm Mücadele Gazetesi emekçilerine teşekkür ediyorum, her zaman can cana olmak dileğiyle...

EMPERYALİST KORSANLAR LIBYA'DAN DEFOLUN!

BM Güvenlik Konseyi'nin Libya'yı 'uçuşa yasak bölge' ilan etmesi ve sözde 'sivililerin korunması için gerekli önlemlerin alınması' kararına bağlı olarak ABD, FRANSA ve İNGİLTERE devletlerinin başını çektiği üçlü emperyalist saldırganlık koalisyonu tarafından Libya'ya hava saldırısı başlatıldı. Emperyalistler, "saldırılarda sivil halktan kaybin beklenenin çok altında olduğu"

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

meşruluk kazandırmaya çalışmaktalar. Bu sahne, batı emperyalizminin sinsi ve bir o kadar da tehlikeli bir oyunun bir karesidir sadece. İlerici, bağımsızlıkçı, devrimci, sosyalist herkes bu senaryo içindeki sinsiliklere karşı uyanık olmalı ve oyuna gelmemeli, siyasal tuzaklara düşmemelidir. Esaret altındaki uluslar, ezilen halklar ve sömürülen uluslararası işçi-emekçi sınıfı, dünyamızı her gün

- Yaşasın ulusların kendi geleceğini özgürce belirleme hakkı!
- Yaşasın Libya halkının meşru özgürlük isyanı ve bağımsızlık mücadelesi
- Emperyalist Korsanlar Libya'dan defolun!

Gerçekler inatçıdır

YERİ GELDİ Mİ, EFENDİ UŞAĞA FIRÇAYI ÇEKER...

Mevcut süreçte uluslararası işçi sınıfı ve halklar giderek yoksullaşıyor. Yoksullaşmanın nedeni gerçeği görenler açısından sır değil... Tüm geri kalmış ülkelerin pazar olarak emperyalistler tarafından paylaşımı, daha geçmiş yüzyılın başlarında tamamlanmıştır. Ve o süreçten günümüze değin o pazarlar iligine değin sömürülüyor. Ve bu sömürü günümüzde daha katmerli boyutlarda devam ediyor.

Emperyalist sistem girdiği kronik krizle sistemin o köhnemiş faturasını hep dünya emekçilerine yüklemiştir. Halklar bir taraftan yoksullaşırken, diğer taraftan çığ gibi büyüyen işsizlik ablukasıyla karşı karşıya kalmışlardır. Beraberinde işçi sınıfı ve halkların elde ettiği sosyal ve siyasal haklar hızla gaspedilmeye başlanmıştır. Can çekişen uluslar arası mali sermayenin emekçilere yönelik baskı ve sömürüleri kat ve kat artmıştır. Artık emekçi halklar kendilerine dayatılan düzenin faturasını taşıyacak durumda değiller...

Arap halkları da bu baskı ve sömürüden nasiplerini almışlardır. Hem de, ortaçağdan kalma sancılı yaptırımlara muhatap olmuşlardır. Orta Asya ve Kuzey Afrika halkları gördükleri sömürü sonucu iyice yoksullaşırken, diğer taraftan da ilkel ve bağnaz krallıklar ve monarşist komprador devletler tarafından yönetilmişlerdir. Bölge halkları açısından, ortaçağ tarzı sömürü ve yönetimler girdiğimiz 21. yüzyılda artık tahammül edilemez boyutlara varmıştır. Peşisıra yaptıkları ayaklanmalarla Tunus'ta, Mısır'da, Libya'da mevcut yöneticileri al aşağı etmişlerdir. Diğer ülke diktatörlüklerine karşı da başkaldırmışlardır. Onlara ve ABD emperyalizmine ummadıkları darbeleri vurmuşlardır.

Ancak bu hareketler devrimci önderlikten yoksun olduğu için kendiliğindenci hattın dışına çıkılamamıştır. Kendiliğinden hareket egemen sınıfları bir bütün olarak hedef almaz. Genelde işbaşında teşhir olan kesim hedef alınır ve mücadele onlara yönelik olur. Ve bilinçli önderlikten yoksun olan bu hareket, iktidarı alt etme perspektifiyle hareket edemez ve devlet kurumunu da tümünden hedef alamaz. Yerine alternatif sistem ve alternatif devlet inşası da getirilemez. Sonuçta o tarz hareketler mevcut düzen sınırları içinde kalır. Bu eksikliğe rağmen Arap halklarının verdiği mücadele haklıdır. Henüz halklara önderlik edecek devrimci partiden kopuk olsa da, bu hareketler kaçınılmaz sınıf mücadelesinin parçasıdır. Artan sömürü, beraberinde baskıları da artıracaktır. Bu nedenle önümüzdeki süreç bu mücadeleleri daha radikal alanlara taşıyacaktır.

Bağnaz baskı ve ilkel sömürüleriyle halklar üzerinde on yıllardır baskı oluşturan uşak kompradorlara, emperyalist efendileri sahip çıkmamıştır. Öyle ki, mazlum halklara yönelik o diktatörlüklerin üzerinde yükseldikleri temeller artık iyice sarsılmıştır. Halkların ayaklanması üzerine, emperyalist efendileri artık bu uşak diktatörlere sahip çıkmayı göze alamamıştır. Efendiler on yıllar öncesi işbaşına getirdikleri uşak diktatörleri, halkların görkemli direnişleri karşısında artık terketmişlerdir. Onların aldıkları tek kriter emperyalist emellerdir. Bu emeller uğruna pazarlarda iş başına getirilen işbirlikçiler, yeri geldi mi terk edilir. Nitekim bunun sonucu ABD'ye on yıllarca hizmet eden Zeynel Abidin Binali, Hüsnü Mübarek ve El Kaddafi onların desteğini yitirmişlerdir...

Terkedilen uşaklara emperyalist efendileri tarafından fırça da çekilmiştir!.. Kitlelerin başkaldırısı karşısında efendiler, tüm suç uşaklarına yüklemişlerdir!.. Efendi-uşak ilişkisinin işleyişi sonucu, her dönem efendiler külfeti uşaklarına çıkarırlar... Latin-Amerika'da darbeleri örgütleyen emperyalistler, yeri geldiğinde sadece generalleri "yargılamışlardır". Ya da işgal ettikleri Irak topraklarında, 1 milyondan fazla halkın katliamına neden olan emperyalistler, sadece Saddam'ı ve çevresini "yargılamışlardır". Hatta bizim ülkemizde bile Menderes, Özal, Eşref Bitlis gibi uşaklar bile "yargılanarak" ya da, şaibeli şekilde öldürülmüşlerdir... Ve bugün de devletin yeniden düzenlenmesi sonucu tutuklanan generaller olmuştur... Efendilerine hizmet eden uşaklar, yeri geldiğinde onlar tarafından azar işitirler, "yargılanırlar", öldürülürler... Ve günümüzde de, aynı mantaliteyle hareket ederek direnişe geçmiş halklar nezdinde tüm suç uşaklarına çıkarıp, kendilerini aklamaya çalışıyorlar...

Böylece teşhir olmuş ve rolünü tamamlamış uşakların yerine, kendi inisiyatiflerinde atayacakları yeni uşaklar üzerinden, Ortadoğu ve Kuzey Afrika pazarlarını sömürmeye devam edecekler... Emperyalistlerin doğasında bu vardır... Ama emekçi sınıfların ve halkların doğasında da sömüren ve ezen sınıflara karşı mücadele vardır. O bölge halkı da inişli-çıkışlı olsa da mücadelesini sürdürecektir.

Bölgenin egemeni ABD emperyalizmi ve diğer emperyalistler Kaddafi'nin teslim olmamasını gerekçe göstererek, Libya nezdinde Ortadoğu'ya asker çıkarttılar. Amaç halkların ayaklanmaları sonucu alaşağı edilen diktatörlerin yerine yeni atamalar yapmak ve oluşturacakları istikrarla, başta petrol olmak üzere katmerli sömürülerini devam ettirmektir. Emperyalistler bölgede askeri güçleri olmasına karşın, böylece almış aldıkları yeni kararlarla asker sayısını daha artırmayı planlıyorlar.

Planlanan bu askeri çıkartmanın esas hedefi, bölge halklarının başkaldırısı sonucu uşak devletlerin sarsılan askeri güçlerinin yarattığı boşluğa müdahale etmektir...Olası bu gelişmeler önümüzdeki sürecin daha çetrefilli bir sürece gireceğini gösteriyor.

Kuzey Afrika ve Arap Yarımadası

Bu bölgelerde olup bitenleri anlamak için, bir yandan yerli gericiğin yanı sıra, yüz yıllardır yabancı kapitalizm ve emperyalizmin işgali, ilhaki ve yarı-sömürgelik baskısının sürecine asgari olarak vakıf olmak lazım; diğer taraftan son on yılların gelişmelerini ele almak gerekir. Yine 1995 "**Barcelona Deklarasyonu**"nun planlarını da anlamak lazım. Bu deklarasyon, büyük çapta ekonomik "yeniden yapılandırma", Pazar liberalizasyonu ve Avrupa Birliği ile Arap dünyası arasında serbest ticaret bölgesi oluşturulması çağrısını içeriyor. ABD Orta Doğu Serbest Ticaret Bölgesi (MEFTA), (İngilizce açılımıyla: Middle East Free Trade Area) aynı zamanda AB'nin attığı adımlarla paralel giden bir ekonomik proje olarak hesaplanıyor. Bu ekseninde Avrupa Birliği, İsrail, Türkiye ve Arap dünyasının uyumunu sağlamak için hazırlanan ABD ve AB desteğindeki bir plandır. Bu jeopolitik ve sosyo-ekonomik proje "**Akdeniz Birliği**" taslağı olarak bilinmekte. Bu süreç, Arap dünyasında sözde bir demokratikleştirme süreci aracılığıyla "aşamalı" reformu tasavvur ediyor. Bilindiği gibi sonraki yıllarda BOP ve ardında **Genişletilmiş Kuzey Afrika ve Büyük Ortadoğu Projesi (GBOP)** ve "**Yeni Ortadoğu Projesi**" diye ifadelendirmeler oldu. Bütün bunlara bu yazıda girmek mümkün değildir. Ancak burada bazı son gelişmeler üzerine durabiliriz.

Emperyalistlerin son yıllarda bu bölgelere yönelik ekonomik politikaları ve yarattığı tahribatlar üzerine

durmak da başka bir yazı konusudur. Birkaç sayfaya sığmayacak kadar çarpıcı örnekler var.

Hem İktidara Hem "Muhalefet"e Oynuyorlar veya İkisini de Belirliyorlar!

İşçi sınıfı, sınıf bilincine sahip olmazsa ve sınıf hareketi zayıf olursa egemen sınıfların elinde bir oyuncak haline gelir. Bugünün Dünya konjektöründe sosyalist bilinç geri durumdadır, özellikle adı geçen **bu bölgelerde** daha da zayıftır. İşçi sınıfı genel olarak kendi gerçek sınıf partisinden yoksundur. Veya oldukça zayıftır. Bu nedenle, halk hareketlerinin sınıfsal ve sosyal zemini olsa da, proleter sosyalizm bilincinden yoksun olduğu için harekete burjuva çevreler damgasını vuruyor ve emperyalistler yerli uşak yönetimlerinin muhalefetini de genellikle kendileri belirliyor. Buraların yönetimleri emperyalistlerin birer sadık uşaklarıdır. Gerici, faşist, askeri veya yarı askeri faşist diktatörlüklerle bugüne kadar birlikte yönettiler. Geline aşamada halkın biriken öfkesinin sistemlerine yönelmelerinin önüne geçmek için gerektiğinde iktidarın başındakilerden vazgeçme yoluna başvuruyorlar.

Emperyalistlerin bir eli bugüne kadarki gerici yönetimlerde, diğer eli ya başından itibaren kurduğu/oluşturduğu ve ilişki halinde olduğu, yada sonradan ilişki sağlayabildiği burjuva muhalefetindedir. Her iki kesimle ilişki sürdürmekte ve hangisinin galip geleceği gözlenebiliyorsa ona oynamaktadırlar. Ayağa kalkan halk muhalefeti-

nin gücü ve basıncı altında bir takım tavizler karşılığında egemenlik sistemine dokunmadan yönetim başlarının bir kısmından vazgeçmektedirler. Her şeyi burjuva çıkar ilişkileri belirliyor.

Emperyalistler Tunus'ta Z.Bin Ali'nin artık kalamayacağını görünce ordunun başındakilere oynadılar. Mısır'da işçi ve emekçilerin son yıllarda peyderpey gelişen öfkesi yükselince, sistemlerine yönelmesin ve düzen içine hapsetmek için H.Mübarek'te vazgeçmek durumunda kalarak diğer suç ortaklarına mahkum ettiler. Bölgedeki atmosferin fırsatını kullanarak Libya'da Kaddafi'nin işini bitirip, yeni daha sadık yüzlerle yola devam etmek istediler. Ama bu daha oturmadı.

Libya bariz bir örnektir: Emperyalistlerin buralardaki uşaklarıyla ciddi problemleri yoktur. Pekala iyi anlaşılıyorlar, uşaklık ihtiyaçlarına yanıt veriyor. Bu bakımdan Kaddafi ile de ciddi problemleri yok. Emperyalist/burjuva çıkarlarının gereklerine uygundur. Halkın tepkilerinin boyutuna bakıyorlar. Ciddi bir halk muhalefeti varsa, bu halk muhalefetinin kendilerini aşmaması için kontrollerine alma politikaları güdüyorlar. Önceden ilişkilerinin olduğu veya kendileriyle işbirliği yapmaya hazır veya eğilim gösterenlerle hemen bağlar kurarak hareketin önderliğini elde tutmaya çalışıyorlar. Yani hem iktidara hem de "muhalefet"e oynuyorlar. Bir taraftan Kaddafi ile bugüne kadar gidenler gelinen aşamada onu değişme eğilimi taşıdılar. Kaddafi'nin gitmesini istedi-

ler. Kaddafi gitmemekten diretince ve günler sonra karşı saldırıya geçip isyancıların kontrollerindeki yerleri birer birer yeniden ele geçirmeye başlayınca Kaddafi'nin işinin henüz bitmediği ve kimilerinde onunla biraz daha devam etme eğilimi geliyor. Gerçi Kaddafi mi galip gelir yoksa muhalefeti mi? bu şimdilik tam belli değildir. Bu, emperyalistlerin kendi aralarındaki anlaşmaya ve ardından el altında Kaddafi ile yapılacak anlaşmaya bağlıdır. Bir yandan Kaddafi'nin hava gücü, tank, kara füze gücü kırılarak ve "muhalefet" denilen kesimlere daha güçlü silah ve komuta desteğiyle durum tersine çevrilip Kaddafi iktidardan aşağıya mı edilir? Yoksa Kaddafi'nin isyancıları bastırmasına göz yumarız ama ardından çekilip şu istemlerimize göre mi hareket edeceksin vb mi denilir? Veya Kaddafi'nin ordusu ve mevcut iktidarın bir kısmına tavır alınıp bir nevi iç darbeyle Kaddafi mi düşürülür, bu önümüzdeki günlerde belirginleşecektir...

Libya'daki halk hareketinde emperyalistlerin öne çıkardığı "**Libya'nın Kurtuluşu için Milli Cephe**"dir. Geçmişte Kaddafi'ye karşı girişilen başarısız suikasttan hemen sonra 1981 de CIA'nın desteğiyle ve S.Arabistan'ın daha o yıl 7 milyon dolar finansmanı ile kurulan bir örgüttür. O yılın Ekim'inde eski Libya diplomatı **Muhammed Mugharief**, CIA'nın garantisi ve Saudilerin desteğiyle, **Libya'nın Kurtuluşu için Milli Cepheyi** kurdurmuşlardır. **Yusuf Al-Margariaf** 1981'den beri Libya'nın Kurtuluşu için Milli Cephe'nin genel

Libya'daki Gelişmeler Devam Ediyor!

sekreteridir. Suudi Arabistan, Liberville de **Dr. Yusuf Al-Margariaf** kontrolü altında bir banka hesabı açıyor ve her yıl milyonlarca dolar aktarıyordu.

Ayrıca 1995'ten beri kendilerini **Libya İslam'ı Mücadele Grubu (LIFG)** diye adlandıran bir gurup var.

Yine Abu **Yahya Al-Libi** önderliğinde İslamcı bir örgüt var. Bu örgütün başındaki kişi geçmişte El-Kaide ile iyi ilişkileri olduğu belirtilir. Bu örgüt sonra 'ılımlılaştırma' yoluna girdi ve batılı emperyalistler bunları El-Kaideye karşı kullanmak için umut bağladığı bir örgüt.

Libya'da devrimci güçlerin liderlerinden olduğu söylenen Albay **Tarik Said Hüseyin** in başını çektiği iktidara muhalifi bir gurup da var.

Halk hareketi başladıktan sonra, 27 Şubat'ta ülkenin doğusundaki isyancılar tarafından "**Libya Milli Konseyi**" kurulmuş ve konseyin başına eski Adalet Bakanı **Muhammed Abdülcelil** getirilmiştir. Anlaşılan buna damgayı vuran "Libya'nın Kurtuluşu için Milli Cephe"dir. Diğer bütün gurupların desteğini alıyor mu veya hangileri bunun dışında kaldı bunu şimdilik tam bilemiyoruz.

"Milli Cephe"yi tanıyan ilk ülke Fransa olmuştur. Bu örgütün Fransa'daki temsilcileri Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'le görüştiler. Görüşmenin ardından Sarkozy'nin temsilcileri, Libya Milli Konseyi'ni, Libya halkının yegane meşru temsilcisi olarak tanıdıklarını ilan ettiler.

Libya'daki halk muhalefesinde 'Libya Milli Konseyi' öne çıkarılıyor. Bu ör-

güt, ABD'ye, niye yeterince yardımda bulunmadıkları ve Kaddafi güçlerine müdahale etmedikleri konusunda yakınıyor. ABD, NATO ve BM'e Kaddafi'ye suikast yapması, hava kuvvetlerini vurması veya etkisizleştirme çağrılarında bulunuyor. Sadık uşak olacaklarını ve efendiler olarak da kendilerini sahiplenmeleri gerektiği çağrılarını sık sık tekrarlıyorlar.

Libya proletaryası ve emekçi halkı, Kaddafi'nin gerici, faşist diktatörlüğünden kurtulması gibi, emperyalistlerin uşaklığını kabul eden ve onlarla işbirliğine hazır olduğunu söyleyen gerici sınıf ve onların önderliklerinden kurtulmadığı, bunlara ve arkasındaki emperyalistlere karşı mücadele etmediği müddetçe gerçek kurtuluşunu sağlayamaz. Aynı şey bölge ülkelerinin işçi ve emekçi kesimleri için de geçerlidir.

Emperyalistler ve onların medya tekelleri ne yansıtsa o kadar bilgi sahibi olunabiliyor. Bu aralar Libya'yı öne çıkarıyorlar, dikkatler Libya üzerine toplanırken, öte yandan Yemen'de bir ay'ı aşkındır süren halk direnişlerine saldırılıyor, her gün birçok insan katlediliyor. Bazı günler onlarca insan katlediliyor, onlarcası yaralanıyor. Diğer taraftan daha vahimi monarşiyle (krallıkla) yönetilen Bahreyn'de haftalardır barışçıl yürütülen kitle eylemlerine saldırarak katliamlar yapılıyor. Bununla kalmayarak ABD uşağı, monarşiyle (krallıkla) yönetilen S.Arabisten, ABD uşağı Bahreyn otokrasisinin yardımına koştu. 2 bin asker ve tanklarıyla sesiz sedasız Bahreyn'e girdiler.

S.Arabistan, nüfusunun ezici ço-

ğunluğu İslam'ın Şii mezhebidir. Ama Bahreyn krallığı ve devleti öteden beri Sünni mezhebindedir. Ayaklanan halk Şii kökenli olup Şii egemenlikteki İran'a sıcak baktığı için İran etkisinin gelişmesinin korkusuyla vahşice saldırılıp bastırılmaya çalışılıyor. Bunun yanı sıra, Suudi Arabistan yönetimi Bahreyn'deki sınıf kardeşlerinin yardımına koşarken hem oradaki gerici, faşist otokratik yönetimi kurtarıırken, oranın halkını katliamlarla sindirip yönetime karşı mücadele direncini kırmaya çalışıyor; diğer taraftan daha çok da orası üzerinden kendi ülke halkına göz dağı verip, olası ayaklanmayı aklınızdan geçirmeyin, yoksa sizlere yaşam hakkını tanımam, acımasızca bastırırım diye gözdağı veriyor.....

ğunluğu İslam'ın Sünni mezhebindedir ve krallığı da Sünni'dir. İslam devletidir. Bahreyn'de ise nüfusun ezici ço-

ABD'nin bir önceki dönemin dış işleri bakanı **Condi Rice**, 2003 tarihli "Ortadoğu'yu Dönüştürmek" konuşmasında "Ortadoğu'da 22 ülkenin sınırları değişecek" diyordu. Ve devamlı, "Ortadoğu'nun dönüştürülmesi kolay olmayacak, zaman alacaktır. Bu sadece askeri bir taahhüt değildir, ulusal gücümüzün diplomatik, ekonomik ve kültürel yönlerini de ilgilendirmektedir. Örneğin; Başkan Bush, 10 yıl içinde bölge insanını genişleyen fırsatlar çemberinde buluşturacak ABD-Ortadoğu Serbest Ticaret Bölgesi fikrini ortaya atmıştır." diyordu. Ve T.Erdoğan'ın BOP eşbaşkanı olarak, bu yönlü son yıllarda bu bölgelere yönelik açıklamaları, gezileri, vizeleleri kaldırmaları vb bu planların birer parçası olarak bir şeyler çağırıyor sanıyoruz...

8 MART'IN 100. YILDÖNÜMÜ'NDE EMEKÇİ KADINLARIN ENTERNASYONAL MÜCADELE BAYRAĞI VENEZÜELLA'DA DALGALANDI!

Dört kıtadan gelen kadınlar, **Venezüella Dünya Kadın Konferansı'nın** açılışı için, 4 Mart 2011'de, Caracas **Neveo Circo Stadyumu'nda** buluştular.

Konferansın örgütleyicisi ve ev sahibi olan Venezüella kadın örgütü **Ana Soto'nun** temsilcisi, "Yürelerimizde taşıdığımız enternasyonal duygularla, isteklerimizi ve taleplerimizi haykırmak için bir araya geldik. Ancak tüm taleplerimizin sosyalizmde mümkün olacağını bizler biliyoruz" diye başlayan açılış konuşma-

sında, kadınların enternasyonal mücadelesinin önemine vurgu yaptı.

Ayrıca konferans hazırlık komitesinde olan Ekvator'dan bir temsilci ve Almanya'dan Monica Gartner - Engel de birer konuşma yaptılar. Monika Gartner konuşmasında, dört kıtadan bir araya gelen yüzlerce kadının, emperyalizme, kapitalizme ve her türden sömürgeciliğe karşı ciddi ve anlamlı bir yumruk olduğunun altını çizdi. "Bugün Clara Zetkin yaşıyor olsaydı eminim ki burada aramızda olacaktı ve yine biz biliyoruz ki o hep bizim içimizde yaşıyor." dedi.

Konuşmaların ardından etkinliğe Clara Zetkin'in hayatı okunarak devam edildi. Konferansın hazırlık sürecine ilişkin yapılan bilgilendirmeden sonra, açılış programı Venezüella'nın geleneksel danslarıyla renkli ve coşkulu bir şekilde devam etti.

Stadyumda gerçekleştirilen açılıştan sonra, ana konferans ve atölye çalışmalarına o gün saat 15.00 itibariyle Simon Bolivar üniversitesinde devam edilecekti. Ancak aksaklıklardan kaynaklı konferans ve atölye çalışmaları 5 Mart'ta başlatılabildi.

İlk günün heyecanına düşen gölgeler

39 ülkeden 102 delegenin katıldığı Konferans'ın toplam katılımı 600 kişi civarında idi.

5 Mart sabahı, bir önceki günde yaşanan aksaklıklara yönelik organizasyon komitesi hiçbir açıklama yapmadan konferansı başlatmak istedi. Bunun üzerine, Ortadoğu delegeleri "**konferansın örgütlenmesiyle ilgili yaşanan sorunların tartışılması, gelişmelerin açıklanması ve bu tartışmanın ardından konferansa devam edilmesinin, konferansın sağlıklı yürütmesi için yararlı olacağını**" önerdiler.

Bu öneri, organizasyon komitesindeki Venezüella temsilcisi tarafından ret edildi ve önceden belirlenen gündemlerle konferansın başlaması konusunda ısrarcı olun-

du.

Alman İnisiyatif Komitesinden Monika Engel, **delegelerin haklı olduğunu, bu sorunun delegelerle birlikte konuşulması gerektiğini** belirtirken, Venezüella, Arjantin ve Ekvator temsilcileri, eleştiri yapılmaksızın konferansı başlatmayı savunuyorlardı.. Bu gergin atmosfer sonucunda Kürdistan delegeleri, "**Konferans öncesi belirlenen yönetmelikteki çalışma esaslarımız ve kararlarımız dikkate alınmamıştır. Hazırlık komitesinin dar ve dışlayıcı yak-**

laşımı Caracas'ta da devam etmiştir.. Delegeleri hiçe sayan bu konferansın bu koşullarda ciddi bir dünya kadın konferansı olmayacağını düşün-

yoruz." diyerek konferanstan çekildiler.

Kürdistan delegelerinin salondan ayrılmalarından sonra, Türkiye ve T. Kürdistan'ı delegeleri, bir önerge verdi. "**Kürt Kadın Hareketinin ve delegelerinin çekilmesine neden olan anlayışı eleştirerek, mevcut sorunun tartışılması ve Kürdistan delegeleri ile yeniden görüşülerek konferansa dâhil edilmeleri ve özeleştirilmesinde bulundu.**" Birçok ülke delegelerinin de bu önergeye destek vermesi sonucu, organizasyon komitesinin, Kürt delegelerle görüşerek, konferansa tekrar dâhil edilmeleri ve özeleştirilmesinin kararı çoğunluk delegenin oyları ile alındı.

Bu kararlardan sonra Konferans normal seyri içinde devam etti. 1. oturumda söz alan Mısır delegesi konuşmasına, "Sizleri Arap halkının isyanıyla selamlıyorum" şeklinde başladı, isyanda yaşamını yitiren direnişçiler için saygı duruşuna çağırıyordu. Mısır direnişinde kadınların etkin rol oynadığına ve kadınların en önde yer aldığına dikkat çeken delege, "Gece gündüz yemeden içmeden direnişte yer alıyorlar.. Mısırlı kadınlar kendi özgürlük tarihini yazıyor ve devrimin sloganlarını kadınlar belirliyor" dedi. Delegeler ard arda söz alarak kendi ülkelerindeki kadının durumunu anlattılar. Dünyada kadınların durumları, delegelerin anlattıkları ile açığa çıkartılırken, aslında dünyanın neresinde olursa olsun kadınların durumlarının ve sorunlarının bazı özgül durumların dışında birbirinden çokta farklı olmadığını ortaya çıkartmaktaydı.

Her sabah saat 9.00da başlayarak devam eden 12 ayrı konuda atölye çalışmalarında canlı tartışmalar yaşanmaktaydı. Ancak; delegelerin, genel oturuma katılma zorunluluğundan ve genel oturum ile atölyeler paralel yürütüldüğünden atölyelere katılma şansları olmuyordu.. **6 Mart sabahı** ana oturum 15.00'te başlayacağı için biz de atölye çalışmalarına katılma şansını yakalayabildik.

Çalışma gruplarının tartışmaları sürerken, organizasyon komitesi de Kürdistan delegeleri ile toplantı yapmaktaydı. Görüşmede Kürdistan delegeleri, "**Konferansın samimi olmadığına, sorunları açık açık delegelerle tartışmadığına, bu samimiye-**

tin bundan sonra da gösterilmeyeceğine inandıklarını" söyleyerek, konferansa tekrar katılmayı reddetmişlerdir. Fakat Kürdistan delegelerinin bu kati kararı delegelere hiçbir şekilde açıklanmamıştır.

Saat 15.00'te tekrar ana oturum salonunda yerlerini alan delegeler, ülkelerindeki kadınların mücadelelerini ve örgütlenme biçimlerini anlatırken, öne çıkan sorunları, buna ilişkin önerilerini ve taleplerini de dile getirdiler..

Konferansın son günü olan 7 Mart'ta genel oturumun yapıldığı salonda toplanan delegeler oldukça heyecanlı idi. Çünkü üç gündür süren konferansın son günü idi ve üç gündür sürdürülen tartışmalara ilişkin kararlar alınacaktı. Delegeler ana konferans salonunda, 12 konuda çalışma grupları ise farklı salonlarda sonuçları çıkartmak için yerlerini aldılar. O günkü programa göre öğleye kadar konferans kararları üzerinde konsensüs sağlanacak, saat 15.00'ten sonra ise konferans bildirgeleri okunacaktı. Konsensüs fikir birliğinde bütünlüğü ifade ettiği için üç gündür verilen bilgiler veya öneriler doğrultusunda büyük bir tartışma ile sonuçlara ulaşılabileceğini bekliyorduk.

Önce konferansa katılmayan ülkelere ve kurumlardan gelen mesajlar okundu. Ardından konsensüsün biçim ve yöntemleri üzerine tartışıldı. Böylece zamanın çok önemli olduğu özellikle bu son günde 1,5 saat yok yere harcandı. Sonra söz hakkı alan delegelere sadece 2,5 dakika süre tanınarak önerilerini ve eleştirilerini sunmaları istendi. Gelen öneriler daha çok bundan böyle bu konferansın devamının olup olmayacağı, olacaksa kaç senede bir yapılacağı, önümüzdeki süreçte kadınların mücadelesinde hangi konuların üzerinde yoğunlaşılacağı şeklinde idi. Öneriler çok çeşitli idi. Dolayısıyla öğleye kadar süren ana oturumda bir konsensüs sağlanamadı. Bunun üzerine divan, "**delegelerin öğle arasında bir araya gelerek önerileri somut hale getirmesini ve öğleden sonraki oturumun başında sunmalarını**" önerdi. Öğle arasında sadece 15 ülkenin delegesi bir araya gelerek bazı kararlarda ortaklaşmaya çalışıldılar. Konferansa 39 ülke katıldığına göre, 15 ülkenin delegelerinin aldığı karar nasıl bir konsensüs olabilir? Bu soruyu çözemedik.

Saat 15.00'te bütün katılımcılar ve delegeler ana salonda toplandığında, çalışma gruplarının sonuçları henüz hazır değildi. Diğer taraftan bütün katılımcılar ana salona toplanınca salonun küçük olmasından kaynaklı sorun yaşanmaya başlandı. Bu durum üzerine divandan Venezüella temsilcisi, delegelerin dışındaki katılımcıların bahçeye inmelerini, sonuçlar çıktıktan

sonra tekrar bir araya gelineceğini söyledi.

Delegelerin sunmaya devam ettiği önerilerin alınmasında sonra, organizasyon komitesi, salonun bütün katılımcılar için küçük geldiğini, bu nedenle bahçeye çıkılacağını ve kararların hep birlikte bahçede alınacağını duyurdu. Delegelerin büyük çoğunluğu karara itiraz ederek konferansın en önemli bölümünün sağlıklı bir şekilde geçirilemeyeceğini dile getirmeye çalıştılar. Özellikle organizasyon komitesindeki Venezüella temsilcisi, "Kararı tartışmayacağız!" diyerek itirazlara karşı çıktı.

Önce ana konferansın, sonra da 12 çalışma grubunun kararları sunuldu.. Konferansın başından beri yaşanan demokrasi sorunu, delegelerin iradesinin çiğnenmesi, organizasyon bozukluğu vb. konferansa ilk günden beri gölge düşürmüştü. Kararlar açıklanırken saatlerce ayakta dikilmek zorunda kalmanın verdiği sıkıntı, kararlar okunurken çevre trafiğinin gürültüsünden kaynaklı anlayabilmekte zorlanma, "konsensüs" diye sunulan kararların gerçekte konsensüs olmaması, konferansın finalinin de olumsuz bitmesine neden oldu.

8 Mart'ın ilk kutlanışından günümüze geçen 100 yıllık bir süreçten sonra, 4 kıtanın 39 ülkesinden bir araya gelen kadınlar, 100 yıllık mücadelenin verdiği onur ile yürüyüş kortejinde rengârenk giysileri, bayrakları, pankartları ile yerlerini almışlardı. Sınırlar ortadan kalkmış, renk, ırk, dil ve milliyet farklılığı tüm hükmünü yitirmişti. Yüreklere aynı duygu ile çarpıyordu. 4 gün boyunca konferansta yaşanan sıkıntılara, sorunlara rağmen bir anda her şey unutulmuştu ve Venezüella'nın başkenti Caracas'ın, Plaza Venezüella'sında bayram havası hâkimdi. Kendi dillerinden

haykırdıkları sloganlar, çektikleri halaylar, zılgıtlar, kendi kültürlerinin dansları ile kadınlar, dünya ezilen halkların kardeşliğini resmediyorlardı. Bu coşku içinde Plaza Caracas'a kadar yürüyen kitle, miting alanına geldiğinde coşkulu sloganlar ve marşlar eşliğinde, kadının mücadelesini, 8 Mart'ı anlatan konuşmalar yaklaşık 4 saat sürdü.

Yaşanan sorunlar, sıkıntılar Konferans'a gölge düşürse de, 8 Mart'ın 100. yılında 4 kıtadan 39 ülkenin kadınlarının bir araya gelerek ortak sorunlarını ve çözüm önerilerini tartıştığı ve kadının kendi tarihini yazmak için çaba sarf ettiği bu eylem, olumlu - olumsuz yanlarıyla emekçi kadınların mücadele tarihinde yerini alacaktır.

8 MART AVRUPA'DA COŞKUyla KUTLANDI!

Zürich'de 8 Mart coşkusu

İsviçre Kadın Kurtuluşu Hareketi, Zürich'te 8 Mart etkinliği düzenledi. Etkinlikte belgesel gösteriminin yanı-

sıra, programda çocuk korusu, tiyatro gösterimi ve şiir sunumu vardı.

İsviçre Kadın Kurtuluşu Hareketi adına etkinliğe dair yapılan açıklama şöyle:

“Er ya da geç dünya emeğin yüceliğinde kendi ruhuna kavuşacaktır. Ruha can verecek olan da şüphesiz ki emekten yana en büyük ezilmişliği yaşayan kadınlar olacaktır. Biliyoruz ki suskunlukla büyüyen çığlıklar sarsıntılarının en görkemlisine vesile olurlar ve toprak uyanıyor dizginsiz bir görkemlin eşliğinde bağrındaki yaşam, güne güneşle kucaklaşıyor ve tarifsiz bir canlılık, coşkunluk boy veriyor bu uyanışlar. Tıpkı emekten gelen bilinçle kölelik zincirlerini parçalayan 8 Mart'ın sarsıcı gücü gibi ..”

Bu bilinç ve şiarla İsviçre Kadının Kurtuluşu Hareketi olarak Zürich'te düzenlediğimiz etkinliğimiz dünyada devrim ve sosyalizm için mücadele eden şehit yoldaşlarımız için bir dakikalık saygı duruşuna davet ile başladı. Günün anlam ve önemine ilişkin konuşmayı yapması için bir arkadaşımıza söz verildi. Arkadaşımız 8 Mart'ın tarihçesine değinerek 8 Mart'ın 100. yılında kadınların kurtuluşu için örgütlü mücadelenin kaçınılmazlığının altını çizerek konuşmasını sonlandırdı. Ardından “Bu Bahar Önce Kadınlar Yürüyecek!” adlı belgesel izlenildi, kadınlarımızdan oluşan korumuz marş ve şarkılarını söylemek için sahne aldı ve o samimi atmosferde, küçük olmalarının yanında yürekleri kocaman olan Zürich Gençlik Kültür Evi'nde eğitim alan çocuk korusu da kendi içten doğallıklarıyla bizlere sahnede eşlik ettiler. programımız YDG'li arkadaşlarımızın da katıldığı ve kısa zamanda hazırlanan bir tiyatro gösterimi ile renklendirildi ve ardından Mavi Yol şiir grubu Nazım Hikmet'in TANYA adlı şiirini salonda bulunan dostlarımız ve yoldaşlarımıza sundu, sıcak bir atmosferde buluşan yüreklerimiz programımızın sonunda halaylarımız-

la tekrar birleşti. Biz İsviçre Kadının Kurtuluşu Hareketi olarak bir kez daha gündelik hayatta kadını ilgilendiren ve bizim sorun olarak tanımladığımız her noktanın üzerine sabırla, dirençle, ve inatla gidilmelidir. Eşitsizlik gerçekliğinin tanımlandığı her yerde ve durumda mümkün olduğunca yıkım ve inşa devreye sokulmalıdır ki kervan yol alabilsin. Mevcut yaşamın her alanı kadınlar açısından sorunlarla kuşatılmış durumda bu açıdan zorluklar var ama üstesinden gelebilmek mümkündür düşüncesiyle başka etkinlik ve eylemlerde buluşmak üzere büyük bir mutluluk ve coşku ile gecemizi sonlandırdık...

8 Mart Emekçi Kadınlar Günü Duisburg'ta Coşkuyla Kutlandı

6 Mart 2010 günü ATİK-KKH (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu – Kadınların Kurtuluşu Hareketi) ve ADKH (Avrupa Demokratik Kadın Hareketi) tarafından 8 Mart Dünya Kadınlar gününe ilişkin bir panel ger-

çekleştirildi.

Katılımın yoğun olduğu panelde 8 Mart'ın tarihi ve kadınların toplumdaki yeri irdelenirken, “Avrupa ülkelerinde kadın”, “Göçmen kadınlar” ve “Kadının örgütlenmesi” gibi birçok noktaya değinildi. ATİK ve ADKH'den iki panelistin sunumunun ardından, katılımcı misafirlere de söz hakkı verildi.

Panele katılan bir KKH aktivisti ise toplumda kadının rolü konusunda ‘Toplumsal ilişkilerden tecrit edilen, yaşamı boyunca ev işlerine hapsedilen, evliliği ve anneliği ile tanımlanan gelişiminin engellendiği ve toplumsal yaşamın dışına itilen kadınlar hayatları boyunca kendisini erkeğe sunarak bu yaşamın içinde var olmaya çalışırlar.’ yorumunu yaptı.

Aktivist sözlerine şöyle devam etti: ‘Ekonomik olarak erkeğe bağlı,

üretimden kopuk, kahredici bir yaşam sürdüren kadınların bu sorunlarının kaynakları elbette egemenlerin ideolojisi yani kültürü, değer yargıları, bakış açısı, ahlak anlayışı halklar üzerinde her zaman egemen olmuştur. Bu hakim ideoloji mevcut sistemi yaşatmaya yöneliktir. Yasalar, aile, inançlar, eğitim, feodal değer yargıları hep kadınların aleyhinde olmasına karşın egemen sistemin lehinedir.

Bu noktada kadının tek kurtuluşu ancak sosyal sınıfsal yapılanmalar içinde örgütlenmeleri olacaktır. Kadın bu sayede toplumda öz güvenini kazanmış bir şekilde yer alacaktır. Bu nedenle; sınıf mücadelesinde kadınların yer alması en büyük görevlerinden biridir.’

Dünya emekçi kadınlar gününün 101. yılında, 8 Mart 1857'de New York'ta tekstil fabrikasında çalışan kadın işçilerin yaktığı kıvılcım ve sonrasında yaşanan Mart 1871 / Paris Komünündeki kadınların yeri ve sonrasında, tarihin sayfalarına kahramanlıklarıyla kazanmıştı.

Duisburg'ta 8 Mart Yürüyüşü Gerçekleştirildi

8 Mart günü saat 17.30 da Duisburg şehir merkezinde Courage, KKH (Kadının Kurtuluşu Hareketi) ve ADKH (Avrupa Demokratik Kadın Hareketi) tarafından kitle tarafından yoğun ilgi gören bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Kadınlar tarafından yapılan, kadına karşı şiddet ve tecavüz konulu tiyatro, Afrikalı emekçi bir kadının söylediği şarkılar, çeşitli anti-faşist örgütler tarafından yapılan konuşmalar ve dans gösterileri de eylemin ilgi görmesinin sebeplerinden biriydi. Yapılan konuşmalarda 8 Mart'ın tarihçesi, Avrupa ve farklı ülkelerdeki mücadeleler ve kadının örgütlenmesi gibi konulara değinildi.

Kadınların Kurtuluşu Hareketi temsilcisi AHM'ye verdiği demecinde; ‘Bölgemizde bu yıl geniş kapsamlı bir şekilde kutlanan Dünya Emekçi Kadınlar günü bize genel anlamda olumlu birçok tecrübe kazandırdı ve inanıyoruz ki önümüzdeki dönemde bu tür eylem birlikleri içinde çalışarak daha birçok başarılı eyleme imza atacağız’ belirlemede bulundu.

8 Mart Londra'da ‘Krizi Biz Yaratmadık, Bedelini Biz Ödemeyeceğiz’ şiarıyla Kutlandı

Bu yıl kadınlar 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kabul edilmesinin 100. yılını kutladı. 100 yılda elde edilen birçok kazanımla, ancak yine kadın olmaktan kaynaklı varolan

yüzlerce soruna karşı kadınlar alanlardaydı.

Yeni Kadın Londra komitesi de, çeşitli etkinlikler düzenlediğini belirterek, bir değerlendirme yaptı. Komite ‘Bizler ATİK-Yeni Kadın Londra Komitesi olarak SKB-Londra ile ortaklaşa çeşitli etkinlikler düzenledik. Bunlardan ilki 5 Mart günü İngiltere'de Londra merkezli düzenlenen yürüyüşe katılmaktı. Bu yıl ki 8 Mart yürüyüşü ülkedeki, bütçe kesintileri noktasında ki rahatsızlıklarında etkisiyle, genel olarak oldukça kalabalık ve coşkulu oldu. Bizlerde pankart ve bildirilerimizle bu yürüyüşte yerimizi aldık.’ dedi.

Kültürel Etkinlik

Yeni Kadın Komitesi 6 Mart'ta düzenlenen ikinci etkinlik hakkında şunları söyledi: ‘Açılış konuşması ve saygı duruşu ile başlayan etkinlikte, GİK-DER gençlik müzik grubu, DESA direnişinde ki kadınların anlatıldığı ‘Kafesteki Kuş gibiydik’ belgeseli, ‘SBK'nın ve ATİK-Yeni Kadın'ın yaptığı çalışmaları tanıtan sinevizyonlar, seslendirdiği türkülerle programa renk katan bir kadın arkadaşımız ve son olarak, Kürtçe ve Türkçe parçalarla Grup Devim katılımcılara güzel bir müzik dinletisi sunarak, yer aldı.

Üçüncü etkinlik ise, 8 Mart günü Türkiyeli göçmenlerinde yoğun olarak yaşadığı Londra'nın Wood Green bölgesinde düzenlenen bir sokak etkinliği oldu. Pankart ve bildirilerimizle yer aldığımız bu etkinlik, kitleye yönelik yapılan konuşmaların ardından, davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.’

8 Mart Hannover'de Yürüyüş ve Mitingle Selamlandı

ATİF Yeni Kadın, ADHK-Hannover, Mala Gel (Kürt Halkevi)'in de içinde olduğu bir çok kitle örgütü ve kadın örgütünün içerisinde bulunduğu komite 8 Mart vesilesiyle yürüyüş düzenledi. MLPD'nin de içerisinde yer aldığı komite tarafından düzenlenen yürüyüşe yaklaşık 200 kişi katıldı.

Farklı göçmen örgütlerinin de katılım sağladığı yürüyüş, Hannover'de ilk defa bu kadar kitle örgütünü ortaklaşa eylemi olma özelliğini taşıyor. Her örgütün kendi bayrak ve flamalarını taşıması, yürüyüşe ayrı bir renklilik katarken, yürüyüş boyunca her

örgütün kendi bildirimlerini seslice okumaları ise etrafta bulunan insanların dikkatini çekti.

Ayrıca, değişik ülkelerden gelen göçmen örgütlerin kendi ülkelerindeki sorunları yansıtan pankartlar taşınması, kadın örgütlerin siyasal ve sosyal sorunlara olan duyarlılıklarının da bir göstergesi olarak alanda yerlerini aldı.

Yaklaşık iki saat süren yürüyüş ve miting, günün önemi üzerine atılan slogan ve konuşmalarla, başından sonuna kadar coşkulu bir şekilde devam etti.

Hollanda'da 8 Mart'ın 100. Yılı Coşkuyla Kutlandı

K.K.H, TİÖD, HTİF bir araya gelerek 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. Yılı vesilesiyle bir şölen düzenlediler. Şölen Hollanda'nın Den Haag şehrinde bulunan TİÖD Derneği'nde, 6 Mart 2011 Pazar günü yapıldı.

Şölen, Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Barbara Anna Kistler, Ayfer Celep, Münire Sağdıç, Çiğdem

Yılmaz, Hannie Schaft gibi birçok devrimci kadın olmak üzere, özgürlük mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşu ile başlatıldı.

Programa başlanılmadan önce kısa bir konuşma yapan Hollanda Eyalet meclis üyesi olan Bahattin Erbaş, seçimler sürecinde, HTİF ve TİÖD tarafından aldığı destek için teşekkürlerini sundu ve ulaşılan yüksek oy sayısında, demokratik kurumların verdiği desteğin çok önemli bir etken olduğunu vurguladı.

Konuşma sonrasında panel başladı. Üç ayrı konunun işlendiği panelde ilk sözü KKH adına Şengül Aslan aldı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihi, anlam ve önemini anlatan Aslan, günümüzde halen kadınlar üzerinde sürdürülen baskıları

çeşitli istatistiki bilgilerle sundu. Kadınların çalışma yaşamına katılmalarına karşın aile içindeki konumlarının değişmediğini, kadına işgücü piyasasında da bakışın değişmediğine vurgu yapan Aslan; "DESA deri fabrikasında sendikalı olduğu gerekçesiyle işten atılan DESA işçisi Emine Arslan'ın direnişi başta olmak üzere, sayısız iş

yerinde kadın işçiler, işten atmalara ve sendikasıylaştırmaya karşı mücadelesinin ön saflarında oldular. Ev aksenli çalışan kadınların örgütlenme mücadelesinde belirli adımlar atıldı. Yaşanan grev ve direnişler, kadın işçi ve emekçilerin sendikalaşmasının önemini bir kez daha gösterdi. Son yılların 8 Mart meydanları, şiddet ve savaşın yanı sıra krize, yoksulluğa ve sömürüye karşı taleplerle doldu. Bursa'da kurulu Özyay Tekstil'de patronun kaçmasınılar diye üzerine kapıyı kilitlediği kadın işçilerin yanarak can vermesi, sermayenin 150 yıl öncekinden pek de farklı olmayan vahşi çalışma koşullarını işçi ve emekçi kadınlara dayattığının acı bir göstergesi oldu" sözlerine yer verdi. Aslan konuşmasını, "Şan olsun 8 Mart'ı yaratanlara, Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlarının Enternasyonalist Mücadelesi" diyerek bitirdi.

İkinci panelist olan yazar-pedagog Metin Ayçiçek ise, kadın ve çocuk psikolojisi üzerine konuştu. Konuşmasında, kadınlar üzerindeki psikolojik ve fiziksel rahatsızlıkları anlattı. Ayçiçek, kadının bugünkü mevcut duruma nasıl geldiğini, tarihsel kısa bir özetle tekrar hatırlattı. "Özgürlük ve mücadele günü olarak adlandırıyorsak bugünü, acaba evlerimizde tek tek hangimiz ilişkilerimize, kız çocuğumuza, eşimize karşı, davranışlarımızı gözden geçiriyor muyuz? Kendine gördüğü hakkı onlara da reva görüyor muyuz erkekler olarak?" diye soran Ayçiçek, erkeklerin kurtuluşunda kadınların kurtuluşundan bağımsız olmadığını, söyleyerek; "erkekler olarak sizden yardım istiyoruz, erkeklerin de kurtuluşa ihtiyaçları var" diye çağrıda bulundu.

Son konuşmacı GGD'den (Belediye Sağlık Ocağı) Betty Salver ise, Den Haag şehrinde Türkiyeli genç kadınlar içinde yaptığı araştırmalar sonucunda, elde ettiği istatistiki bilgileri sundu ve görüşmeler yaptığı genç kızların çelişkilerini sıraladı. Sosyal

çevre ve dedikodulardan dolayı genç kızların erkeklerle normal arkadaşlık bile yapamadıklarını, eğer evlenmeye karar verirlerse ancak o zaman aileleriyle erkek arkadaşlarını tanıştırdıklarını söyledi. Ayrıca mutsuz olan kızların daha çok sorunu aileyle olan zayıf ilişkileridir belirlemesini de yaptı. Konuşmacılara katkılarında dolayı verilen çiçekler eşliğinde panel sonlandırıldı.

Panelin ardından yazar/şair İbrahim Eroğlu şiirler okudu. Okunan şiirlerin ardından Grup Türkü Dem sahne aldı. Kitleyi türküleriyle coşturan Grup Türküdem'den sonra yerini sahnede davul-zurna aldı. Yaklaşık yüz kişinin katılım gösterdiği şölen, çekilen coşkulu halaylarla sonlandı.

Amsterdam'da Meşaleli Yürüyüş

8 Mart'ın 100. Yılı olması vesilesiyle yapılan çeşitli eylemliliklerden biri de Amsterdam'da yürüyüşle gerçekleştirildi. 8 Mart 2011 Salı akşamı Aralarında Kadınların Kurtuluşu Hareketi'nin de olduğu, çeşitli devrimci-demokrat kadın örgütleri saat 18:00' da Amsterdam Dam Meydanı'nda toplandılar. Yapılan konuşmaların ardından 18:30'da yürüyüşe geçildi. Taşınan pankartlar, dövizler ve bayraklarla oldukça coşkulu bir yürüyüşü. Yeni Kadın bildirisinin yoğun dağıtıldığı ve ATİK, YENİ KADIN bayraklarının da taşındığı, renga renk olan kortejlerin, çevrede belli bir ilgi yarattığı gözle görülüyordu. Yerli ve göçmen kadın örgütlerinin birlikte yaptığı bu yürüyüş oldukça önemliydi. 200 kişinin katıldığı ve sık sık, "Enternasyonal Dayanışma", "Dikta Rejimlere Son" sloganları atıldı.

Hamburg'da 8 Mart Etkinliği Gerçekleşti

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kapsamında Hamburg'da yapılan etkinliğe yaklaşık 750 yi aşkın kişi katıldı.

Yürüyüşe başlanmadan önce Sternschanze'de Postane önünde yapılan basın açıklamasında Türkiye'de cezaevinde bulunan kadın tutsaklara dayanışma amaçlı kart gönderildi.

Basın açıklaması yapıldıktan sonra yürüyüş güzergahına gidildi ve her örgüt kendi bildirisini okuduktan sonra en önde Almanca, Türkçe, Kürtçe,

İtalyanca ve İspanyolca yazılı ortak pankartın arkasında yer alındı.

KKH-Yeni Kadın, Şehrazat Kadın Grubu, AGİF Kadın Grubu, Avrupa Kadın Hareketi, KONKAR, Hamburg Kadın Meclisi, Halk Cephesi, Sozialistische Linke, Verein der Neuen Demokratie Peru, Deutsch Palestinsischer Frauenverein, DICA Donne Italiane Coordinamento Amburgo, Frauen Film Gruppe KORAJ, MLPD, örgütlerinin pankart ve dövizleriyle atılan sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçildi.

Sloganların atıldığı yürüyüş coşkulu bir şekilde Altona'da halaylarla son buldu.

Yeni Kadın Paris'te 8 Mart'ı Kutladı

Dün ya Emekçi Kadınlar günü 5 ve 6 Mart'ta yapılan yürüyüş ve etkinlik ile kutlandı. ATİK ve Yeni Kadın'ın

yanısıra Türkiyeli demokratik kurumlar da eylemlere katılım sağladılar.

Yürüyüş

5 Mart'ta Trocadero-Parvis des Droits de L'Homme İnsan Hakları meydanında başarak, İran ve Cezayir elçiliklerinin de içerisinde olduğu bir güzergahta yürüyüş yapıldı. Yürüyüşte pankart ve dövizlerde Kuzey Afrika ve Ortadoğudaki halk ayaklanmaları ve bunlar içerisinde kadın sorunu öne çıkarıldı. ATİK ve Yeni Kadın'ın yanısıra katılım sağlayan Kürt kadınlarının korteji dikkat çekti.

Aynı gün salonlarda yapılan etkinliklerin ise yürüyüş katılımı olumsuz etkilediği belirtiliyor.

Etkinlik

6 Mart günü Parisin Kuzeyinde 'Birlik, Mücadele ve Dayanışma bağlamında sosyal mücadeleler tarihinde kadın' başlıklı bir etkinlik organize edildi. Yeni Kadın'ın 8 Mart bildirisinin okunmasıyla başlayan etkinlik, Yeni Kadın temsilcisinin sosyal mücadeleler tarihinde kadının rolü konulu sunumuyla devam etti. Dönemin devrimci geleneklerinin de anlatıldığı sunum büyük ilgi gördü.

Ardından yapılan sinevizyon gösteriminde, egemen kapitalist sistemde kadına yaşatanlar yansıtıldı.

Etkinlikte daha sonra Yeni Kadın tarafından başlatılan

'Eşit işe Eşit Ücret' kampanyası hakkında açıklamalar yapıldı. Açıklamalarda kadının kurtuluşunun sadece kadınlarla veya ayrı örgütlenerek mümkün olamayacağı, ancak sınıf bilinçli bir mücadele ile olacağı vurgulandı.

Etkinlik, kültürel bölümdeki şiir ve türkü dinletisi sonrasında sohbet ve söyleşilerle son buldu.

Strazburg'da Göçmen Emekçi Kadınlar Alanlardaydı

Strasburg'da 8 Mart tarihinde ATİK Strazburg, FDHF ve MKM'nin aralarında bulunduğu kurumların ör-

gütlediği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği gerçekleştirildi.

Saat 17'de Mezopotamya Kültür Merkezi'nden, Fransızca, Türkçe ve Kürtçe "Yaşasın 8 Mart" pankartının arkasında, davul-zurna eşliğinde başlayan yürüyüş boyunca, kadınlar yürüyüş güzergahındaki esnaf kadınları ziyaret ederek çiçekler verdi. Kleber Meydanı'nda toplanan kitleye burada ATİK-Strasbourg, FDHF ve MKM'nin yazdığı ortak bildiri Fransızca ve Türkçe olarak okundu. Ardından sırasıyla ATİK-KKH, Kürt Kadın Hareketi ve ADKH'nın bildirileri okundu.

Alanda ATİK-KKH'nın 8 Mart'a ilişkin bildirileri de dağıtıldı. Etkinlik davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

8 Mart Berlin'de Coşkuyla Kutlandı

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Uluslararası Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, 6 Mart 2011 Pazar günü coşkulu ve kitlesel bir biçimde Berlin'de kutlandı.

ATİF'e bağlı Türkiyeli İşçiler Derneği-Kadın İniyatifi tarafından mücadele ve özgürleşme günü olan 8 Mart'ta 'Şenlik' organize edildi.

Şenlikte saygı duruşunun ardından Kadın İniyatifi adına dünyada güncel olan gelişmelerin anlatıldığı bir açılış konuşması yapıldı. Konuşmayı sırasıyla çocukların folklor gösterisi, şiir, MLPD'nin müzik grubu, dünya ve Türkiye'den komünist kadın biyografileri izledi.

Kısa bir aradan sonra, marşlar söylendi, şiirler okundu, en sonunda da coşkulu halaylarla şenlik akşam saatlerinde sona erdi.

Kadın inisiyatifi adına bir temsilci ise şenliği şu sözlerle kısaca değer-

lendirdi: *'Şunu söylemeliyiz ki, gerek açılış konuşması, gerek şiirleri okuyan yoldaşlarımız, gerek ozanlarımız, ve gerekse ölçülü ve kitleyi sıkmayan dengeli programımız kitle tarafından beğeniyle izlendi. MLPD'li dostlarımızın bu şenliğe hem müzik gruplarıyla katılıp dayanışma göstermesini, kısa bir konuşma yapmasını, ayrıca bir de propaganda masası açmasını önemli ve olumlu buluyoruz.'*

Augsburg'da 8 Mart Etkinliği

Augsburg Enternasyonal Kültür Merkezi tarafından 6 Mart Pazar günü 'Özgür yarınlar yeni kadınlarla gelecek' şiarı ile 8 Mart etkinliği düzenlendi. 8 Mart Emekçi Kadınlar günü etkinliğinde coşku doruktaydı.

Katılımın üçyüz ellinin üzerinde olan etkinlikte, programın sunumu ve açılış'ın ardından, Enternasyonal Kültür Merkezi adına yapılan sunumda özet olarak, kadına yönelik şiddet, ayrımcılık, kadının sosyal ve siyasal mücadeledeki önemi üzerine duruldu.

Yapılan açıklamalardan sonra,

özgürleşme mücadelesini kuşanmış politik bir kurum olarak, toplumsal kurtuluşun ancak ezilenlerin ortak mücadelesi ile olacağı belirtilerek, yeni ve doğru olanı örgütlenme zorunluluğuna ilişkin konuşmalar yapıldı. Tüm kadınları çalışmalara destek olmaya ve örgütlenmeye çağırılarak sunum sonlandırıldı.

Etkinliğin kültürel bölümünde ise Türkçe ve Kürtçe söyledikleri ezgilerle büyük beğeni toplayan Aydın ve Ayhan'ın ardından, devrimci türkülerini ile sahneyi Onur Olgun ve grubu aldı. Olgun ve grubunun söyledikleri coşkulu türkülerden sonra, dostluğu ve kardeşliği pekiştiren Mezopotamya Asuri Halk Oyunları katılımcılar tarafından ilgi ile izlendi.

Kısa bir aradan sonra başlayan ikinci bölümde, Augsburg derneği bünyesinde müzik çalışmalarını sürdüren Grup Mosaik söylediği marşlarla katılımcıların coşkusunu arttırarak sahneyi Pınar Sağ'a bıraktı.

Söylediği güzel türkülerle, yap-

tığı konuşmaları ile, katılımcılar tarafından bir kez daha desteklenen ve ilgi gören Pınar Sağ aldığı cezaya ilişkin tavrını yenilediğinde ise, salondaki coşku yerini alkışlara bıraktı. Pınar Sağ'ın söylediği türkülerle çekilen halayların ardından etkinlik son buldu.

Viyana'da 8 Mart Merkezi Yürüyüşle Taçlandı

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü bu yıl Avusturya'da 8 Mart'a Feminist güçlerin ağırlıkta olduğu ve Yeni Demokrat Kadın'ın da her yıl birlikte olduğu bir yürüyüş yapıldı. 100 yıl önce 20000 kadının özgürlük eşitlik talepleri için ilk kez sokağa çıktıkları kazanılmış hakların yanı sıra, eşit haklar, eşit işe eşit ücret, seçme seçilme hakları ve daha bir çok haklar için yürüdüler. Bu günde geniş kadın örgütlerin oluşturduğu bir platform oluşturarak önderliğini ÖGB, SPÖ ve GRÜNE'nin çektiği, devamında demokratik kitle örgütleri, sivil toplum, inanç örgütleri ve bizler yeni demokratik kadın olarak pankart ve dövüzlerimizle yerimizi aldık. O gün 100 yıl öncesi olduğu gibi kadınlar kendi talepleri doğrultusunda hedefine 20 bin kadın olarak örgütlenmesini yapıldı.

Avusturya Yeni Demokrat Kadın temsilcisi bir değerlendirme yaparak şunlara yer verdi; '100 yıl gibi çok uzun yıllar sonra benzeri bir yürüyüş örgütlenir olması kadınlar için bir artı olarak kabul edilmeli. Merkezi olarak yapılması kadınlı erkekli örgütlenmesi başarılı kabul etmekteyiz.

Yürüyüş geniş kitle katılımıyla gerçekleşti, her ne kadar hedef yüksek tutulmuş olsada 500 bin kadınlı erkekli olarak katıldı.

Bu yürüyüşün hedefleri haklar talebinin doğrultusunda buluştu, eşit işe eşit ücret, 8 mart yasal bayram günü olarak ilan edilmesidir. Bu talepler doğrultusunda konuşmalar yapıldı, etkinlikte başlangıçta ve bitişte yapıldı.

Bizde ortaklaştığımız talepler

dışında bire bir mücadelesini verdikimiz taleplerimizi dövüzlerimizde pankartımızda, 6 saatlik tam ücretli iş günü, tam eşitlik, kadına yönelik şiddete hayır, kadın cinayetlerine son, parasız eğitim hakkının olmasını yansıttık.

Yürüyüş havanın gazabına uğradı soğuk ve yağmurluydu, bu nedenle çocuklu ailelerin az katılmasına sebep oldu, çocuklar yok denecek kadar az olduğu görüldü.

Yürüyüş çok ilerici talepler etrafında toplanmasada, kitle hedefine ulaşmasada, geniş bir kitleyle sakin bir ortamda sonuçlandırması bizler açısından olumluydu. Esas bizleri rahatsız eden sistemin temsilcileri liderleri olan kadınlar kürsüye çıkıp hak adalet hukuk taleplerinde bulunmaları, bunun çığırkanlığını yapıp parlememtoda parmaklarını kıpırdatmadıklarını, olana bitene erkek egemen anlayışla basma tulumba gibi kafa salamaları hepimiz tarafında görülmekte, duyulmakta işte bu sebeplerden dolayı bizler için ne inandırıcı nede geliştiricidir.

Beklentilerimiz bunlardan değil halkların kadınların ayaklanmasındadır. Bizim hedefimiz kadın kitesidir, dayanağımız kitlelerdir, onların ayağa kalkması, üzerindeki çifte baskıya karşı koyması sokaklara dökülmesidir.

100. yıl etkinliklerimizi Avustur'ya kadın örgütümüz çok geniş bir şekilde kutlamış sesini duyurmağa çalışmıştır, gerek derneklerimizde gerek yürüyüşleri, gerekse gecelerimizi itinayla örgütlemeye çok özen gösterdik, bu merkezi yürüyüşle 8 mart çalışmalarımızı sonlandırdık. Ta biki bunlarda yetmez yerinde oynayan bu taşların hedefine doğru bir şekilde yerleşmesi için kadınlar ve erkekler kadın mücadelesini taleplerini sonraya ertelemey hedefine kilitlenir. Bizler 8 martları her saniyede savunup bundan sonraki süreçlerde, hareket alanlarımızı genişletip, günün anlam ve önemini yok etmeden haklar doğrultusunda, kadın hakları, özgürlüğü, eşitliği mücadelesini öne çıkarıp yürütmeliyiz.

Sesleniyoruz kadınlar hak almak için direnmek sokaklara çıkmak için bir 100 yıl daha beklemeyelim. Her günümüz direnme mücadeleye geçsin.'

Hamburg Kültür ve Dayanışma Derneği 38. Kongresini gerçekleştirdi

Devrim sosyalizm ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Üye yoklamasında 29 üyeden 25inin hazır bulunduğu ve kongre yönetim kurulunun faaliyet raporunu sunmasıyla devam etti. Raporun okunmasının ardından tartışmalar devam etti. Yaklaşık iki saat süren heyecanlı tartışmaların ardından gelen eleştirilere yk adına toparlamanın ardından onaya sunulan rapor oy birliğiyle onaylandı. Mali rapor da oybirliğiyle onaylandı. Denetim kurulu raporunun okunmasının ardından yeni organların seçimlerine geçildi. Eski yk. geçmiş deneyim ve tecrübeler ışığında yeniden aday olduğunu açıkladı. Üyelerin uygun gördüğü öneri üzerine üç kişilik eski yönetim ve iki yeni yedek üyelerle yeniden seçildi. Denetim kurulu üyeleri ve ATİF kongre delegelerinin seçilmesiyle yeni organların seçimleri tamamlandı. Dilek ve temennilerin sunulduğu önerilerle kongremiz başarılı bir şekilde son buldu.

Kongre bitiminde topluca Newroz yürüyüşüne katıldık. Türk konsolosluğunun bulunduğu Damtor semtinde başlayan Sterschanzede ateşlerin yakılmasıyla son bulan yürüyüşte ATİK ve

YDG flamalarıyla yer aldık. Geç olması karanlıktan dolayı bildirimizi okuma fırsatımız olmadı. Fakat ATİK bildirisini yoğun bir şekilde dağıttık.

Nükleer santrallere ve Savaşa Hayır !

21 Mart saat 17.30 Duisburg Merkez. Libya Savaşına ve savaşa hayır! İnsanlığı ve doğayı tehlikeye atan Nükleer enerjiye hayır! Çeşitli gruplardan oluşan 200 kişilik bir birlik bugün akşam saatlerinde Duisburg Şehir Mer-

tusunda Libya'da bulunan Petrol kaynaklarına ulaşabilmek için sadece 2009 yılında Kadafi Diktatörlüğüne 200 Milyon Euro bağış yapılmıştır. Bu bağış sözde yapılacak olan yardımlar içindi. Orta Doğu'da süren ayaklanmalara bir

kezinde geniş çaplı bir Miting ve ardından da bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Nükleer santrallere Hayır !

Mitingde yapılan konuşmalarda Nükleer santrallerin insan yaşamını göz göre göre tehlikeye atarken tüm dünyanın buna kayıtsız kalmasını, çocuklarımızın ve hatta torunlarımızın bu zehirli dünyaya gözlerini açacaklarını ve Nükleer enerjinin toprağa, suya karışması sonucu bütün yiyecek, içecekler karışacağını hem insanlara, hem hayvanlara hem de bitkilere seneler boyu kapanmaz yaralar açacağına değinildi. Çernobil örneğini unutmamak gerektiğinin altı çizildi.

Ardından Libya savaşı ile ilgili açıklamalar yapıldı :

Emperyalistlerin çıkarları doğrul-

yenisi daha eklenirken, Libya'yı Mısır ve Tunus'tan ayıran yan halkın Kadafi diktatörlüğüne ve batıdaki güçlere karşı hem politik hem de askeri ayaklanmalarının gerekmesidir, böylece halkın savaşının meşruluğu kanıtlanacaktır. Dünyada savaşlar olurken buna kayıtsız kalınmamalıdır Alman Devleti Politikacıları da buna karşı çıkmalıdır. Savaşlar ölüm ve göz yaşıdır !

ATİF, MLPD, DIE LINKE (Sol Parti), Initiative ev. , Friedensforum Duisburg, Zusammen Kämpfen Duisburg gibi birçok Örgüt ve yapı bu konulara değinirken, kitlenin canlılığı ve konuların güncelliğinden dolayı dışardan gelen ilginin büyük olduğu gözlerden kaçmadı. Yaklaşık iki buçuk saat süren yürüyüş sloganlarla sona erdi.

Brüksel'de Uluslar Arası Politik Tutsaklarla Dayanışma Mitingi

DEKÖP-A bileşenlerinden ATİK, AVEG-KON, ADHK 18 Mart 2011 Cuma günü, Brüksel Avrupa Birliği Komisyonu'nun bulunduğu Schuma Meydanı'nda, Uluslararası tutsaklarla dayanışmak için bir miting düzenlediler. "İzalsyon: işkence ve ölümdür! Bütün politik tutsaklara özgürlük!" pankartının açıldığı mitingde sık sık "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", Türkiye'deki Politik Tutsaklara Özgürlük", "Kahrolsun Faşist Türk Rejimi" sloganları atıldı. ATİK, YDG, Yeni Kadın bayraklarının yanı sıra ADHK, AVEG-KON bayraklarının da taşındığı miting, okunan basın açıklamasıyla sürdü. Yapılan açıklamada Türkiye cezaevlerindeki tecrit ve hak gasplarına değinilerek, Avrupa Birliği bu konuda sorumlu davranmaya çağrıldı. Açıklamada ayrıca şu talepler sıralandı.

*Türkiye cezaevlerindeki tecrite son verilmesini, tutsakların koşulsuz olarak birbirleriyle ve yakınlarıyla görüşmelerinin sağlanmasını,

*Cezaevlerinde her türlü fiziki ve psikolojik işkence ve baskıya son verilmesini,

*Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilmiş olan tutsaklar üzerindeki özel tecrit uygulamasının kaldırılması,

*Hasta tutsakların derhal serbest bırakılmasını ve tedavi olanaklarına kavuşturulmasını,

*Çocukların ve yargılanmalarına yol açan anti-demokratik yasaların değiştirilmesi ve tutuklu çocukların serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

17:00'da başlayan ve yaklaşık 50 kişinin katıldığı miting, bir hafta sonra toplanan imzaların Avrupa Birliği Cezaevleri Komisyonu'na teslim edileceği söylenerek bitirildi.

Dresden'de Neo-Naziler engellendi!

Binlerce protestocu, Neonazilerin Dresden'de planladıkları yürüyüşü engellemeyi başardı. Aşırı sağcı faşist 500-600 kişilik grup polis korumasında Leipzig'ye yöneldi.

Dresden'de Neonazi grupların yapmayı planladığı yürüyüşe karşı, demokratik kitle örgütleri, sendikalar, anti-faşist devrimci örgütler ve aydınların oluşturduğu 20 bin kişilik kitle, Neonazilerin

Dresden'de planladıkları yürüyüşü engellemeyi başardı.

65 yıl önce, Nazi ana karargâhına; Sovyet, Amerikan, İngiliz savaş uçaklarınınca yapılan saldırı sonucunda, 25 bin Nazi ve sivillerin ölmesini "Alman ulusuna yapılan emperyalist soykırım" olarak nitelendiren Neonaziler, son 12 yıldır,

Dresden'de yürüyüş tertip ederek, faşizm ideolojisini canlı tutmaya çalışıyorlar. Bu yıl "Nazilerden arındırılmış bir Dresden" şiarı altında 250 örgütün çabası ve ortak davranışıyla örgütlenen yürüyüş amacına ulaştı. Kararlı direniş karşısında Neonazilerin yürüyüşü iptal edildi.

Sabahın erken saatlerinde, Almanya'nın dört bir yanından Dresden'e gelen anti-faşist eylemciler, çeşitli kollarından, Neonazilerin buldukları tren istasyonuna doğru yol aldı. Neonazileri korumak için, adeta Dresden'i ablukaya alan Alman polisi, göstericilerin dağılık gruplar halinde şehire girmesinden faydalanmak isteyerek, saldırıya geçti. Polisin bu saldırısı karşısında göstericiler, saldırıyla yanıt verdi. Neonazilerin bulunduğu alan birkaç koldan sarılarak, eyleme geçildi. Aynı zamanda, şehir merkezinin dışında büyük bir halka oluşturuldu. 20 bini aşkın eylemcinin kararlı direnişi karşısında çaresizliğe kapılan polis, Neonazi yürüyüşünü iptal etmek zorunda kaldı.

Dresdenli Antifaşistlerin bürosunda polis terörü!

Dresden'de gerçekleşmesi planlanan

Nazi yürüyüşünü engelleme platformunun hedefine başarıyla ulaşmasının ardından, Alman Eyalet polisi ve savcılık emriyle platformun basın bürosu basıldı.

Neonazi yürüyüşünün engellenmesi için yapılan yürüyüş esnasında da çok sert tavır takınmasıyla gündeme gelen Eyalet polisinin, gece yarısı beklenmeyen bir şekilde yaptığı baskında, binanın çatısı, kapıları ve içi zarar görürken, bilgisayarlar da el konuldu ve onlarca çalışan sebep gösterilmeden gözaltına alındı.

"Nazilerden arındırılmış bir Dresden" Platformunun yaptığı açıklamada, polisin yerel halkın antifaşistlerle olan dayanışmasını ve elde edilen başarıyı hazmedemediği, gelecekte atılacak adımlardan endişe duyarak şimdiden gözdağı verme telaşına düştüğü, ama bunun platform çalışanlarını aktivitelerinden geri tutmayacağı belirtiliyor.

Naziler solcu gençlik evini bastı

Diğer yandan ise pazar günü internete düşen bir video görüntüsünde yürümeleri engellenen Alman Neonazilerinin sol bir gençlik evine taşlarla saldırdığının ve polis güçlerinin de buna çok bariz bir şekilde seyirci kaldığının görülmesi, ülkede büyük tartışmalara yol açtı.

TC Başbakanı Düsseldorf'ta Protestolarla Karşılandı

ne kurulu. Kürtçe dili kabul edilmiyor hala. Muhalif kesim baskılara maruz kalmaktadır. Gazeteler kapatılıyor, onlarca gazeteci zindanlara atılıyor. Emek cephesine yönelik saldırılar en fazla AKP hükümeti tarafından yapıldı. Faşizan uygulamalar devam ediyor hala” dedi.

Asimilasyon politikasına Türkiye’de çözmek istemeyen bir Başbakan’ın söylemlerinin bir anlam taşımadığını belirten Gürcan “Böyle bir Başbakan’ın göçmenlerin sorunlarına eğilmesi koskoca bir aldatmacadır. Erdoğan yerli ve göçmen emekçiler arasında bir ayrımcılıktan yanadır. Türkiyeli göçmenlerin bu gerçeği görmesi gerekir” sözlerine yer verdi.

Salonda da Protesto Vardı

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın Almanya’nın Düsseldorf kentinde düzenlenen ‘Düsseldorf Buluşması’ndaki konuşması sırasında daha önce bazı sermaye grupları tarafından mağdur edildiğini iddia eden bir vatandaş “mağduriyetimize çözüm bulun” diyerek elindeki beyaz çarşafı kürsüye fırlattı.

Başbakan Erdoğan’ın konuşması esnasında yerinden fırlayarak elindeki çarşafı fırlatan protestocu Hanefi Doğan, korumalar tarafından karga tulumda salondan dışarı çıkarıldı.

İleri Demokrasi Safsatası Hannover’de de red edildi

Düsseldorf’tan sonra Cebit fuarının açılışını Angela Merkel’le birlikte yapmak için Hannover’e gelen TC

başbakanı R. T. Erdoğan, konuşma yapacağı Kongre Merkezi binasının önünde protesto edildi. Mala Gel derneğinin organize ettiği mitinge ATİK Kültürlerarası Gençlik Forumu Derneği ve ADHK taraftarları da katılım sağladı.

Sürekli atılan sloganlar ve yapılan konuşmalarla canlı geçen mitinge 200’ün üzerinde insan katıldı.

Yapılan konuşmalarda, ileri demokrasi ve açılım söylemlerini sık sık yineleyen ve yavuz hırsız misali demokrasi nutukları atan Erdoğan ve temsil ettiği hükümet teşhir edildi.

İşkence fotoğrafları ve demokratik kurum mensuplarının gözaltılarını kınayan pankartların da taşındığı mitingde, çeşitli bayraklar ve resimler de taşındı.

Bir dizi temaslarda bulunmak için Almanya’yı ziyaret eden R.T. Erdoğan göçün 50. Yılı sebebiyle düzenlenen etkinliğe katılmak için Düsseldorf’taydı. Erdoğan etkinlikte konuşma yaptığı sırada, sokakta protesto eylemleri düzenlendi.

Akşam saatlerinde başlayan eylemliliğe yaklaşık 1.500 kişi katılım sağladı. Hava şartlarının kötü olmasına rağmen coşkulu geçen yürüyüşte “ Faşizme karşı Omuz Omuz!, Hoch die Internationale Solidarität!, Biji Serok Apo!” gibi birçok slogan atıldı. Türk devletinin muhalif kesime ve Kürt ulusuna yönelik anti-demokratik, imha ve inkar politikası atılan sloganlarla ve yapılan konuşmalarla teşhir edildi.

Düsseldorf Rath anagarından başlayan yürüyüş, Erdoğanın geleceği ISS-Dome stadyumuna yakın bir alanda miting ile birlikte sona erdi. Yürüyüşe YEK-KOM ve ATİK YDG’nin yanı sıra Türkiyeli devrimci kurumlardan Partizan ve MLKP katılım sağladı.

Erdoğan’dan Tartışma Yaratacak Sözler

Almanya Başbakanı Merkel ile görüşmeden önce Türkiyeli göçmenlere seslenen Erdoğan “Sizin yanınızdayım, Sizler TC vatandaşıdır. Almanya’da yaşasanızda Türklüğünüzü unutmayın” gibi Alman kamuoyunda kışkırtıcı olarak değerlendirilen söylemlerde bulundu.

Yaz aylarında yapılacak olan seçimlerin önemli bir parçası olan Avrupalı Türkiyelilerin oylarını top-

lamak için kendi hükümetinin başarılarından bol bol bahsetmeyi de unutmayan Erdoğan, Türkiyenin bir değişim içinde olduğunu, insan hakları ve demokrasinin, AKP Hükümeti ile birlikte geldiğini, fakat yinede Avrupa Birliğine giriş için TC’nin önüne taşlar koyulduğuna vurgu yaptı. Türkiyelileri entegre olmaya çağırarak asimilasyon tehlikesini dile getirdi.

“Türkiye’de Faşizan Uygulamalar Devam Ediyor Hala”

Konuya ilişkin açıklama yapan ATİK Genel Sekreteri Süleyman Gürcan demokrasi, asimilasyon ve entegrasyon konusunda Erdoğan’ın ve Türk devletinin tutarsız ve samimiyetten uzak olduğunu dile getirdi. Gürcan devamında “Türkiye’de Kürtlere karşı imha ve inkar siyaseti var. TC devleti, Türk olmayan ulus ve azınlıkları zoraki asimile etme politikası üzeri-

İngilterede Bütçe Kesintilerine Karşı Tepkiler Yükseliyor

İngiltere’de 6 Mayıs 2010 tarihinde gerçekleşen genel seçimlerde Muhafazakar Parti, 13 yıllık İşçi Partisi iktidarına son vererek, Liberal Parti ile ortak koalisyon hükümeti kurdu.

Muhafazakar ve liberallerden oluşan hükümetin Maliye Bakanı George Osborne, 20 Ekim 2010 tarihinde var olan bütçe açığını kapatmak için yapılacak kesintiler noktasında kamuoyuna hükümet adına açıklamada bulunmuştu. O tarihten bu yana sağlıktan eğitime, sosyal yardımlardan ulaşımına pek çok alanda yapılacak kesintiler tek tek açıklanmakta ve halkın yoğun tepkisi ile karşılaşılmakta.

19 Şubat Cumartesi günü bu tepkilerden biri de Türkiyeli göçmenlerinde yoğun olarak yaşadığı Londra’nın Hackney bölgesinden geldi. İçinde Türkiyeli kurumlardan GİK-DER, DAY-MER, ATİK Londra ve sendikaların da yer aldığı bin kişilik bir kitle Türkiyeli demokratik kitle örgütlerinin bulunduğu Dalston Kingsland bölgesinden Hackney belediyesinin önüne doğru saat 13:00 civarında yürüyüşe geçti. Çeşitli kurumlardan temsilcilerin konuşmaları sonucu etkinlik 26 Mart’ta kesintilere karşı ulusal çapta yapılacak olan yürüyüş çağrısı ile sonuçlandırıldı.

Zürich Şöleninde Coşku Doruktaydı

Zürich Gençlik Kültür Evi tarafından 27 Şubat günü düzenlenen şölen 500 kişinin katılımıyla coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Uzun süreli çalışmaların sonrasında Salmen Dügün salonunda yapılan şölen Grup Şiar ve Pınar Sağ sahne aldılar.

Sanatı halka adayan tüm sanat sa-

vaşçıları ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşuyla başlayan şölenin ilk bölümünde dernek bünyesinde yürütülen çalışmalar gösterildi. Dernekte çalışmalar yapan Halk Oyunları Ekibi, Çocuk Halk Oyunları ve Çocuk Koroso sahne aldı. Yine dernek bünyesinde oluşturulan ve çalışmalarını geliştiren Mavi Yol Şiir Grubu

katılımcılar tarafından ilgiyle izlendi.

Şölenin ikinci bölümü Grup Şiar'ın sahne almasıyla başladı. Şölene katılanlardan büyük bir ilgi gören Şiar, söylediği türküler ve marşlarla katılımcıların coşkusunu arttırdı.

Sonrasında ATİK Konseyinden bir temsilcinin bir konuşma yaptı. Temsilci konuşmasında dünyanın içinde bulunduğu duruma değinerek, örgütlü mücadelenin önemine vurgu yaptı. Şölende ayrıca İsviçre Demokratik Halklar Federasyonu temsilcisi de konuşma yaptı.

Son olarak sahneye çıkan Pınar Sağ, söylediği türkülerin yanısıra yaptığı konuşmalar ile kitlenin büyük ilgisini topladı. Pınar Sağ, İbrahim Kaypakaya'yı övdüğü gerekçesiyle aldığı mahkumiyet kararına değinerek asla geri adım atmayacağını söyledi.

Şölen çekilen halaylarla ve atılan sloganlar son buldu.

Hollanda İl Seçimleri Sonuçları Hükümeti Zora Sokacak

2 Mart İl seçimleri sonuçları Wil-ders ve partisi PVV'nin destek verdiği CDA (Hristiyan Demokrat Partisi) -VVD (Liberaller) koalisyon hükümetine büyük bir darbe vurdu.

Oyların 98,9%'un sayılmasından sonra hükümet partileri VVD ve CDA ve destek üyesi PVV bu sonuçlara göre Senato'da çoğunluğu sağlayamayacaklar. Senato'da 75 sandalyenin sadece 37'sini ele geçirebilecekler.

Hükümet bu seçimleri politikaları hakkında bir referandum gibi ele almıştı ve çoğunluğu elde edememesi bu hükümeti ileride zora sokacak gibi gözüküyor. Dün seçilen il üyeleri Mayıs ayında Senato için oy kullanacaklar ve eğer hükümet burada çoğunluğu ele geçiremezse planladıkları yeni yasaları uygulamaları zor olacak.

Geçici sonuçlara göre VVD 14 sandalyeden 16'ya

çıkta, CDA 21 sandalyeden 11'e düştü ve bu seçimlere ilk defa katılan PVV 10 sandalye elde etti.

Muhalefet partilerinin sonuçları ise şöyle: PvdA (İşçi Partisi) 14 sandalyede kaldı, SP (Sosyalist Parti) 12 sandalyeden 8'e düştü, D66 2 sandalyeden 6'ya çıktı, Groenlinks (Yeşilciler) 4 sandalyeden 5'e çıktı, CU (Hristiyan Birliği) 4 sandalyeden 2'ye düştü, SGP (Hristiyan Reformist Parti) 2 sandalyeden 1'e düştü, PvdD (Hayvanlar İçin Partisi) 1 sandalyede kaldı ve yeni parti 50 artı 1 koltuk elde etti.

ATİK Konseyi'nin 8. Toplantısı Sonuçlandı

ATİK Genel Konseyi üyelerinin tümünün ve ATİK Denetim Kurulu Başkanının katılımıyla 8. toplantısını gerçekleştirdi. Yapılan toplantıda alınan kararların neler olduğunu ATİK Başkanı Musa Demir AHM'ye açıkladı.

AHM: Sayın Demir, toplantınızda hangi gündemleri ele aldınız?

Musa Demir: 8.Toplantımızı yaptığımız bu süreçte Kuzey Afrika ve Arap

ülkelerinde ezilen yoksul halkların diktatörlüklere karşı isyan ve haklı başkaldırıların yanında olduğumuzu, daha iyi, yaşanılabilir bir dünya yaratma mücadelesinin yanında olacağımızı bu mücadeleleri desteklemeye devam edeceğimizi belirterek başlamak istiyorum.

Bu Toplantımız 20. Dönem Konseyimizin 8. Toplantısı ve ATİK 21. Kongresi öncesi son Konsey Toplantısı. Dolayısıyla gündemlerimiz oldukça yoğun. Toplantımızda iki toplantı arası yürüttüğümüz faaliyetleri tartıştık. 19 Aralık

2000 Cezaevleri Katliamının kınanması ve katledilen devrimcileri anmak amaçlı bazı yerlerde kendi kurumumuz adına bazı yerlerde DEKÖP-A platformu olarak yapılan çalışmaları, Kadınlar Kongremizi, YDG Kongresini, Nato karşıtı gösterileri, DDSB -ATİK' in ortak organize ettiği İstanbul'da gerçekleşen işçi sempozyumunu ele aldık. Bazı bölgelerde ve derneklerde yapılan denetim toplantılarını değerlendirdik. Faaliyetlerimizde başarılı ve başarısız kaldığımız yönlerimizi açığa çıkardık. Eksikliklerimizi nasıl aşabileceğimize yönelik dersler çıkarma ve önümüzdeki dönem daha atak çalışma içine girmemiz gerektiğine dair kararlar aldık.

İstanbul'da yapılan işçi hakları ve işçi sınıfına yapılan saldırılara karşı DDSB ve ATİK olarak örgütlediğimiz çalışmaya Konseyimizden ATİK Sekreteri Süleyman Gürcan, ATIGF Başkanımız Mehmet Tohumcu, Komintern başkanı Nadir Aykut, Almanya ve İsviçre'den sendikacılar, Yeni Kadın Temsilcimiz Nafiye Tohumcu, Duisburg Dernek başkanımız Safiye Barak'tan oluşan ATİK Delagasyonu bu çalışmalara katıldılar. Çorlu ve Düzce'de direniş ve Grevde olan Desa ve Suni Deri işçilerini ziyaret ederek Avrupa'dan Türkiye işçi sınıfının mücadelesine mütavezide olsa katkı sundular.

Bu mücadelelerle Avrupa'da maddi ve manevi dayanışmak için önümüzdeki dönem Hamburg, Düsseldorf, Frankfurt, Münih'te PRADA mağazaları önünde ve Londra'da DESA mağazası önünde ve Viyana'da dayanışma etkinlikleri düzenleme kararı aldık. Bütün ATİK üyeleri ve aktivistlerimizi bu çalışmalara katkı vermeye ve duyarlılığa çağırıyorum.

AHM: Önümüzdeki dönem yürütülecek faaliyetleriniz hakkında neler söylemek istersiniz?

Musa Demir: Önümüzdeki dönem 8 Mart Emekçi kadınlar gününün, 100. Yılı etkinliklerini sokak eylemlilikleri ve toplantılar düzenleyerek kutlama, Venezuelada yapılacak 8. Mart'ın 100. Yılı Dünya kadın Konferansına ATİK olarak 5 Delege gönderilecektir. Bu delegeler çeşitli konularda sunumlar yapacak ve tartışmalar yürütecekler. Kuzey Afrika ve Arap ülkelerinde diktatörlüklere karşı gelişen halk direnişlerini desteklemek için yapılacak eylemlere katılma, 18 Mart Uluslararası Politik Tutsaklarla dayanışma gününde DEKÖP-A bileşenleri ile ortak Türkiye Cezaevlerindeki Tecrit ve baskılara dikkat çekmek için, Brüksel, Cenevre, Viyana, Londra ve Strazburg'da basın açıklamaları ve mitingler düzenleme, 21 Mart Newroz Bayramını kutlamak için Kürtçe-Türkçe bildiri çıkarma, YEK-KOM tarafından dostlarımızın düzenlediği 21 Mart Düsseldorf Newroz'una katılıp destek olma, ATIF-ATIGF-HTIF-ITIF Federasyonlarının kongrelerine katılmak ve program tartışmalarını yönlendirme, 1 Mayıs bildirisini Almanca-Türkçe dillerde çıkarılması gibi konularında görevlendirmeler yapıldı.

AHM: ATİK 21. Kongresinde hangi konuları ele alacak?

Musa Demir: ATİK Kongremiz Pasakalya tatilinde 22-24 Nisan tarihleri arasında Frankfurt'ta yapılacak.

Avrupa'da burjuvazinin ve hükümetlerin işçi ve emekçilere yönelik hak kısıtlamaları için "tasarruf paketleri" adı altındaki politikalarına karşı mücadele edilmesi gerektiği bir dönemden geçiyor. Göçmen emekçiler yerli emekçilerle ortak mücadele hattını daha da geliştirmelidir.

Program Kongremizde önümüzdeki dönemin mücadele perspektiflerinin neler

olması gerektiğini dahada netleştireceğiz. Bu Kongre dönemselsel olarak ciddi bir açılım yaratacağıdır.

Kongremizin 2. Günü akşamı sendikacı ve akademisyenlerin konuşmacı olarak katılacağı bir Sempozyum düzenlenecektir. Sempozyumda „İşçi sınıfına yönelik hak gaspları ve sendikal mücadelenin önemi, göçün 50.yılında göçmenlerin sorunları ve Avrupa'da ırkçılık, militaristleşme” konularını kapsayacaktır.

Bütün ATİK üyelerini kongremize katılmaya, tartışmalara katkı yapmaya davet ediyoruz.

Avrupa'daki bütün ilerici-demokrat kurum ve örgütlerin temsilcilerini de Kongremize katılmaya ayrıca davet ediyoruz.

AHM: Yaz tatil kampınıza ilişkin bilgilendirme yapabilir misiniz?

Musa Demir: Evet, gençlik ve yaz tatil kampımız bu yıl 17 Temmuz- 07 Ağustos 2011 tarihlerinde İspanya'nın Blanes kentinde yapılacaktır. Detaylı bilgi ve materyaller Kongreye kadar çıkartılacaktır. Kampımıza da eğitsel amaçlı sendikacı ve müzisyenler davet edilecektir.

AHM: Yayınlar ve web sitesi de Konseyin gündemindeydi. Kısa bilgi verebilir misiniz?

Musa Demir: Konfederasyonumuzun resmi yayın organı Mücadele Gazetesine Kongrede Abone Kampanyası başlatmayı kararlaştırdık. Ayrıca 210. Sayımızda yer alacak konuları belirledik, Mart ayının 3. Haftası gazete çıkarılacaktır. ATİK Web sitesinin dahada geliştirilmesi için, Site Komitemizin son yaptığı toplantı olumlu olmuştur. Muhabirler ağının oturtulması AHM'nin kurumsallaşmasını önemsiyoruz. Kongremizde de bu konuda Delege-lerimize sunum yapılacaktır.

Hamburg Eyalet Seçimleri ve Elde Edilen Deneyimler

20 Şubat'ta Hamburg'da yapılan eyalet parlamento seçimlerine ilişkin ATİF Hamburg yazılı bir açıklama yaptı. Seçim sürecine ilişkin değerlendirmelerin yanı sıra ATİF olarak yapılan deneyimlerin aktarıldığı açıklamanın tümü ise şöyle:

„2011 yılında Almanya'nın birçok eyaletinde, eyalet parlamentoları yenilenecektir. Bunun için 2011 yılına süper seçim yılı da denmektedir. Seçim yılı, startını 20 Şubat'ta Hamburg'ta aldı. Hamburg seçimleri bu senenin ilk seçimi olduğundan daha da önem kazanıyordu. Çünkü Hamburg'ta alınacak sonuç seçmenlere ve partilere belirli mesajlar da verecekti. Bunun için bütün partiler ağır toplarını seçim propagandası için Hamburg'a getirdiler. Her seçimde olduğu gibi seçim öncesi yapılan propaganda savaşıyla partiler seçmenlere çok değişik vaatlerde bulundular. Hatta SPD'nin I.Sıra adayı seçmenlerle yazılı anlaşma bile yaptı. Schröder hükümetinin çalışma bakanı ve Agende 2010'nun hazırlayıcılarından birisi olan Olaf Scholz, Agenda 2010'da ki kemer sıkma politikalarının bir kısmına karşı çıkan bir seçim kampanyası yürüttü. (Aynısını bugün SPD de yapmaktadır. Sanki kısıtlamayı yapanlar, Agenda 2010 ve Harz IV'nin mimarı ve uygulayıcısı kendileri değilmiş gibi, bugün o politikalarının bir kısmına karşı çıkmaktadırlar veya öyle görünmektedirler)

Hamburg'taki CDU-Yeşiller koalisyonundan yeşillerin hükümetten çekilmesiyle, eyalet hükümeti güvenini kaybetti ve istifa ederek Hamburg'ta seçimleri öne aldı.

Seçimler, esas olarak seçimler öncesi yapılan kamuoyu araştırmalarının öngördüğü doğrultuda sonuçlandı. SPD geçerli oyların % 48,4'ünü alarak 121 milletvekilliğinden 62'sini kazandı. Böylece parlamentoda çoğunluğu sağlayarak tek başına hükümet kuracak duruma geldi. CDU ancak oyların %21,9 unu alarak Hamburg'ta bu güne kadar tatmadığı tarihi bir yenilgi aldı. Yine uzun zamandır (yaklaşık 20 senedir) Hamburg parlamentosunda temsil edilmeyen FDP barajı aşarak parlamentoya 9 milletvekiliyle girmeyi başardı. Sol partinin oylarında çok az bir azalma olmasına rağmen milletvekili sayısını koruyarak, yine 8 milletvekiliyle eyalet parlamentosunda temsil edilecek oyu aldı. Yeşiller ise Hamburg'ta birazcık hayal kırıklığı yarattılar. Koalisyon hükümetini bozarak, Stuttgart'ta ki protestonun estirdiği olumlu rüzgârlardan karlı çıkmak istediler. Seçim öncesi yapılan kamuoyu araştırmaları yeşillerin % 18-20 oy alacağını tahmin ediyorlardı. Geçen seçimlere

göre oylarını artırmalarına rağmen oyların %11,2 ikisini alarak 14 milletvekilliği kazanabildiler. Koalisyon hükümetinin ortağı olarak Hamburg'ta kömürle çalışan elektrik santraline verilen izin ve eyalet

hükmeti tarafından yapılan kısıtlamaların altında imzalarının bulunmasından dolayı seçmenlerin yeşillere verdiği bir uyarıydı bu.

Hamburg'taki seçimlere katılım ise ancak %57,3'te kaldı. Bunda Hamburg'taki seçimlerin karışıklığının da bir etkisi vardı. Hamburg'ta her seçmenin 20 oy kullanma hakkı var. Bu oyları 4 ayrı listeye kullanabilir. Bu karışıklık bazı seçmenleri seçim sandıklarından uzak tuttu. Ama bizce esas neden tek başına seçim sistemi değildir. Seçimler öncesi verilen vaatler ve seçim-

lerden sonra verilen vaatlerin tam tersinin yapılması insanların seçimlere olan güvenlerini önemli oranda yıkmıştır. *Kimi seçersen seçeyim, nasıl olsa bir şey değiştiremeyeceğim* anlayışı, insanları seçim sandıklarından uzak tutmaktadır.

Bu seçimlerde DEKÖP olarak bir adayla seçimlere katılmak istedik. Sol Partiden bir temsilcimiz aday gösterildi. Almanya'da seçimler konusundaki tecrübesizliğimiz, seçimlere tavır konusunda yeteri kadar net olamayışımız ve zamanın kısıtlığından dolayı (5-6 haftalık bir hazırlık süresi) adayımız listeye giremedi. Aday göstereceğimizi açıklamamızdan sonra dernek içerisinde ve çevremizde olumlu bir hava oluştu ve arkadaşlarımızda bir canlanma görüldü. Adayımızın listeye girememesi bu havayı birden bire dağıttı. Dernek üyelerimizin ve çevremizin bizden böyle bir beklentilerinin olduğunu gördük. Seçim yapılacak eyaletlerdeki arkadaşlar bunu dikkate almalı ve seçimlere aktif olarak katılmaya çalışmalıdır. İlla da birilerinin desteklenmesi, 'özel durumları' dikkate alınmak zorunlu değildir. Almanya'da ki seçim kanunları üye olmayanların da herhangi bir partiden aday olmasına müsaade etmektedir. Gösterilen adayın listelerde seçilecek bir yere gelebilmesinde ise, adayımızın konumu ve seçim öncesi yapacağımız çalışmalar (delege olma veya delegeleri etkileyebilme) belirleyici bir rol oynamaktadır. Seçim yapılacak eyaletlerde de kendimiz ve/ya DEKÖP olarak aday gösterebiliriz. Şimdiden aday arkadaşlarımıza başarılar dileriz.

Hamburglular Direnişteki Deri İşçileri İçin Kahvaltıda Buluştu!

Gebze ve Çorlu'da Deri-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan ve direnişe geçen deri işçileriyle dayanışma amaçlı Hamburg Kültür ve Dayanışma Derneği bir kahvaltı düzenledi. Kahvaltıda ATİF temsilcisi tarafından kahvaltının amacı ve derinişteki işçilerin durumuna ilişkin kısa bir konuşma yapıldı. Deri-İş sendikasının

Türkiye'de sendikal alanda önemli bir direniş odağı olduğu ve ciddi direnişlere imza attığı belirtildikten sonra kahvaltıda katılan dostlarımızın gerek direnişteki işçilerle gerekse de Deri-İş sendikasıyla dayanışma amaçlı maddi katkıda bulunmaları istendi.

Dernek üye ve dostlarının katıldığı kahvaltıda toplanan 500 Euro Deri-İş sendikasına iletilmesi için ATİK Konseyi'ne gönderildi.

Hamburg'ta Seçim Kampanyası

12 Şubat 2011'de Hamburg Belediyesi önünde, ATİF Hamburg'un öncülüğünde göçmenlere yerel seçimlerde seçme ve seçilme hakkının verilmesi için bir miting düzenlendi. 20 Şubat 2011 tarihinde Hamburg eyaletinde yapılacak seçimler olmasısı sürecin biraz daha hızlanmasına vesile olmuştur.

Saat 14:00 da başlayan mitingde Almanca ve Türkçe yapılan konuşmalarda ;

Hamburg'ta yaşayan 466.120 insan göçmen kökenlidir. Bunlardan 218.700'ü Alman'dır. (Almanlara, Alman vatandaşlığına geçmiş 101.760 göçmen de dahildir.) Geriye kalan 247.420 kişinin, Hamburg'ta kanun çıkarma mercilerindekileri etkilemeleri ve karar alma süreçlerine katılmaları engellenmektedir. Bu insanlar bir kaç nesildir burada yaşamaktadır. Almanya'daki yaşama süreleri ortalama 15 senedir... Alman Anayasası'na göre "bütün insanlar kanun karşısında eşittir. (Anayasa'nın 3. Maddesi 1. Bölümü). Eğer bir insan burada yaşıyor, burada çalışıyor ve vergilerini de burada ödüyorsa, o insanın kendisini etkileyen politik ko-nularda karar verme sürecine katılması da gerekmektedir.

dir. Avrupa Birliği üyesi ülkelerden gelen insanlar eğer üç ay burada yaşamışlarsa onların yerel seçimlerde oy hakkı vardır. Ama ortalama 15 senedir Almanya'da yaşayan insanların oy hakkı yoktur. Entegrasyon yalnızca kişilerin sorumlulukların olması değildir, aynı zamanda haklarının da olmasıdır. Eğer bir toplum kendi insanların bir kısmını, politik karar alma süreçlerinden dışlıyorsa, o toplum demokrasisinin temellerini kaybetmektedir. Şehirler, kasabalar ve köyler göçmen kökenli vatan-daşlarının üçte ikisinin politik taleplerini, seçimlerle ortaya koymalarını daha uzun süre engelleyemez" denilen konuşmalarda; „Şu anda Almaya'da yaşayan 1.200.000 Avrupa Birliği vatandaşı yerel seçimlerde oy hakkına sahiptir' denilerek „Avrupa Birliği ülkesi vatandaşı olmayan göçmenler de, bazı şartları yerine getiriyorlarsa yerel seçimlerde oy hakkına sahip oluyorlar' denilen konuşmalar atılan almanca sloganlarla ve almanca bildirilerin dağıtılmasıyla sona erdi. Mitingi AGİF, ADHF, Kürdistan Halk Evi, SoL, HAAK-Bir, AKD, Sol Derleş, Sol Forum gibi kurumlarda desteklediler.

Hamburg'ta Harz IV ve Tasarruf Paketleri Tartışıldı!

DEKÖP-Hamburg bileşenlerince (ADHK, ATİF, AGİF) organize edilen bir toplantıda Harz IV, Agenda 2010 ve Tasarruf paketleri tartışıldı. Mig-Zentrum lokalinde yapılan toplantıya DEKÖP temsilcisi olarak uzun yıllar IG Metal içerisinde sendikal faaliyetlerde de bulunmuş Ali Şahin katıldı.

Ali Şahin yaptığı sunumda Agenda 2010 ve Harz IV yasalarının nasıl uzun sürece yayılarak uygulamaya sokulduğu ve bu süreçte çalışanların ve işsizlerin ne tür hak gaslarıyla karşı karşıya kaldıklarını ayrıntılarıyla anlattı. Bu süreçte gerek sendikalardan ve gerekse de demokratik kitle örgütlenmelerinden yetirince örgütlü tepki gelmediğini, buna karşın en tutarlı ve ısrarlı tavırın fazla etkili olmasa da MLPD'den geldiğini belirtti. Şimdi de "Tasarruf Paketleri"yle hükümetin ekonomik kriz sürecinde büyük tekelere yaptığı yardımların çalışanlar, işsizler ve sosyal yardımla geçinen geniş kesimlerden yapılacak kesintilerle karşılanmaya çalışıldığını belirtti. 2014 yılına kadar hükümetin bu yolla 80 milyar Euro tasarruf yapmayı planladığını belirtti.

Sunumdan sonra verilen kısa aranın ardından dinleyicilerin soru ve görüşleri alındı. Son olarak ta gelen sorular cevaplandırılarak panel sonlandırıldı....

21. Kongremiz Örgüt Bilincinin Daha da Pekiştiği Bir Arenaya Sahne Olmuştur

Arap ve Kuzey Afrika halklarının isyanlarına tanık olduğumuz bu süreçte YDG 21. Kongresini başarıyla gerçekleştirmiş durumdadır. 19-20 Şubat tarihlerinde Almanya'nın Frankfurt kentinde bir araya gelen Almanya, Avusturya, Fransa, Hollanda, İsviçre, İngiltere ve Belçika'dan 41 delege, merkezi kongre amacıyla bir araya gelmiştir. Kongremiz delege tespiti, saygı duruşu, divan seçimi ve gündemlerin onaylanması ile başlamış, ardından YDG MYK Başkanı tarafından açılış konuşması ile kongre devam etmiştir. Kongre delegeleri MYK tarafından kongreye sunulan 20. Dönem Merkezi Faaliyet Raporunu tartışmışlardır. Bu bölümde 19 kişi söz alarak bir önceki dönem MYK'nın politik yönelimini, pratik hattını ve önderlik tarzına ilişkin düşüncelerini aktarmışlardır. Bu bağlamda önceki dönemin merkezi kampanyası olan 'Örgütlü Mücadeleyi Güçlendirelim!' kampanyası tartışmaların odak noktası olmuştur. Kampanya somutunda gerçekleşen anket çalışmaları, kamplar ve etkinlikler hakkında yapılanlar ve yapılamayanlar ortaya konmuş MYK'nın lumlu ve olumsuz yanları delegelerce tartışmaya açılmıştır.

20. Festival, Solution dergisi, Web sitesi, yerel faaliyetlerde ki duruşumuz, ülke önderlikleri ve enternasyonal faaliyetler tartışılan diğer konulardır.

Kongreye katılan ve düşünce belirten herkesin ortak düşüncesi Örgütü Mücadelenin Geliştirilmesi yönünde olmuş, örgüt bilincinde ki yetmezliklere dikkat çekilerek atılması gereken adımlar hakkında önerilerde bulunulmuştur.

ATİK Başkanı Musa Demir kongreye katılarak bir konuşma yapmıştır. ATİK Başkanı yerel faaliyetlerin önemine vurgu yapmış, her YDG'linin yerelde inisiyatif sahibi

olması gerektiğini vurgulamış ve önderlikte Ülke komitelerinin önemine değinmiştir. Başkan konuşmasında YDG'lilerin öğrenci eylemliliklerinde daha aktif rol almaları gerektiğini dile getirmiş, gelişen halk isyanlarında gençliğin önemine vurgu yapmıştır.

20. Dönem MYK Faaliyet raporu delegeler tarafından aklandıktan sonra, yine MYK tarafından kongreye sunulan 'Kapitalist - Emperyalist Saldırılarına Karşı Her Alanda Anti - Faşist, Anti - Emperyalist Mücadeleyi Büyütelim; YDG'yi Güçlendirelim!' başlıklı siyasi perspektif taslağı tartışmaya açılmıştır. Kongremiz ilk günü gerçekleştirilen bir Sempozyumla son bulmuştur.

Sempozyuma ATİK Yeni Demokratik gençlik Başkanı Burak Genç, Kızıl Şafak

Gazetesinden bir temsilci ve Pedagog Metin Ayçiçek katılmışlardır. Türkiye'den katılması beklenen Yeni Demokrat Gençlik temsilcisi teknik aksaklıklardan dolayı sempozyuma katılamamıştır.

ATİK YDG Başkanı 'Eğitimin tarihsel Gelişimi ve Günümüzde Eğitimin Şekillenmesi' üzerine sunum yaparken, Kızıl Şafak temsilcisi Avusturya'da Gelişen son öğrenci hareketliliklerine değinmiştir. Pedagog Metin Ayçiçek ise 'Kuşak çatışması ve Avrupa'da Türkiyeli Gençlik' başlıklı bir sunum gerçekleştirmiştir.

II. Gün

Kongreye sunulan perspektif taslağının tartışılması ile başlayan ikinci günde, ülke kurultaylarında ve hazırlık toplantılarında

ortaya çıkan sonuçlar bir rapor şeklinde kongreye sunulmuştur. Bir çok katılımcının söz hakkı aldığı bu gündem ilgi çekici tartışmalara sahne olmuştur. Somut önerilerin onaylanması sonrası YDG Başkanı tarafından taslak üzerine bir toparlama konuşması gerçekleştirilmiştir. Taslağa son halinin verilmesinin ardından, delegeler tarafından onaylanmıştır. Taslak tartışmaları sırasında bir çok üye ve alan tarafından ek yazıların sunulması, bölge çapında araştırmaların gerçekleştirilmesi kongreye olumluluk olarak yansımıştır. Avusturya delegeleri tarafından, kongreye, bir sonraki MYK tarafından incelenmek üzere 'militanlık' konulu bir ek yazı sunulmuştur.

Kongreye sunulan mali rapor bölümünde, dondurulan YDG MYK temsilcisi hakkında bilgilendirme yapılmıştır. Kongremize Denetim Kurulu da bir rapor sunulmuştur.

21. Kongremiz YDG üyelik yaş sınırını 27'den 30'a çıkararak bir tüzük değişikliğine gitmiştir. Kongremize ADGH, Kadınların Kurtuluşu Hareketi, Meksika Sınıfsal Gençlik Liga'sı ve Kızıl Şafak dayanışma mesajlarını iletilmişlerdir.

Yeni MYK, Denetim Kurulu, Festival ve Redaksiyon komitelerinin seçimlerinin ardından 21. ATİK Kongresi için delegeler belirlenmiştir.

Kongre kapanış konuşması öncesi, YDG saflarında yeni örgütlenen genç yoldaşlarımız düşüncelerini aktarmış, dilek ve temennilerde bulunmuşlardır. Tüm YDG'lileri mücadeleyi bir adım daha yükseltmeye çağıran kapanış konuşmasının ardından 'Birlik Mücadele Zafer' sloganları ile 21. Kongre sonlandırılmıştır.

21. Merkezi Kongre Deklarasyonu

ATİK-YDG 21. Kongresi tüm dünya ezilen halk gençliğini selamlamaktadır. Yeni Demokratik Gençlik, dünya halk gençliğinin, özgülde ise göçmen gençliğinin emperyalist - kapitalist sisteme karşı, özgürlük, bağımsızlık, halk demokrasisi ve örgütlenme mücadelesini daha ileri mevzi ve birliklere taşıma iradesiyle 21. Merkezi Kongresini gerçekleştirmiştir. Halk gençliğini, anti-emperyalist, anti - faşist saflarda örgütlenme misyonundan hareketle, 20 yıllık bir süreci geride bırakan Yeni Demokratik Gençlik, bu süreç dilimine onlarca mücadele pratiği, örgütlü çaba ve bu anlamıyla, sınıf mücadelesinin daha ileri mevzilerine de ciddi örgütsel katkılar yaratmıştır. YDG 20. Mücadele yılında, örgütlü anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleyi daha ileriye taşıma anlayışıyla, sosyal pratiğin omuzlarına yüklediği tarihsel görevlerden hareketle, örgütlü mücadelenin gelişimine önemli katkılar sunmuştur.

YDG kuruluş sürecinden bugüne kadar, özelde Batı Avrupa'da gençliğin akademik-demokratik - ekonomik ve kültürel sorunları bağlamında bir mücadele hattı geliştirirken, aynı zamanda enternasyonal girişimlerle anti-emperyalist gençliğin uluslararası birliğini geliştirme ve güçlendirme çalışmalarını da devam ettirmektedir.

Dünya ezilen halklarının, emperyalizme karşı sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi dünden daha güçlü bir şekilde devam etmektedir. 90'lı yıllarla beraber tarihin sonunu kendince ilan eden emperyalistler, ezilenlerin sömürü ve baskıya karşı yüzyıllardan bugüne evrilen tarihsel mücadelesini manipüle etmeye çalışmıştır. Sözde "yegane barış" söylemleriyle, savaş ve politikalarında yeni yöntemler geliştirmeye çalışan burjuvazi, global ve neo-liberalist politikalarıyla emperyalist kâr ve savaşlarını maskeleymeye çalışmaktadır. Nitekim, ekonomik ve toplumsal sistemi daha fazla kâr, adaletsizlik ve sömürü üzerine kurulan kapitalizmin bu politikalarına (daha doğrusu yalanlarına) karşı, dünya halklarının ortaya koyduğu mücadele büyük bir tokat olmuştur. "Demokrasi ve yegane barış" naralarıyla işgal ettikleri ülkelerde, baskı, sömürü ve derinlikli savaş devam etmektedir. Irak ve Afganistan bunun en somut örneğidir.

Öğrenci gençliğin eğitim hakkı başta olmak üzere temel haklarına 'yasal düzenlemelerle' saldıran burjuvazi, parasız, demokratik, bilimsel eğitim talepleri çerçevesinde (yürüyüş, protesto, işgaller, eylemliler) orataya konulan tepkiler karşısında paniğe kapılarak, polislerini öğrencilerin üzerine salmıştır. Egemen medya,

'yeni bir 68 mi geliyor?' söylemleriyle ege-menlerin korkularını ortaya sermiştir.

Tasarıf paketleri bağlamında, işçi sınıfı ve özgülde işçi gençliğin temel haklarına yönelik ciddi saldırılar geliştiren burjuvazi, sömürü düzenini dahada hakim kılmaya çalışmış/çalışmaktadır. Buna karşın yer yer işçi eylemlikleri gerçekleştirilmiş ve binlerce işçi AB'nin başkenti Brüksel'de gerçekleşen yürüyüşte sömürü paketlerine karşı seslerini yükseltmiştir.

Dünya halklarının ve ezilen uluslarının sömürü ve baskıya karşı sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi, başta Asya kıtası olmak üzere dünyanın bir çok yerinde devam etmektedir.

İçinden geçtiğimiz süreçte politikalarında bir daralma yaşayan emperyalistler, başta Tunus, Mısır ve Libya olmak üzere Kuzey Afrika ve Arap yarımadasında halkların başkaldırısıyla sarsılmaktadır. Bu bölgede yıllarca emperyalistlerin ekonomik ve kurumsal destekleri ile hüküm süren diktatörler, arap halklarının başkaldırısı sonucu çareyi emperyalistlerin kucağına kaçmakta bulmaktadır. Arap halkları artık başkaldırı/isyan kültürünün ateşini yakmıştır. Tıpkı arap yarımadasında olduğu gibi, diğer mücadele alanlarında da halk gençliği önemli bir konumda bulunmaktadır. Arap yarımadasında yaşanan halk

hareketinde, halk gençliği ön saflarda direnişin belirleyici yanını oluşturmaktadır. Yaşanan mücadele, emperyalizmin ve uşaklarının kağıttan kaplan olduğunu bir kez daha göstermiştir. Sonuçtan bağımsız olarak Yeni Demokratik Gençlik, anti-emperyalist ve anti-faşist niteliği gereği, arap halklarının başkaldırısını desteklemekte ve bu noktada enternasyonal düzeyde halk gençliğinin emperyalizme karşı mücadelesinin örgütlü bir parçasını oluşturmaktadır.

21. Merkezi kongremiz; 20 yıllık birikim, tecrübe ve örgütlü mücadelemiz ekleninde, emperyalist-kapitalist sistemin, başta halk gençliğinin temel haklarına yönelik saldırıları olmak üzere, tüm anti-demokratik uygulamalarına karşı mücadele çağrısıdır.

21. Kongremizin iradi bütünlüğü olarak çağrımız, halk gençliğinedir.

Dünyanın ezilen halk gençliği!
Baskı ve zorbalığın karşısında anti-emperyalist, anti-faşist bilinçle donanarak birleşiniz!

Birlik mücadele zafer!
Yaşasın ATİK-YDG!
Kahrolsun emperyalizm, faşizm, şovenizm ve her türden gerçilik!

ATİK - YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK

ATİK 21. Kongresinde Buluşalım!

ATİK Programını Oluşturuyor

Sempozyum Misafir Konusmacılar Parti ve Kurum Temsilcileri

Gündem Maddeleri:

Açılış ve saygı duruşu

ATİK Program Taslağının tartışılması

Faaliyet raporunun sunumu ve tartışılması

Mali raporunun sunumu

Denetim Kurulu raporunun sunumu

Genel Konsey ve denetim kurulunun seçimi

Dilek ve Temenniler

Tarih: 22-23-24 Nisan 2011

Yer: Haus der Jugend

Deutschherrenufer 12

Frankfurt/Main

TASARRUF PAKETLERİNE, GÜVENCESİZ İŞE, İŞSİZLİĞE VE GÖÇMENLERE UYGULANAN IRKÇI SALDIRILARA KARŞI; HTİF 25. KONGRESİNDE BULUŞALIM!

KONGRE PROGRAMI :

1. AÇILIŞ
2. DELEGE TESPİTİ
3. DİVAN SEÇİMİ
4. ATİK PROGRAM TASLAĞININ SUNUMU VE TARTIŞILMASI
5. FAALİYET RAPORU SUNUMU
6. MALİ RAPORUN SUNUMU
7. DENETİM KURULU RAPORU
8. YENİ ORGANLARIN SEÇİMİ
 - a.Yönetim Kurulu
 - b.Denetim Kurulu
9. ATİK 21.KONGRESİ İÇİN DELEGE SEÇİMİ
10. TEMENNİ VE ÖNERİLER
11. KAPANIŞ

Tarihi: 2 NİSAN 2011 (Cumartesi)

Başlangıç Saati: 13:00

Adres: Mandelaplein 1, 2572 HS Den Haag

35. Mücadele Yılında ATİF Saflarında Birleş ATİF 34. Genel Kurulunda Buluşalım

Gündem Maddeleri

Açılış ve saygı duruşu

ATİF 33. Dönem Faaliyet raporunun sunumu ve tartışılması

ATİK Program Taslağının tartışılması

ATİF 33. Dönem Mali raporunun sunumu

ATİF 33. Dönem Denetim Kurulu raporunun sunumu

ATİF 34. Dönem yönetim ve denetim kurulunun seçimi

ATİK 21. Kongresi Delege seçimi
Dilek ve Temenniler

KURUCULAR ATİF'i ANLATIYOR

MİSARİF KONUŞMACILAR

Tarihi: 2-3 NİSAN 2011 - Başlangıç Saati: 12:00

Adres: Haus der Jugend - Frankfurt

Göçün 50. Yılında Göçmenler Demokrasi Mücadelesinde 22. ATİGF Genel Kurulunda Buluşalım!

Katılımcılar:

Alev Korun (Yeşiller Milletvekili)

Otto Bruckner (AK Wien, Komintern)

Şenol Akkılıç (Belediye ve Eyalet Milletvekili)

Tarih: 2-3 Nisan 2011

Saat: 13. 00

Adresi:

**ATİGF Veranstaltungssaal,
Wielandgasse 2-4 - 1100 Wien**

Daha Güçlü Bir İTİF Yaratmak İçin, 21. Kongremizde Buluşalım!

Tarih: 10 Nisan 2011

Saat: 13. 00

Adresi:

**Zürich Gençlik ve Kültür Evi
Zentral Str. 78 - Zürich**

